

Den Europæiske Unions Tidende

C 17

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

19. januar 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Regionsudvalget	
	98. plenarforsamling den 29.-30. november 2012	
2013/C 17/01	Regionsudvalgets resolution: »Regionsudvalgets prioriteter for 2013 baseret på Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram«	1
2013/C 17/02	Regionsudvalgets resolution: »Igangværende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme«	6
	UDTALELSER	
	Regionsudvalget	
	98. plenarforsamling den 29.-30. november 2012	
2013/C 17/03	Regionsudvalgets udtalelse: »En europæisk forbrugerdagsorden — Øget tillid og vækst«	8
2013/C 17/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Adfærdskodeks for partnerskab«	13

DA

Pris:
7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 17/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Lokaludvikling styret af lokalsamfundet«	18
2013/C 17/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Modernisering af EU's statsstøttepolitik«	25
2013/C 17/07	Regionsudvalgets udtalelse: »På vej mod et syvende miljøhandlingsprogram: En bedre gennemførelse af EU's miljølovgivning«	30
2013/C 17/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse«	37
2013/C 17/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa«	45
2013/C 17/10	Regionsudvalgets udtalelse: »Det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed«	51

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

98. plenarforsamling den 29.-30. november 2012

2013/C 17/11	Regionsudvalgets udtalelse: »En fælles strategisk ramme«	56
2013/C 17/12	Regionsudvalgets udtalelse: »Udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser«	67
2013/C 17/13	Regionsudvalgets udtalelse: »Statut for Den Europæiske Almennyttige Fond«	81
2013/C 17/14	Regionsudvalgets udtalelse: »Miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken«	91
2013/C 17/15	Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Kulturhovedstad 2020-2033«	97

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

98. PLENARFORSAMLING DEN 29.-30. NOVEMBER 2012

Regionsudvalgets resolution: »Regionsudvalgets prioriteter for 2013 baseret på Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram«

(2013/C 17/01)

REGIONSUDVALGET

- der henviser til udvalgets resolution af 19. juli 2012 om prioriteterne set i relation til Kommissionens arbejdsprogram ⁽¹⁾ og resolutionen vedrørende konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårstopmøde 2012 ⁽²⁾;
- der henviser til Kommissionens meddelelse om arbejdsprogrammet for 2013 ⁽³⁾ og udvalgets samarbejdsprotokol med Kommissionen underskrevet den 16. februar 2012;
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2012 om Kommissionens arbejdsprogram for 2013 ⁽⁴⁾.

Vigtigste politiske prioriteter for 2013

REGIONSUDVALGET

1. mener, at overvindelse af den økonomiske, sociale og finansielle krise er den allervigtigste udfordring for Den Europæiske Union. Det bakker derfor fuldt op om bestræbelserne på at øge og fastholde EU's fokus på:

— Europa 2020-strategien

— det indre marked

— målrettede investeringer, navnlig inden for forskning og innovation, hvor (europæiske) uddannelses- og forskningsinstitutioner, erhvervslivet og myndighederne (triple helix-konceptet) samarbejder med hinanden om at realisere Europa 2020-strategien på en intelligent måde

— levering af resultater, sammen med lokale og regionale myndigheder;

2. opfordrer til en ambitiøs flerårig finansiel ramme (FFR) og egentlige egne indtægter for EU;

3. hilser det velkomment, at der er fokus på ungdomsarbejdsledigheden, og ser frem til at medvirke til at udforme den kommende ungdomsbeskæftigelsespakke;

4. minder om, at udvalget i medfør af Lissabontraktaten har fået et større ansvar med hensyn til nærhedsprincippet, og gør opmærksom på dets forpligtelse til at blive et referencepunkt for den korrekte anvendelse af dette princip og fremhæver i denne henseende, at det vil lægge stor vægt på overvågningen af de EU-initiativer, der er medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 2013, og henleder opmærksomheden på dets særlige arbejdsprogram for overvågning af nærhedsprincippet overholdelse for 2013, der planlægges vedtaget i januar;

⁽¹⁾ CdR 1031/2012 fin.

⁽²⁾ CdR 42/2012 fin.

⁽³⁾ COM(2012) 629 final.

⁽⁴⁾ P7_TA(2012) 0319.

5. støtter idéen om en grundig debat om EU's fremtid ud fra et synspunkt om, at EU skal have demokratisk legitimitet og skal kunne stå til regnskab og af hensyn til en effektiv integration og mener, at det er afgørende, at EU fastlægger sin holdning om den fremtidige rolle for det regionale og lokale niveau, og herunder vedrørende mulige ændringer i EU's institutionelle opbygning; Regionsudvalget vil derfor bidrage til enhver debat om en traktatændring i 2013 med afholdelse af politiske debatter og ved endnu mere at fremme idéen om, at nærhedsprincippet og flerniveaustyring er vigtige redskaber til at nå disse mål;

6. støtter Europa-Parlamentet, der i dets resolution af 20. november 2012 opfordrer medlemsstaterne til at overveje at undertegne en »Social investeringspagt«. Denne »Sociale investeringspagt«, der er udtænkt med europluspagten som model, vil fastsætte mål for de sociale investeringer, som medlemsstaterne skal foretage inden for en vis tidsramme, med henblik på at opfylde Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmål, sociale mål og uddannelsesmål på linje med den årlige vækstundersøgelse og de nationale reformprogrammer;

7. vil fortsætte med at analysere virkningerne af Kommissionens lovgivningsprogram på lokalt og regionalt plan.

Den Økonomiske og Monetære Union

REGIONSUDVALGET

8. beder om at blive hørt om Kommissionens plan for en ægte monetær union i EU i lyset af den territoriale dimension af de fire søjler;

9. efterlyser en bedre samordning mellem de økonomiske og sociale politikker på EU- og nationalt niveau som led i det europæiske semester og ønsker, at lokale og regionale myndigheder inddrages tættere i denne samordning. Regionsudvalget vil holde øje med udviklingen på området og samtidig søge et tættere samarbejde med Europa-Parlamentet;

10. bakker helt op om Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen ⁽⁵⁾ om i den næste årlige vækstundersøgelse »fuldt ud at håndtere ... EU-budgettets rolle i processen med det europæiske halvår ved at levere faktuelle og konkrete data om dets udløsende, katalytiske, synergetiske og supplerende virkninger på de samlede offentlige udgifter på lokalt, regionalt og nationalt niveau«;

11. bifalder at der er indført effektive mekanismer på EU-niveau, der sikrer holdbare budgetpolitikker i medlemsstaterne, men advarer mod de risici, som samordning af budgetpolitikker

på EU-niveau kunne have for de lokale og regionale myndigheder og leveringen af tilstrækkelige offentlige tjenester;

12. beklager, at udvalgets forslag om en grøn bog om synergier mellem EU's og de nationale og subnationale budgetter ikke er inkluderet i arbejdsprogrammet. Det gør specifikt opmærksom på, at det har støttet en meddelelse om kvaliteten af de offentlige udgifter, som specifikt bør komme ind på bl.a. spørgsmålet om en sondring mellem løbende udgifter og investeringer i budgetunderskudsberegningerne, således at det undgås, at investeringer med langsigtede nettofordele indgår i beregningerne som en negativ faktor;

13. giver tilsagn om at ville foretage en grundig analyse af den lokale og regionale dimension af bankunionen;

14. ønsker en præcisering af, hvilket retsinstrument der skal regulere initiativet vedrørende bankkonti.

Samhørighedspolitik

REGIONSUDVALGET

15. anbefaler kraftigt – i lyset af de igangværende forhandlinger om FFR – at samhørighedspolitikken ses som en investeringspolitik med midler, der anvendes effektivt, og et solidt budget, der ikke må skæres i, hvis vi ønsker at stimulere vækst og beskæftigelse, øge konkurrenceevnen og bekæmpe regionale skævheder mellem og i EU's regioner, navnlig i krisetider;

16. beklager, at det cypriotiske formandskab ikke er gået videre med den »adfærdskodeks«, som Kommissionen har stillet forslag om, og henstiller til Kommissionen, at den arbejder for og holder nøje øje med, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udformningen af partnerskabsaftalerne og de relevante operationelle programmer, og beder om at modtage en rapport herom ved udgangen af 2013. I denne henseende vil Regionsudvalget nøje følge de dertil knyttede forhandlinger på grundlag af Kommissionens landespecifikke forhandlingsmandater i forbindelse med FSR-fondene for perioden 2014-2020 og navnlig set i lyset af partnerskabsprincippet;

17. beder om formelt at blive hørt af Kommissionen i forbindelse med revisionen af retningslinjerne for regionalstøtte;

18. efterlyser en EU-strategi for udvikling af landdistrikterne for at omlægge midlerne til landdistrikter, hvor udviklingen stadig ikke er på højde med gennemsnittet i EU og ofte langt efter udviklingen især i byområder;

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets beslutning om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2012.

19. ser gerne, at der vedtages en ændret forordning om Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde, som er adskilt fra lovpakken om strukturfondene.

Det indre marked

REGIONSUDVALGET

20. beklager den langsomme gennemførelse af akten for det indre marked;

21. tager til efterretning, at Kommissionen har til hensigt at fremlægge et forslag om obligatorisk elektronisk fakturering af offentlige indkøb, men påpeger, at en fuldstændig overgang til elektroniske systemer vil være en stor udfordring for nogle lokale og regionale myndigheder, som kan få brug for bistand eller en længere overgangsperiode;

22. opfordrer til oprettelse af »Small Business Act-partnerskaber« til fremme af den videre gennemførelse af Small Business Act (SBA) på subnationalt plan. Udvalget mener, at initiativet Europæiske Iværksætterregioner (EER), som Regionsudvalget lancerede i 2010, kan være en kilde til inspiration med hensyn til fremme af iværksætterånd, navnlig blandt unge;

23. ønsker en forklaring fra Kommissionen på, hvorfor handlingsplanen for e-sundhed, som Regionsudvalget tidligere havde opfordret til, og som var bekendtgjort i arbejdsprogrammet for 2012, endnu ikke er blevet fremlagt og ikke ser ud til at være blandt de sager, der skal vedtages før udgangen af 2012, og heller ikke i arbejdsprogrammet for 2013;

24. mener, at der er behov for større retssikkerhed for aktiviteter i den sociale økonomi og opfordrer i den henseende til, at der oprettes en statut for det europæiske gensidige selskab;

25. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at modernisere EU's statsstøtteregler og reducere de administrative byrder gennem en tilpasning af de generelle gruppefritagelser, og opfordrer i den henseende til, at *de minimis*-loftet forhøjes;

26. beklager, at Europa-Kommissionen ikke formelt har hørt Regionsudvalget med hensyn til udarbejdelsen af nye retningslinjer for anvendelsen af EU's statsstøtteregler vedrørende offentlig finansiering af bredbåndsnetværk;

27. bifalder, at der i bilag II til arbejdsprogrammet fokuseres på konkrete initiativer til forenkling og reduktion af de administrative byrder, og har til hensigt at bidrage til disse initiativers gennemførelse.

Opbygning af fremtidens netværk

REGIONSUDVALGET

28. anmoder Kommissionen om at iværksætte tiltag til at løse sammenkoblingsrelaterede problemer mellem medlemsstater og mellem regioner. Udvalget opfordrer i den henseende Kommissionen til at intensivere indsatsen for at reducere de enkelte medlemsstaters isolation på energiområdet og etablere et fuldt operationelt indre marked for energi inden 2014;

29. beklager, at Kommissionen ikke klart satser på at styrke politikkerne til udvikling af en moderne netinfrastruktur og navnlig udbredelsen af intelligente net og målere, som er vigtige elementer på områderne energieffektivitet og forsynings-sikkerhed. Udvalget anmoder Kommissionen om at støtte foranstaltninger, der fremmer udbredelsen af mikroproduktion af energi og dennes integration i distributionsnettene;

30. beklager, at Kommissionens arbejdsprogram ikke indeholder yderligere initiativer vedrørende mobilitet i byer. Udvalget gentager i den forbindelse, at elektroniske og intelligente (f.eks. mobile) billetsystemer på tværs af alle transportformer er en afgørende forudsætning for bæredygtig mobilitet i byerne, og håber, at dette emne også kan behandles i den planlagte opfølgning på grønbogen om »et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger«;

31. forventer, at Kommissionen gør alt, hvad der er muligt, for at opnå en konsekvent gennemførelse af de mål, der er udstukket for revisionen af det transeuropæiske transportnet;

32. ser frem til forslaget om EU's fremtidige havnepolitik og understreger behovet for, at denne politik underkastes en territorial konsekvensanalyse.

Vækst, beskæftigelse og inklusion

REGIONSUDVALGET

33. har den holdning, at arbejdskraftens mobilitet internt i og medlemsstaterne imellem er en vigtig faktor i arbejdsløshedsbekæmpelsen, og støtter derfor planerne om at modernisere de offentlige arbejdsformidlinger med særlig fokus på reformen af Eures, der for nærværende ikke udnytter sit potentiale. Udvalget minder imidlertid også om, at de offentlige arbejdsformidlinger ofte forvaltes af de lokale og regionale myndigheder, der i fuldt omfang skal høres om reformerne;

34. beklager, at Europa-Kommissionen ikke har imødekommet Regionsudvalgets gentagne opfordringer til en europæisk dagsorden for socialt boligbyggeri, hvilket blandt andet vil kunne afklare konkurrencereglerne med hensyn til socialt boligbyggeri og give de lokale og regionale myndigheder mulighed for at tilbyde anstændige sociale boliger til overkommelige priser, fremme socialt blandede kvarterer og bekæmpe forskelsbehandling;

35. fremhæver alderspensioners betydning for de lokale og regionale myndigheder, som er store arbejdsgivere, og forventer, at Kommissionens forslag på dette område vil indeholde forslag om bedre muligheder for en grænseoverskridende overførsel af erhvervstilknyttede pensionsordninger;

36. anser etableringen af den europæiske platform for bekæmpelse af sort arbejde for at være et initiativ, der kommer på det rette tidspunkt, og mener, at det har afgørende betydning, at regionale myndigheder og arbejdstilsyn inddrages i platformens arbejde. Udvalget ser derudover gode muligheder for at skabe synergi mellem denne platform og forslagene til en styrket håndhævelse af reglerne om udstationering af arbejds-tagere;

37. anmoder Europa-Kommissionen om at sikre, at de nye retningslinjer for statsstøtte til film og audiovisuelle værker bibeholder princippet om territoriale udgiftsforpligtelser, som de er omhandlet i meddelelsen om biograffilm fra 2001, i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra d), i TEUF;

38. beklager arbejdsprogrammets lave ambitionsniveau på kulturområdet, set i lyset af områdets betydning for den europæiske identitet og som vækstfaktor.

En bedre udnyttelse af Europas ressourcer

REGIONSUDVALGET

39. bifalder offentliggørelsen af det syvende miljøhandlingsprogram, der er et centralt redskab til at omsætte EU 2020-målene i miljømæssige tiltag, og som bør fokusere på en forbedring af gennemførelsen af EU's miljøpolitik i tæt samarbejde med alle forvaltningsniveauer, på indarbejdelsen af miljøspørgsmålet i alle politikområder og på den internationale dimension af de miljømæssige opgaver;

40. anmoder om, at EU's tilpasningsstrategi for klimaændringer inkluderer et afsnit om specifikke tilpasningstiltag på regionalt og kommunalt niveau samt retningslinjer og støtte i form af finansierings- og forvaltningsløsninger til lokale og regionale beslutningstagere, som foreslået i borgmesteraftalen;

41. er fast besluttet på at arbejde sammen med Kommissionen for at sikre en vellykket gennemførelse af resultaterne fra FN's klimakonference i Doha og køreplanen for et ressourceeffektivt Europa;

42. forventer, at revisionen af EU's politik for luftkvalitet vil styrke direktivet om nationale emissionslofter med det formål at reducere baggrundskoncentrationerne. Udvalget støtter de skærpede standarder for køretøjer og opfordrer til, at der ses på

emissionerne fra søfart, luftfart og landbrug, samtidig med at indikatorer og kriterier for måling forenkles. Udvalget opfordrer ligeledes til, at EU's politik for luftkvalitet integreres med andre politikområder, navnlig transport, bolig, industri, energi og klima;

43. bekræfter sit tilsagn om at styrke samarbejdet med Kommissionen vedrørende gennemførelsen af EU's biodiversitetsstrategi 2020;

44. glæder sig over invitationen fra Den Europæiske Investeringsbank til at bidrage til bankens fremtidige politik for energilån og opfordrer til, at SMV'er og lokale og regionale myndigheder får lettere adgang til lån, der relaterer sig til investeringer på områderne energieffektivitet og vedvarende energi. Udvalget mener i den forbindelse, at EU's energipolitiske initiativer bør tage højde for den stigende fare for energifattigdom.

Borgernes Europa

REGIONSUDVALGET

45. ønsker at deltage i udformningen af alle EU-foranstaltninger vedrørende borgernes Europaår (2013) med henblik på at skærpe borgernes bevidsthed og forståelse af deres rettigheder og dermed fjerne enhver tilbageværende barriere for deres anvendelse af og kendskab til begrebet unionsborgerskab;

46. bifalder, at Kommissionen planlægger at udarbejde en rapport om bekæmpelse af korruption og en resultatavtale på retsområdet som mekanismer, der vil bidrage til at styrke borgernes tillid til de offentlige forvaltninger på alle niveauer og tilbyder sin assistance i forbindelse med udviklingen af disse;

47. ser frem til at samarbejde med Kommissionen om udviklingen af integrationsnetværket med det formål at opnå enhed i mangfoldighed.

Europa som en global aktør

REGIONSUDVALGET

48. anbefaler, at Kommissionen i sine rapporter om udvidelsesstrategien kommer nærmere ind på status for det regionale og lokale selvstyre og, om nødvendigt, påpeger behovet for decentralisering over for udvidelseslandene;

49. anmoder om, at de lokale og regionale aktører i udvidelseslandene og landene inden for den europæiske naboskabspolitik (ENP) får lettere adgang til de specifikke EU-midler, der er afsat til dette område, og støtter den videre brug af eksisterende programmer, herunder Erasmus Mundus og EGTS, set i forhold til partnere i nabolande;

50. bekræfter sin hensigt om at fortsætte det positive samarbejde med Kommissionen på baggrund af programmet for lokalforvaltningsordningen med henblik på at forbedre den lokale kapacitetsopbygning og fremme kendskabet til EU og unionens procedurer i kandidatlande og kommende kandidatlande. Udvalget opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at udvide programmet til lokale myndigheder i ENP-landene;

51. bifalder, at Kommissionen skelner mellem den rolle, der varetages af henholdsvis de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet i gennemførelsen af politikken for udviklings-

samarbejde ved at fremlægge to særskilte meddelelser, og opfordrer Europa-Parlamentet til at følge samme fremgangsmåde;

52. forventer, at byer og regioner inddrages i arbejdet med at definere EU's holdning med henblik på topmødet om årtusind-udviklingsmålene i 2015;

53. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for Kommissionens formand, formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Europa-Parlamentet, det cypriotiske rådsformandskab og de kommende irske og litauiske rådsformandskaber.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets resolution: »Igangværende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme«

(2013/C 17/02)

REGIONSUDVALGET

- der henviser til sin reviderede udtalelse om den nye flerårige finansielle ramme efter 2013 vedtaget den 9. oktober 2012;
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

1. beklager, at Det Europæiske Råd på mødet den 22.-23. november 2012 ikke kunne nå til enighed om en ny flerårig finansiel ramme for tiden efter 2013;

2. understreger betydningen af at nå til enighed og advarer om, at forsinkelsen særligt vil have konsekvenser for programplanlægningen af midler under den fælles strategiske ramme efter 2014, hvilket vil have alvorlige følger for de investeringer, der skal foretages i EU's regioner og byer;

3. konstaterer, at Det Europæiske Råd erkender, at budgettet »er vigtigt for sammenhængskraften i Unionen og for beskæftigelsen og væksten i alle vores lande«. Denne erkendelse er imidlertid ikke forenelig med de nedskæringer inden for samhørighedspolitikken, som nogle medlemsstater har stillet forslag om. Udvalget understreger, at der under alle omstændigheder er behov for mere tid til at gå yderligere i dybden med de helt konkrete politiske konsekvenser af de tal og forslag, der forhandles om;

4. understreger samtidig, at Regionsudvalget som det EU-organ, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder, er fuldt ud klar over de økonomiske problemer, nogle medlemsstater står over for, og mener, at første prioritet bør være etablering af stærke økonomier med mindre bureaukrati, hvilket skal føre til øgede beskæftigelsesmuligheder i de enkelte medlemsstater;

5. efterlyser igen et troværdigt flerårigt EU-budget som et instrument for investeringer, der kommer alle medlemsstater og regioner i EU til gode, og som, hvad angår forpligtelsesbevillingernes andel af BNI, er af mindst samme størrelse, som budgettet for den indeværende programmeringsperiode 2007-2013, og støtter Europa-Parlamentets opfordring til et budget, der kan skabe fornyet vækst i overensstemmelse med Europa 2020-målene og opfylde de lokale og regionale behov med hensyn til territorial, økonomisk og social samhørighed på tilfredsstillende vis;

6. understreger Europa-Parlamentets vigtige rolle i forhandlingsprocessen ikke blot i forhold til godkendelsesproceduren, som finder anvendelse for hele FFR, men også i betragtning af at et betydeligt antal punkter i Det Europæiske Råds udkast til konklusioner (udgaven af 22. november 2012), særligt punkterne vedrørende underudgiftsområde 1b (samhørighed), udgiftsområde 2 (den fælles landbrugspolitik), den fælles

strategiske ramme og horisontale spørgsmål, er underlagt den fælles beslutningsprocedure;

7. minder om, at traktaterne (artikel 312 i TEUF) indeholder specifikke bestemmelser for det tilfælde, at der ikke vedtages en FFR, inden retsgrundlagene for alle EU's igangværende flerårige udgiftsprogrammer (med undtagelse af den fælles landbrugspolitik's første søjle) udløber ved udgangen af 2013;

8. er imod nedskæringerne på samhørighedsbudgettet. Det minder om, at samhørighedspolitikken er et investeringsredskab, som øger konkurrenceevnen på en bæredygtig måde og medvirker til at nedbringe forskellene mellem regioner;

9. gør opmærksom på, at samhørighedspolitiske anliggender omfattet af artikel 177 såsom metoden til fordeling af de nationale tildelinger og lofter inden for samhørighedspolitikken og landdistriktsudvikling er underlagt den fælles beslutningsprocedure, at der er obligatorisk høring af Regionsudvalget, samt at udvalget i medfør af artikel 263, afsnit 3, i TEUF, kan indbringe en klage for Den Europæiske Unions Domstol;

10. henviser til de udtalelser om Kommissionens forskellige lovforslag, som det har vedtaget siden begyndelsen af 2012, og gentager, at

a. det med hensyn til underudgiftsområde 1a, 1b og fondene under den fælles strategiske ramme (FSR)

— støtter flere midler til forskning og innovation;

— opfordrer til, at man vender tilbage til det oprindelige forslag til budget for Connecting Europe-faciliteten til finansiering af investeringer i transeuropæiske net, og støtter etableringen af en FSR for de to strukturfonde og Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFH;

— gentager, at det er klart og stærkt imod enhver form for makroøkonomiske betingelser;

— glæder sig over, at forslaget om at etablere en ny kategori af »overgangsregioner« og behovet for at tage hensyn til den specifikke og helt særlige situation i regionerne i den yderste periferi er blevet taget op;

— gentager, at der for alle regioner, som ikke er omfattet af konvergen målet, må være et sikkerhedsnet på to tredjedele af de nuværende midler;

- går ind for, at niveauet for tildeling af midler til mindre udviklede regioner og medlemsstater opretholdes, og at ulighederne i de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger skal reduceres; da disse er prioriterede mål for samhørighedspolitikken;
 - beklager, at der i udkastet til Det Europæiske Råds konklusioner foreslås en nedskæring på 26 % i forbindelse med målet om »territorial samhørighed i EU«; dog glæder det sig over, at der er blevet lyttet til Regionsudvalgets opfordring til at hæve satsen for samfinansiering til 85 %;
 - støtter, at der fastlægges en sats for samfinansiering, der er 10 procentpoint højere for medlemsstater med midlertidige budgetvanskeligheder;
 - støtter, at ikke-refusionsberettiget moms bliver en udgift, der er støtteberettiget under FSR-fondene;
 - gentager, at det er imod den foreslåede resultatreserve;
- b. og at det med hensyn til udgiftsområde 2:
- finder det dybt beklageligt, at der i udkastet til Det Europæiske Råds konklusioner foreslås en frivillig ordning for medlemsstaternes øvre lofter for direkte betalinger;
 - opfordrer til, at den direkte støtte fordeles mere ligeligt mellem de medlemsstater med direkte betalinger pr. hektar på under 90 % af EU-gennemsnittet i løbet af den næste periode, således at der kan indledes en dynamisk proces i retning af en udligning af forskellen allerede ved begyndelsen af næste planlægningsperiode og således at EU-gennemsnittet nås midtvejs i de næste finansielle overslag;
 - hilser en økologisering på 30 % velkommen;
 - bakker op om muligheden for at overføre budgetmidler fra 1. til 2. søjle;
 - støtter, at overgangsregioner omfattes af forordningen om landdistriktudvikling;
 - er imod etableringen af en ny reserve til kriser i landbrugssektoren, navnlig forslaget om at refundere ubrugte midler som direkte betalinger;

11. glæder sig over, at fødevarerhjælpeprogrammet for de dårligst stillede er bibeholdt i udkastet til Det Europæiske Råds konklusioner, men er stærkt imod, at det skal finansieres via rammebeløbet til ESF;

12. mener, at nedskæringen på 47 % i de øremærkede midler til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i forhold til det nuværende budget er helt uforenelig med den nuværende krisesituation. Udvalget forstår, at udkastet til Rådets konklusioner er udarbejdet ud fra den antagelse, at den fremtidige globaliseringsfond ikke vil kunne anvendes af landbrugssektoren.

Indtægter og egne indtægter

13. beklager, at forhandlingerne var koncentreret om at skære i udgifterne på EU's budget uden en ordentlig behandling af indtægterne og det helt presserende behov for at reformere den nuværende ordning, således at det bliver muligt for EU at råde over egne indtægter, og de nuværende finansielle korrektioner og undtagelser kan afskaffes;

14. glæder sig over forslaget om, at to tredjedele af de beløb, der opkræves i de medlemsstater, som har givet tilsagn om at indføre en afgift på finansielle transaktioner i et forstærket samarbejdet, vil indgå som en ny egen indtægt på EU's budget, og at disse medlemsstaters BNI-baserede bidrag til budgettet nedsættes i overensstemmelse dermed;

15. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for Kommissionens formand, formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Europa-Parlamentet, det cypriotiske rådsformandskab og de kommende irske og litauiske rådsformandskaber.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
Regionsudvalget*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

98. PLENARFORSAMLING DEN 29.-30. NOVEMBER 2012

Regionsudvalgets udtalelse: »En europæisk forbrugerdagsorden — Øget tillid og vækst«

(2013/C 17/03)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at forbrugerpolitikken vil medvirke til, at EU hurtigere overvinder krisen: bevidste forbrugere er en forudsætning for produktionen af sikre og konkurrencedygtige varer og tjenesteydelser af høj kvalitet, hvilket bidrager til et bæredygtigt økonomisk opsving;

og anmoder Kommissionen om at
- udruste de lokale og regionale myndigheder med passende redskaber til at beskytte forbrugerne alt efter deres kompetence;
- samarbejde tæt med nationale, regionale og lokale myndigheder. Selv om dagsordenens aktioner især ventes at blive implementeret af EU-organer og nationale organer, spiller de lokale myndigheder også en vigtig rolle, al den stund de repræsenterer lokalsamfundene og kan bidrage effektivt til foranstaltningernes gennemslagskraft;
- huske, at de regionale og lokale myndigheder selv er forbrugere af varer og tjenesteydelser, hvorfor de har brug for og kræver en sikker ramme, der kan beskytte deres interesser og interesserne i de lokalsamfund, som de repræsenterer og som ofte bidrager til deres budget;
- erkende, at empowerment af forbrugerne går via uddannelse, og at de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet bør inddrages i forbrugeroplysningskampagner;
- forbedre tilsynsmekanismerne i regioner med permanente geografiske eller demografiske handicap ved hjælp af ressourcer og knowhow.

Berichterstatter	Spyros SPYRIDON (EL/EVP), Mitglied des Regionalrats der Region Attika
Referenzdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og Regionsudvalget: En europæisk forbrugerdagsorden – Øget tillid og vækst, COM(2012) 225 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Indledning

REGIONSUDVALGET

1. bifalder Kommissionens indgående meddelelse, som dækker en meget bred vifte af spørgsmål med relation til forbrugerbeskyttelse;

2. glæder sig over, at der er tale om et sammenhængende og fuldstændigt værktøj til udformning af aktioner for den politik, der skal styrke forbrugerbeskyttelsen. Det er vigtigt at erkende udfordringernes omfang (empowerment af forbrugerne og styrkelse af enhedsmarkedet). Oplyste og bevidste forbrugere bliver nøglen til gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

3. udtrykker bekymring over, at mens dagsordenen dækker ret mange områder, dækker den ikke sundhedstjenesteydelser, der er et vigtigt element i forbrugerpolitikken. Der leveres sundhedstjenesteydelser til forbrugerne, forbrugerne betaler for dem, og de er for en stor del opgaver af almen interesse. Sundhedspolitikken bør derfor indgå i dagsordenen som en forbrugerrelevant politik;

4. er enig i de fire store målsætninger, som Kommissionen har valgt som de områder, hvorom forbrugerbeskyttelsen bør centrerer, nemlig i) forbedret forbrugersikkerhed, ii) forbedrede kundskaber, iii) forbedring af gennemførelsen, styrkelse af håndhævelsen og sikring af klageadgangen og iv) tilpasse rettigheder og vigtige politikker til økonomiske og samfundsmæssige ændringer. Udvalget opfordrer til øget gennemsigtighed og bedre og sammenlignelige oplysninger til forbrugerne, så disse får mulighed for at træffe mere korrekte valg.

Gennemførelse af Den Europæiske Unions grundlæggende principper

REGIONSUDVALGET

5. gør opmærksom på, at det under udformningen af aktionerne er vigtigt, at de valgte foranstaltninger overholder proportionalitetsprincippet, samt at der foretages en omhyggelig cost-benefit-analyse;

6. fremhæver betydningen af at sikre, at de valgte foranstaltninger er både effektive og egnede, navnlig på sundheds- og sikkerhedsområdet. Reglerne bør med henblik på beskyttelsen af forbrugerne have den nødvendige fleksibilitet, så de kan

tilpasses særlige regionale forhold, sårbare gruppers behov og en hurtig markedsudvikling;

7. foreslår, at man under gennemførelsen af foranstaltningerne ud over ovennævnte sektorielle aktioner inden for rammerne af de allerede eksisterende beføjelser også fastholder et horisontalt perspektiv, således at forbrugernes rettigheder tilgodeses i alle europæiske politikker;

8. har bemærket, at der ikke lægges vægt på målsætningen om territorial samhørighed, der blev indført med Lissabontraktaten. Udvalget henleder navnlig opmærksomheden på behovet for at beskytte særligt sårbare grupper af forbrugere, som enten har svært ved at få adgang til markederne, har begrænsede muligheder for at vælge eller har problemer med at gøre deres rettigheder gældende. Et godt eksempel herpå er forbrugere i meget afsides, tyndtbefolkede egne samt ø- og bjergområder, hvor markedet ikke fungerer fuldt tilfredsstillende;

9. gør opmærksom på internettets voksende betydning for disse forbrugere såvel hvad angår markedsadgangen som hvad angår information og muligheden for at sammenligne varer og tjenesteydelser og for at gøre sine rettigheder gældende i tilfælde af tvister;

10. understreger betydningen af ved hjælp af ressourcer og knowhow at forbedre tilsynsmekanismerne i regioner med permanente geografiske eller demografiske handicap;

11. henleder Kommissionens og de nationale lovgivningsinstansers opmærksomhed på, at det er nødvendigt at sikre, at de valgte foranstaltninger kan tilpasses til de muligheder, der er til rådighed for producenter i mindre gunstigt stillede områder. Udgifter og tidsforbrug i forbindelse med tilpasning kan for disse producenter være markant højere end for producenter i andre egne af Europa.

Udnyttelse af de muligheder, som internettet giver, kontrol og information

REGIONSUDVALGET

12. benytter derfor lejligheden til at betone behovet for, at den digitale dagsorden gennemføres som led i Europa 2020-strategien, eftersom internettet har meget stor betydning for alle typer forbrugere. Såvel de europæiske, som de nationale og regionale myndigheder må deltage aktivt i disse bestræbelser, der sigter mod større livskvalitet for de europæiske borgere;

13. fremhæver desuden internettets indvirkning på de unge, som må formodes at være mere udsatte end de voksne, eftersom de gør mere brug af de nye teknologier;

14. konstaterer, at brug af internettet er mindre udbredt blandt sårbare befolkningsgrupper som ældre, personer med særlige behov og socialt dårligt stillede. Udvalget gør specielt opmærksom på, at regioner med geografiske handicap rammes hårdere af problemer med befolkningens aldring end andre regioner. Disse befolkningsgrupper har som regel mindre mulighed for at udnytte enhedsmarkedets muligheder og for at gøre deres rettigheder gældende. Det er vigtigt i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder at lancere et initiativ med målrettede aktioner specielt til fremme af disse borgeres trivsel;

15. støtter Kommissionens seneste forslag til ændringer af lovgivningen om statsstøtte i lyset af de vanskeligheder, som lokalområder og regioner, ikke mindst landdistrikter, bjergegne og ømråder samt perifere og meget afsides liggende egne, har med at forbedre deres internetadgang. Kommissionen vurderer bl.a. i sit forslag, at fritagelsen for pligten til at indberette støtte til hurtig internetadgang er forenelig med det indre marked;

16. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at tage skridt til at forbedre forbrugernes IT-færdigheder, idet det samtidig skal sikres, at samtlige borgere får adgang til det fælles digitale marked og får fuldt udbytte af dette;

17. understreger, at en hurtig udvikling af e-handel er afgørende vigtig for forbrugerne, fordi den giver flere valgmuligheder, især for borgere, der bor i sværttilgængelige, afsidesliggende og perifere egne, og borgere med nedsat mobilitet, der ikke på anden måde kan få adgang til en bred vifte af valgmuligheder;

18. understreger, at sikkerheden på internettet er et særligt vigtigt emne, der rækker ud over forbrugerdagsordenen. Det er nødvendigt at træffe enhver passende foranstaltning til, at dette vigtige værktøj anvendes til gavn for de europæiske borgere, hvad enten disse er forbrugere eller erhvervsdrivende samt til at forhindre kriminel og uredelig praksis, som f.eks. ulovlig indsamling af personoplysninger eller krænkelse af ejendomsret;

19. bifalder, at Kommissionen har taget initiativ til at fremlægge forslag til lovbestemmelser vedrørende onlinetvistbilæggelse og alternativ tvistbilæggelse som vigtige redskaber til territorial samhørighed. Udvalget er enigt med Kommissionen i, at gennemførelsen af forbrugerlovgivningen skal lettes

gennem udenretlige procedurer for tvistbilæggelse. Det mener dog, at direktivernes anvendelsesområdeskal begrænses til EU's kompetenceområder og specielt til grænseoverskridende sager.

De lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

20. er overvist om, at det er nødvendigt at udruste de lokale og regionale myndigheder med passende redskaber til at beskytte forbrugerne alt efter deres kompetence. I den forbindelse foreslår udvalget i anledning af de aktuelle drøftelser om den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 at anvende midler fra strukturfondene og de nationale reformprogrammer til at gennemføre dagsordenen;

21. foreslår specielt hvad angår strukturfondene foranstaltninger, der sikrer, at økonomisk støtte til virksomheder gives i henhold til kriterier, der baseres på virksomhedernes forpligtelser og generelle holdning over for forbrugerne (f.eks. bæredygtig produktion) og ikke begrænses til kriterier, der først og fremmest er baseret på økonomisk bæredygtighed;

22. gør opmærksom på behovet for et tæt samarbejde mellem de europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheder i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltningerne. Selv om dagsordenens aktioner især ventes at blive implementeret af EU-organer og nationale organer, spiller de lokale myndigheder også en vigtig rolle, al den stund de repræsenterer lokalsamfundene og kan bidrage effektivt til foranstaltningernes gennemslagskraft;

23. betoner ligeledes, at man ikke må glemme, at de regionale og lokale myndigheder selv er forbrugere af varer og tjenesteydelser, hvorfor de har brug for og kræver en sikker ramme, der kan beskytte deres interesser og interesserne i de lokalsamfund, som de repræsenterer og som ofte bidrager til deres budget;

24. gør opmærksom på, at bestræbelserne i retning af en effektiv gennemførelse af dagsordenen ikke skal betragtes som en overflødig luksus i en krisetid, som den vi gennemlever i øjeblikket. Udvalget er tvært imod overbevist om, at forbrugerpolitikken vil medvirke til, at EU hurtigere overvinder krisen: bevidste forbrugere er en forudsætning for produktionen af sikre og konkurrencedygtige varer og tjenesteydelser af høj kvalitet, hvilket bidrager til et bæredygtigt økonomisk opsving.

Dagsordenens sociale dimension

REGIONSUDVALGET

25. påpeger, at den aktuelle finanskriser vil ændre borgernes forbrugsmønstre radikalt, eftersom den sociale ulighed vil vokse og rådighedsbeløbet til forbrug vil blive reduceret. Dette vil føre til nye former for forbrug, hvor forbrugeren vil ønske større kontrol over sine dispositioner, flere letforståelige oplysninger til rådighed og mulighed for at sammenligne, vende tilbage til sin oprindelige beslutning og gøre sine rettigheder gældende i tilfælde af tvister. Kommissionen skal tage hensyn til den nye situation, som opstår, og bruge dagsordenen til at skabe så gode vilkår som muligt for fremme af borgernes trivsel, sådan som fastsat i Lissabontraktaten;

26. påpeger, at der er brug for flere oplysninger om og flere garantier for produkternes sporbarhed, så forbrugere kan foretage en præcis vurdering af, hvad de får for pengene, når de køber en vare;

27. konstaterer, at der er øget risiko for, at forbrugere vælger ud fra varernes pris snarere end ud fra varernes kvalitet. Specielt hvad angår handlen ved EU's ydre grænser, gør udvalget opmærksom på risikoen for øget smugling;

28. hilser Kommissionens forslag om at undersøge konsekvenserne af husholdningernes overdrevne gældsætning velkommen. Udvalget foreslår, at undersøgelsen ikke begrænses til, hvordan man kan løse dette problem (som bl.a. på grund af finanskrisen er kommet ud af kontrol), men også analyserer årsagerne og foreslår foranstaltninger som f.eks. sikring af ansvarlig låntagning og sideløbende hermed konkrete aktioner, der kan mildne følgerne af den overdrevne gældsætning;

29. peger på behovet for regler vedrørende sikkerheds-spørgsmål med relation til lægemidler og -tjenester, sådan som det for nylig er blevet debatteret i offentligheden;

30. ser som et problem, at ifølge meddelelsen kunne kun 2 % af forbrugere i en undersøgelse svare korrekt på spørgsmål om deres rettigheder. Da udvalget finder denne procentdel meget lav, opfordrer det Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at udbrede kendskabet til forbrugerrettigheder til flere borgere. Forslaget om oplysningskampagner på EU-niveau vil bidrage i den retning. De lokale og regionale myndigheder kan medvirke sammen med forbrugerorganisationer;

31. er enig med Kommissionen i, at myndigheder med ansvar for gennemførelse af lovgivningen skal yde mere for

færre midler. Dette kræver omhyggelig planlægning og løbende overvågning af reglernes effektivitet med henblik på at opnå det bedst mulige resultat;

32. betoner, at empowerment af forbrugere går via uddannelse, og understreger i den sammenhæng betydningen af de lokale og regionale myndigheders og civilsamfundets deltagelse i forbrugeroplysningskampagner. Det skal være muligt at tilpasse oplysningskampagner til særlige regionale forhold. Udvalget foreslår en styrkelse af uddannelsesprogrammerne i skoler og på universiteter med henblik på at gøre de nye generationer til bevidste forbrugere. Desuden bør man ikke underkende den rolle, som voksenuddannelsesinstitutionerne spiller;

33. støtter bestræbelserne på at løse problemet ved kilden gennem foranstaltninger, som skal tilskynde virksomhederne til at overholde reglerne. Men en sådan tilgang skal tage hensyn til producenterens særlige nationale og regionale forhold såvel som internationale forhold, når der er tale om leverandører. Incitamenterne skal opveje omkostningerne ved at overholde de kommende nye regler og tage hensyn til virksomhedernes omstillingsmuligheder;

34. understreger, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af forbrugerpolitikken må respektere medlemsstaternes retssystemer og overholde nærhedsprincippet. På den anden side bør medlemsstaterne undgå, at der ved omsætningen af fællesskabslovgivningen i national lovgivning indføres andre krav end dem, som kræves til formålet. Dette fratager ikke medlemsstaterne muligheden for i isolerede tilfælde at stræbe efter et højere beskyttelsesniveau for forbrugere;

35. mener, at forbrugere for at få gavn af forbedringerne i lovgivningen må informeres om ændringerne. Udvalget henleder derfor opmærksomheden på de regionale og lokale myndigheders mulighed for at bidrage til at fremme tiltag til gavn for forbrugere, som sigter mod at oplyse om forbrugerrettigheder og om de ændringer, der er på vej i lovgivningen;

36. bifalder forbrugerdagsordenens henvisning til kollektiv klageadgang og opfordrer Kommissionen til at foreslå en konkret funktionsramme. Kommissionens forslag vedrørende kollektive retsbeskyttelsesinstrumenter bør begrænses til ramme-lovgivning, som kun indeholder retningslinjer om nationale minimumsstandarder og i øvrigt overlader det til medlemsstaterne at beslutte, hvordan kollektive retsmidler kan anvendes under hensyntagen til de forskellige nationale retstraditioner. Hvis EU gør krav på beføjelser til at regulere flere kollektive retsmidler, skal disse tilpasses til de forskellige medlemsstaters retsorden og retshåndhævelsessystemer;

37. er overbevist om, at fremme af en integreret forbrugerstrategi forudsætter en stærk repræsentation af forbrugerne i de beslutningstagende organer. Udvalget understreger i den forbindelse forbrugerorganisationernes rolle, eftersom disse har et mere fuldstændigt billede af de spørgsmål, som optager forbrugerne i hverdagen, og derfor kan bidrage til at finde løsninger, hvis de bliver bedt om det. Samtidig fungerer disse som kommunikationskanaler mellem borgerne og forvaltningen, hvilket muliggør en kommunikationsstrøm oppefra og ned. Udvalget erkender, at der er plads til forbedringer i forholdet mellem de lokale og regionale myndigheder og forbrugerorganisationerne på såvel primært som sekundært niveau, og opfordrer samtidig medlemsstaterne til at støtte de subnationale myndigheder efter behov, evt. ved at etablere en funktionsramme.

En mere effektiv gennemførelse af dagsordenen

REGIONSUDVALGET

38. tager for givet, at borgerne skal kunne stole på de myndigheder, der har ansvar for gennemførelsen af lovgivningen, og dette opnås dels gennem en korrekt gennemførelse af reglerne dels ved at borgerne kan klage til myndighederne i tilfælde af tvister;

39. understreger, at virksomhederne i hele produktionskæden skal overbevises om, at det bedre kan betale sig at overholde sine forpligtelser end ikke at gøre det. Det er også vigtigt

at understrege, at information om forbrugerlovgivningsspørgsmål ikke kun bør rettes mod forbrugerne, men også mod virksomhederne;

40. er enig i, at mellemlidernes betydning er stigende, særligt i forbindelse med internettjenester. Det er derfor af afgørende betydning at sikre såvel gennemsigtighed og tillid som retfærdighed og sanktioner i tilfælde af upålidelige mellemlid. Dette forudsætter, at der indføres kontrol- og tilsynsstrukturer såvel i medlemsstaterne som på EU-niveau;

41. foreslår, hvad angår Kommissionens forslag om at samarbejde med mellemlid og erhvervsdrivende om at forbedre rammen for handelsaftaler, at indføre bindende regler om handelsmæssige garantier for at afhjælpe en betydelig mangel i forbrugerbeskyttelsen;

42. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne omsætter lovgivningen om udvidelse af enhedsmarkedet rettidigt, og ikke mindst at de gennemfører den uforbeholdent;

43. beklager, at det planlagte budget til forbrugerdagsordens aktioner er begrænset til ca. 0,05 euro per EU-borger om året, og henleder derfor Kommissionens opmærksomhed på, at den må planlægge og implementere disse aktioner med stor omhu, for at de kan få det bedst mulige resultat;

44. vil overvåge, at den europæiske forbrugerdagsorden gennemføres rettidigt og effektivt med henblik på at forbedre de europæiske borgeres livskvalitet.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Adfærdskodeks for partnerskab«

(2013/C 17/04)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens idé om at pålægge medlemsstater at tilrettelægge partnerskabsbaserede samarbejder mellem offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau samt arbejdsmarkedets parter, økonomiske interesseorganisationer og ikke-statslige organisationer;
- bakker op om Kommissionens initiativ om at supplere forordningen om fælles bestemmelser med en europæisk adfærdskodeks for partnerskab og beklager dybt Rådets beslutning om at fjerne adfærdskodeksen fra forhandlingsrammen;
- anmoder Kommissionen om at sørge for, at adfærdskodeksen sikrer en egentlig balance mellem behovet for, at medlemsstaterne overholder kodeksens krav til partnerskab, og deres ret til at bevare deres særlige bestemmelser og eksisterende praksis, navnlig under henvisning til nærhedsprincippet;
- understreger, at partnerskab er en afgørende forudsætning for at øge samhørighedspolitikken effektivitet, og at kun et system med forvaltning på flere myndighedsniveauer kan sikre, at EU's strategiske retningslinjer afspejler de lokale og regionale udfordringer på effektiv vis;
- anmoder om, at lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i udformningen af partnerskabsaftaler og i definitionen og gennemførelsen af regionale politiske investeringsprioriteter;
- mener, at det er nødvendigt at opstille et passende hierarki af partnere ført an af lokale og regionale myndigheder, da de giver udtryk for fælles synspunkter, værdier og interesser;
- påpeger behovet for at udvælge partnere alt efter programmets art, men tvivler på, at man kan gruppere programmerne under de forskellige fonde.

Ordfører	Stanisław SZWABSKI (PL/AE), formand for byrådet i Gdynia
Basisdokument	Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Partnerskabsprincippet i gennemførelsen af fondene under den fælles strategiske ramme – elementer til en europæisk adfærdskodeks om partnerskab SWD(2012) 106 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Indledning

REGIONSUDVALGET

1. støtter Kommissionens opfattelse af, at partnerskab er **nøglen** til at opnå resultater under Europa 2020-strategien og til en vellykket gennemførelse af EU's fonde under den fælles strategiske ramme;

2. bifalder Kommissionens idé om at **pålægge** medlemsstater at tilrettelægge **partnerskabsbaserede samarbejder** mellem offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau samt **arbejdsmarkedets parter, økonomiske interesseorganisationer og ikke-statslige organisationer** i alle aspekter i forbindelse med gennemførelsen af EU-politikker;

3. bakker op om Kommissionens initiativ om at supplere forordningen om fælles bestemmelser med en europæisk adfærdskodeks for partnerskab, som **udbyder og udvider** partnerskabsprocessen i udarbejdelsen, gennemførelsen og evalueringen af programmer under den fælles strategiske ramme (FSR);

4. beklager dybt Rådets beslutning om at fjerne adfærdskodeksen fra forhandlingsrammen, som ignorerer Europa-Parlamentets og Regionsudvalgets holdning. Disse vil fortsætte kampen for anvendelsen af et sådant instrument i programmeringsperioden 2014-2020;

5. anmoder i lyset af ovenstående Kommissionen om at sørge for, at adfærdskodeksen sikrer en **egentlig balance** mellem behovet for, at medlemsstaterne overholder kodeksens krav til partnerskab, og deres ret til at bevare deres særlige bestemmelser og eksisterende praksis;

6. foreslår i forbindelse med ovenstående, at man overvejer at indføje en procedure i forslaget til adfærdskodeksen vedrørende **forudgående aftale** om, hvordan de enkelte medlemsstater bør opfylde kravene om partnerskab i forhold til deres individuelle omstændigheder. Bestemmelserne i sådanne aftaler vil give Kommissionen et grundlag for at overvåge partnerskabskontrakter og -programmers overholdelse af adfærdskodeksens krav;

7. påpeger og understreger, at samhørighedspolitikken i sagens natur **kombinerer en strategisk dimension med uddelegering af ansvar** til lokale og regionale myndigheder, som har

den erfaring og ekspertviden, der er afgørende for en effektiv gennemførelse i medlemsstaterne. Når man er nået til enighed med Kommissionen om en overordnet strategi, er vigtige beslutninger om f.eks. udvælgelse og forvaltning af projekter ofte en opgave for regionerne;

8. understreger, at partnerskab derfor er en afgørende forudsætning for at øge samhørighedspolitikken **effektivitet**, da EU's strategiske retningslinjer bør tilpasses lokale og regionale udfordringer. I praksis kan disse to dimensioner kun kombineres ved hjælp af et system med **forvaltning på flere myndighedsniveauer**, som omfatter alle niveauer. Lokale og regionale myndigheder er vigtige medspillere i **forvaltningen på flere niveauer** og kan derfor sættes i samme kategori som partnere fra den **ikke-statslige** sektor;

9. **tager** samtidig **afstand** fra en tilgang til gennemførelse af forvaltning på flere myndighedsniveauer, der i praksis giver højere myndighedsniveauer en større rolle end lavere niveauer i forbindelse med partnerskabsprocedurer. Adfærdskodeksen bør klart tilskynde medlemsstaterne til at sørge for at forhindre, at sådanne situationer opstår;

10. anmoder om, at lokale og regionale myndigheder **inddrages fuldt ud i udformningen af partnerskabsaftaler** mellem Kommissionen og medlemsstater, og at sådanne aftaler omfatter en bestemmelse med de aftalte regler for samarbejde mellem de nationale myndigheder og de lokale og regionale myndigheder; denne bestemmelse kunne indføres som en af forhåndsbetingelserne i forordningen om fælles bestemmelser;

11. ser desuden gerne, at lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med **definitionen og gennemførelsen af regionale politiske investeringsprioriteter**; anmoder derfor Kommissionen om at bekræfte de lokale og regionale myndigheders førende rolle i forhold til andre nævnte partnere i adfærdskodeksen;

12. støtter Kommissionens plan om, at adfærdskodeksen kun skal indeholde **mindstekravene**, som medlemsstaterne skal opfylde for at inddrage partnere i de forskellige programmeringsfaser; udtrykker samtidig håb om, at kravene bliver tilstrækkeligt strenge og klare, således at de munder ud i reelle partnerskaber om de vigtigste problemstillinger;

13. lægger særlig vægt på vigtigheden af **nærhedsprincippet** og **proportionalitetsprincippet**, som både bør tillade og fremme, at der i partnerskaber inddrages organismer, der befinder sig på et niveau, der matcher et programs geografiske område, og sikre, at partnere deltager på et niveau, der matcher deres potentiale og rolle i gennemførelsen af programmet;

14. henleder opmærksomheden på, at medlemsstater er **meget forskellige**, både hvad angår forskelle i institutioner og politisk kultur og geografisk areal samt befolkningens størrelse og geografiske fordeling. Disse forskelle på nationalt, regionalt og lokalt niveau skaber i praksis meget forskellige situationer i de enkelte medlemsstater, der påvirker, hvordan partnerskaber gennemføres;

15. bifalder, at Kommissionen har til hensigt at vedtage adfærdskodeksen som en delegeret retsakt **umiddelbart** efter, at forordningen om fælles bestemmelser træder i kraft. Såfremt det besluttes at give adfærdskodeksen en anden juridisk status, vil Regionsudvalget anmode om løsninger, der kan sikre en reel forbedring af høj kvalitet i overensstemmelse med partnerskabsprincipperne for budgetperioden 2014-2020.

Partnere

REGIONSUDVALGET

16. **opdelingen i forslaget til adfærdskodeksen af mulige partnere i tre grupper**: a) kompetente regionale og lokale myndigheder, b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer og c) organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af ligestilling og ikke-forskelsbehandling, sidestiller meget forskellige organer med forskellige muligheder, der reelt skal påvirke gennemførelsen af programmer;

17. mener, at det i lyset af ovenstående er nødvendigt at opstille et **passende hierarki af partnere**. Dette partnerskabs-hierarki bør føres an af **lokale og regionale myndigheder**, da de har politisk legitimitet tillige med det politiske og økonomiske ansvar, og dermed en forpligtelse til at repræsentere generelle interesser. De er ligeledes ansvarlige for at gennemføre adskillige programmer og projekter. I nogle decentrale stater har de regionale myndigheder desuden lovgivningsbeføjelser;

18. henleder opmærksomheden på, at udsagnet om, at »regionerne« bliver hovedaktører i tilrettelæggelsen af partnerskabsprocessen i »decentraliserede« medlemsstater, ikke skal forstås således, at denne rolle i de øvrige medlemsstater bør varetages af de nationale myndigheder;

19. er enig med Kommissionen i, at det er særligt **vigtigt at vælge institutioner, organisationer og grupper**, der reelt kan **påvirke** programmernes gennemførelse, eller som påvirkes i væsentlig grad heraf;

20. glæder sig over, at Kommissionen anerkender de procedurer og teknikker, som medlemsstaterne **allerede har etableret** til gennemførelse af partnerskaber (workshops,

undersøgelser, fora, høringer, møder), samtidig med at den påpeger behovet for at se nærmere på de **banebrydende ændringer inden for social kommunikation** i forbindelse med udbredelsen af nye telekommunikationsteknologier. Adfærdskodeksen bør tilskynde medlemsstaterne til at være mere opsøgende og innovative på dette punkt. Dette er også nødvendigt for at inddrage de yngste borgere i partnerskabsprocesser;

21. er ligesom Kommissionen opmærksom på at inddrage repræsentanter for de **mest sårbare og marginaliserede grupper**. Der er dog ingen grund til at nævne dem ved navn i det overordnede dokument, da det kan dreje sig om forskellige grupper afhængigt af lokale forhold og det pågældende program;

22. påpeger dog, at adfærdskodeksen, set i lyset af erfaringer med, at der opstår sociale **konflikter** som følge af gennemførelsen af specifikke initiativer, bør tilskynde medlemsstaterne til at inddrage repræsentanter fra grupper og organer, der kan have en kritisk holdning til et program, i partnerskabsprocessen på et tidligt tidspunkt;

Regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

23. påpeger, at **partnere, der repræsenterer lokale og regionale samfund**, uanset deres formelle kompetencer i de enkelte medlemsstater, repræsenterer fælles synspunkter, værdier og interesser. Med dette in mente er deres position som partnere objektivt set forskellig fra sektorielle partnere og arbejdsmarkedets parter, der repræsenterer sektorielle synspunkter, værdier og interesser. Dette bør **klart understreges** i adfærdskodeksen;

24. foreslår, at de forskellige territoriale organer, der kan inddrages i partnerskabsprocesserne, nævnes eksplicit i adfærdskodeksen. Dette gør sig især gældende for organer, der ikke er territoriale enheder under en medlemsstat: **funktionelle områder** (by- og landområder, infrastruktur, natur, grænseoverskridende områder, kystområder, etc.), territoriale grupper for mellemkommunalt samarbejde og samarbejdsnetværk mellem byer;

25. støtter Kommissionens planer om inden for rammerne af adfærdskodeksen at **pålægge regionale forvaltningsmyndigheder** på alle stadier af gennemførelsen af programmer at oprette **partnerskaber** mellem repræsentanter fra lokale myndigheder og bymyndigheder, arbejdsmarkedets parter, økonomiske interesseorganisationer og organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af ligestilling og ikke-forskelsbehandling;

26. foreslår, at **bymyndigheder og repræsentanter for funktionelle byområder** inddrages i partnerskabsprocesser, ikke blot når de gennemfører integrerede territoriale investeringer, men også når det er nyttigt at inddrage dem i forbindelse med et specifikt program;

Arbejdsmarkedets parter

27. bakker op om Kommissionens synspunkt om, at **arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer** bør deltage på **lige fod** i partnerskaber. Der bør dog tages hensyn til, på hvilke niveauer og hvordan disse organer er organiseret i forskellige medlemsstater. I mange sektorer gør arbejdets natur det i realiteten umuligt at etablere arbejdstagerorganisationer. Adfærdskodeksen bør indeholde anbefalinger, der ikke pålægger medlemsstaterne specifikke løsninger, men derimod pålægger dem at udarbejde procedurer for samarbejde med arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, der tager nationale, regionale og selv lokale forhold i betragtning;

28. påpeger, at **organisationer eller institutioner, der repræsenterer arbejdssøgende**, særligt når de er unge og velkvalificerede, bør omfattes af de nævnte arbejdsmarkedsparter, set i lyset af situationen på mange europæiske arbejdsmarkeder;

Organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af ligestilling og ikke-forskelsbehandling

29. støtter fuldt ud Kommissionens forslag om, at partnerskab med de adskillige og mangfoldige organisationer, der repræsenterer civilsamfundet, bør baseres på partnerskaber med **paraplyorganisationer**, og at man bør støtte udviklingen af forskellige **former for netværk og samarbejde** mellem de enkelte organisationer, der deltager i samarbejdet;

30. understreger, at adfærdskodeksen bør fastlægge klare og gennemsigtige **kriterier for udvælgelse af repræsentative ikke-statslige organisationer**, primært med udgangspunkt i deres kompetencer og erfaringer på det område, som det pågældende program beskæftiger sig med.

Partnerskabsprocessen

Tilpasning af partnerskab til programmet

REGIONSUDVALGET

31. påpeger behovet for at **udvælge partnere alt efter programmets art**, men tvivler på, at man kan gruppere programmerne under de forskellige fonde (Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Hav- og Fiskefond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond), særligt da man har planer om at medfinansiere programmer fra flere forskellige fonde. Valg af partner bør træffes ud fra programmets type og aktivitetsområde;

32. mener, at adfærdskodeksen bør indeholde et overordnet princip om, at en anerkendelse af, at en særlig type partner er **nøglepartner**, ikke automatisk bør udelukke andre organer fra at deltage i et partnerskab, såfremt deres deltagelse kan retfærdiggøres;

33. påpeger, at det i forbindelse med programmer, der finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Samhørighedsfonden, er nødvendigt at sikre et partnerskab bestående af organisationer, der repræsenterer **grupper af lokale og regionale samfund, ikke mindst grænseoverskridende grupper**;

34. mener, at **F&U-organer** bør inddrages som partnere i alle relevante programmer med det fokusområde og det partnerskabsformat, der passer deres særlige kendetegn. Dette er en følge af, at moderne udviklingsprocesser er komplekse, og at der er behov for adgang til indgående ekspertviden med henblik på en effektiv påvirkning af udviklingsprocesserne;

Inddragelse af partnere i udarbejdelsen af programmeringsdokumenter

35. tilslutter sig Kommissionens foreslåede tilgang, hvor man inddrager partnere i de **allerførste faser af programmeringen**, og idéen om, at man adskiller sådanne partnerskaber fra den strategiske miljøvurderingsprocedure (SMV);

36. lægger især vægt på betydningen af at **inddrage lokale og regionale myndigheder** i følgende programmeringsfaser: (1) analyse af de behov og udfordringer, der skal opfyldes med FSR-midler, (2) udvælgelse af målsætninger og prioriteringer og (3) koordineringsmekanismer, der iværksættes for at udnytte synergier ifm. udvikling; opfordrer samtidig medlemsstaterne til at specificere, hvordan de agter at garantere sådanne partnerskaber;

Udarbejdelse af partnerskabsaftaler

37. foreslår, at der opstilles visse overordnede krav til medlemsstaterne om at fastlægge procedurer, der sikrer et reelt partnerskab i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftaler;

38. mener, at de relevante regionale og lokale myndigheder bør være faste deltagere i forhandlingsprocessen i forbindelse med forberedelsen af **partnerskabsaftaler** på både nationalt og regionalt plan;

39. glæder sig over, at forslaget til adfærdskodeks afspejler Regionsudvalgets initiativ om **territoriale pagter for Europa 2020** som et nøgleelement i forvaltning på flere myndighedsniveauer; mener samtidig, at dette instrument ikke er blevet anvendt i tilstrækkelig grad;

Principper for deltagelse i partnerskaber

40. **tilslutter sig og bakker op om kravene** i forslaget til adfærdskodeks om, at medlemsstaterne skal **fastlægge klare partnerskabsprocedurer** i forbindelse med følgende: (1) at gøre dokumenter tilgængelige på et tidligt tidspunkt i processen, (2) at sikre, at partnerne har tilstrækkelig tid til at sætte sig ind i dokumenterne samt til at gennemføre høringer og give tilbagemeldinger, (3) at sikre, at kommunikationsvejene er etableret, (4) at sikre gennemsigtige svar på forslag og kommentarer og (5) at formidle resultaterne;

Information om, hvordan partnerskabet gennemføres i programmeringsdokumenterne

41. **tilslutter sig og bakker op om kravene** i forslaget til adfærdskodeks om, at medlemsstaterne skal fastlægge udførlige principper for partnerskab i partnerskabsaftalerne. Dog bør sådanne krav tilpasses situationen i de enkelte medlemsstater. Dette gør sig især gældende for situationen for offentlige myndigheder på regionalt og lokalt niveau;

Overvågningsudvalgenes sammensætning, betydning og procedurer

42. er enig med Kommissionen i, at **overvågningsudvalgene spiller en vigtig rolle** i forbindelse med gennemførelse af alle programmer under EU's fælles strategiske ramme (FSR); tilslutter sig og bakker op om de udførlige krav til medlemsstaterne i forslaget til adfærdskodeks om inddragelse af partnere, navnlig offentlige myndigheder på lokalt og regionalt niveau, i forbindelse med nedsættelse af overvågningsudvalgene. Disse myndigheder bør inddrages i **overvågningsudvalgenes** løbende aktiviteter og i udformningen af de officielle principper, der ligger til grund for aktiviteterne;

Inddragelse af partnere i projektudvælgelse

43. tilslutter sig, at forvaltningsmyndighederne i forslaget til adfærdskodeks foreslås at fastlægge udførlige krav for: (1) at inddrage relevante partnere i definitionen af **forslagsindkaldelserne** og vurderingen af projekterne, (2) at **forhindre interessekonflikter blandt partnere**, (3) at sikre, at der sker en regelmæssig rotation af de medarbejdere, der arbejder med forslagsindkaldelserne, og (4) at sikre, at partnerne er bekendt med deres **pligter** i forbindelse med deltagelse i projektudvælgelsesprocedurerne. Lokale og regionale myndigheder kan spille en særligt vigtig rolle i udvælgelsen af projekter, der forventes at have en territorial effekt;

Inddragelse af partnere i rapporterings- og evalueringsfaserne

44. tilslutter sig, at medlemsstaterne i forslaget til adfærdskodeks foreslås at fastlægge udførlige krav vedrørende **inddragelse af partnere i udarbejdelsen af årlige rapporter** om gennemførelsen af programmer samt periodiske rapporter om gennemførelsen af partnerskabsaftalerne i første halvår af 2017 og 2019, navnlig vedrørende oplysninger om udviklingen samt partnernes rolle i gennemførelsen;

45. er enig med Kommissionens fortsatte krav om, at forvaltningsmyndighederne skal udarbejde en evalueringsplan for hvert program under den fælles strategiske ramme (FSR); mener desuden, at der er et stærkt behov for at retfærdiggøre **vedtagelsen af differentierede regler for udarbejdelse af evalueringsplaner** for programmer, der finansieres ved hjælp af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond (ESF) på den ene side og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) på den anden side;

Bistand til partnere

46. på grund af utilstrækkelig viden og begrænsede ressourcer kan det være vanskeligt for nogle partnere og især organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af ligestilling og ikke-forskelsbehandling at deltage fuldt ud i partnerskabsprocessen;

47. derfor tilslutter Regionsudvalget sig og bakker op om, at det i forslaget til adfærdskodeks foreslås medlemsstaterne at anvende en del af midlerne, der er øremærket til teknisk bistand, til støtte til svagere partnere.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Lokaludvikling styret af lokalsamfundet«

(2013/C 17/05)

REGIONSUDVALGET

- mener, at EU bør yde mere finansiel støtte til lokaludvikling i næste programmeringsperiode (2014-2020) med henblik på at give borgerne en øget følelse af ejerskab i forhold til Europa 2020-strategiens mål, at fremme og sætte skub i den økonomiske genopretning samt at skabe arbejdspladser;
- anser lokaludvikling styret af lokalsamfundet for at være et af de mest banebrydende aspekter af den foreslåede lovgivningspakke for 2014-2020, og at man i høj grad bør fremme anvendelsen heraf;
- påpeger, at instrumentet for lokaludvikling styret af lokalsamfundet er den eneste bestemmelse i forordningen om fælles bestemmelser, der specifikt opererer med konkrete synergieffekter på gennemførelsesniveau, som i fællesskab skal gennemføre Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, strukturfondene og Samhørighedsfonden. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan derfor fungere som »kvikskranke« for lokale støttemodtagere, hvilket gør det muligt at integrere og forenkle tildelingen af FSR-støtten lokalt;
- mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet bidrager væsentligt til en harmonisk udvikling i by- og landområder og til at styrke kapaciteten til at knytte bånd til de tilstødende oplands- og landområder;
- opfordrer Kommissionen til at trække på resultaterne fra Revisionsretten og andre rapporter og undersøgelser for at sikre, at erfaringerne fra Leader og Urbact virkelig fører til en langt mere solid, transparent og ansvarlig model for lokaludvikling styret af lokalsamfundet;
- opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde mulige fælles vejledende supplerende retningslinjer for gennemførelsen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet på nøgleområder.

Ordfører

Graham GARVIE (UK/ALDE), medlem af Scottish Borders kommunalråd

Basisdokumenter**I. POLITISKE ANBEFALINGER**

REGIONSUDVALGET

1. bifalder Kommissionens forslag for den næste programmeringsperiode, som sætter fornyet og skærpet fokus på lokaludvikling i EU's regional-, landdistrikt- og havpolitikker;

2. betragter lokaludvikling som en del af en bred EU-tilgang til territorial udvikling;

3. er af den opfattelse, at lokaludvikling bør defineres som et holistisk koncept, der fokuserer på udfordringerne og potentialet i alle slags regioner, både byer, landdistrikter, blandede by- og landregioner (*rurban*) og funktionelle områder;

4. mener, at EU bør yde mere finansiel støtte til lokaludvikling i næste programmeringsperiode (2014-2020) med henblik på ikke blot at give borgerne en øget følelse af ejerskab i forhold til Europa 2020-strategiens mål og fremme gennemførelsen af disse, men også at fremme og sætte skub i den økonomiske genopretning samt at skabe arbejdspladser i områder, der er særligt påvirket af den nuværende økonomiske og finansielle krise;

5. mener, at strategien for lokaludvikling kan gennemføres ved hjælp af forskellige instrumenter, hvoraf ét af dem, der foreslås af Kommissionen, er det nye instrument for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, men bemærker, at lokaludvikling er et vidtspændende begreb, som bør tage hensyn til de institutionelle rammer og praksis i EU's medlemsstater;

6. udtrykker stor tilfredshed med, at et helt kapitel i den foreslåede forordning om fælles bestemmelser specifikt omhandler instrumentet for lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

7. påpeger, at instrumentet for lokaludvikling styret af lokalsamfundet er den eneste bestemmelse i forordningen om fælles bestemmelser, der specifikt opererer med konkrete synergieffekter på gennemførelsesniveau, som i fællesskab skal gennemføre Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Den Europæiske Fond for

Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden. Den kan dermed bidrage væsentligt til at øge samhørighedspolitikens troværdighed ved at vise, at de forskellige EU-fonde virkelig kan gennemføres i fællesskab på en integreret og effektiv måde;

8. mener, at dette instrument på én og samme tid kan bruges til i højere grad at sikre den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed inden for EU og til på lokalt niveau at omsætte de 11 tematiske mål i den fælles strategiske ramme (FSR) og derigennem Europa 2020-strategien. Ønsker imidlertid at fremhæve, at fristen for udarbejdelse af den lokale udviklingsstrategi bør udvides;

9. betoner, at den nuværende vanskelige situation, der er præget af krise og økonomisk nedgang, gør det så meget desto vigtigere at afskaffe kunstige barrierer mellem de forskellige EU-fonde, så disse kan omsættes lokalt, både i byområder og i landdistrikter ved i højere grad at tage hensyn til og målrette indsatsen mod de forskellige områders særlige behov;

10. fremhæver, at kapacitetsopbygning er et centralt aspekt af lokaludvikling styret af lokalsamfundet, og at der skal stilles tilstrækkelige midler til rådighed, så de lokale interessenter kan udarbejde og gennemføre deres lokale strategi;

11. glæder sig over, at forordningen for fælles bestemmelser fastsætter, at områder inden for lokaludvikling styret af lokalsamfundet får en højere samfinansieringssats (frem for alt yderligere 10 % EU-samfinansiering til EFRU og ESF, hvis et helt prioritetområde gennemføres ved hjælp af lokaludvikling styret af lokalsamfundet) og mener, at man bør anvende samme eller lignende incitamenter på alle fonde, især også Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF);

12. understreger, at den vigtigste merværdi af lokaludvikling styret af lokalsamfundet udgøres af lokalsamfundets inddragelse, herunder den private og frivillige sektor gennem oprettelsen af lokale aktionsgrupper, som skal udarbejde integrerede lokaludviklingsstrategier;

13. mener, at denne bundstyrede strategi står i skarp kontrast til den topstyrede strategi, der ellers ville præge anvendelsen af EU-midler. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet er derfor det bedste praktiske eksempel på den betydning, nærhedsprincippet har på lokalt niveau. Strategien vil medvirke til at øge borgernes medansvar for og bevidsthed om EU-støttede aktiviteter.

Centrale målsætninger

Europa 2020-strategien og den fælles strategiske ramme

14. Regionsudvalget påpeger, at medlemsstaterne og regionerne helt frit kan bestemme, om de vil indføre lokaludvikling styret af lokalsamfundet i forbindelse med EFRU og ESF i deres partnerskabskontrakter og operationelle programmer;

15. anser lokaludvikling styret af lokalsamfundet – ved siden af dagsordenen for byerne, de integrerede territoriale investeringer og de fælles handlingsplaner – for at være et af de mest banebrydende aspekter af den foreslåede lovgivningspakke for 2014-2020, og at man i høj grad bør fremme anvendelsen heraf;

16. betragter lokaludvikling styret af lokalsamfundet som et vigtigt redskab til at fremme gennemførelsen af de mål, som er fastlagt i den fælles strategiske ramme og i den territoriale dagsorden 2020, på lokalt niveau, fordi den åbner op for en fælles programmering af politikker, der bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

17. mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør bygge på de erfaringer, man har samlet i forbindelse med tidligere sektorspecifikke instrumenter for lokaludvikling, især Leader-initiativet for udvikling af landdistrikterne og initiativet for det prioriterede område 4 i Den Europæiske Fiskerifond (EFF) samt programmet for netværk til byudvikling (Urbact), det tidligere Urban-initiativ for bæredygtig udvikling i kriserammede byer og bykvarterer og det tidligere Equal-initiativ til bekæmpelse af social udstødelse, forskelsbehandling og ulighed;

18. frygter, at der ved forberedelsen af den fælles strategiske ramme (FSR) lægges for stor vægt på udarbejdelse af strategier og kapacitetsopbygning i de aktiviteter, der er planlagt inden for rammerne af lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Selv om denne proces bør anses som nødvendig, bør lokaludvikling styret af lokalsamfundet primært fokusere på at opnå håndgribelige og væsentlige resultater gennem investeringer, der kan forbedre trivsel i lokalsamfundet;

19. sætter spørgsmålstegn ved formålet med at nævne lokaludvikling styret af lokalsamfundet under det tematiske mål nr. 9 i FSR; social inklusion. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet er et universalredskab, som har fokus på lokalsamfundet, hvis mangfoldige egenskaber og udfordringer rækker langt ud over

social inklusion. I praksis kan det i høj grad bidrage til at udligne alvorlige geografiske og demografiske ubalancer, som hindrer den økonomiske og sociale udvikling i visse regioner;

20. opfordrer derfor til, at FSR ændres, så lokaludvikling styret af lokalsamfundet nævnes under alle FSR's 11 tematiske målsætninger og således kan anvendes i henhold til de lokale forhold, og ikke begrænses til aktiviteter vedrørende social inklusion;

21. understreger, at de lokale aktionsgrupper på området lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal kunne modtage den ekstra samfinansieringssats på 10 %, uanset hvilken af FSR's tematiske målsætninger de er rettet mod. Det er afgørende, at de ekstra 10 % også skal gives, hvis de midler, der afsættes til social eksklusion i FSR, ikke udelukkende tildeles til lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

Særlig merværdi

22. Regionsudvalget mener, at den merværdi, som lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan bidrage med, ligger i følgende forhold: lokalbefolkningens og alle de lokale offentlige og private aktørers inddragelse, medvirken og samarbejde; overensstemmelse mellem strategien for lokaludvikling og lokalområdets særlige behov, stor indflydelse på samarbejdet mellem de forskellige niveauer og sektorer, mobiliseringen af indgående lokalt kendskab og lokal ekspertise, lokalområdernes innovationskapacitet og den integrerede og tværsektorielle tilgang, foranstaltninger og resultater, der opstår lokalt, samt en fleksibel og strategisk tilgang;

23. finder, at en lokaludviklingsstrategi inden for rammerne af lokaludvikling styret af lokalsamfundet også modsvarer behovet for en mere resultatorienteret samhørighedspolitik, fordi udfordringerne takles på et passende territorielt niveau og gør lokalsamfundet og de lokale myndigheder i stand til at bidrage aktivt til gennemførelsen af EU's politiske målsætninger, frem for alt Europa 2020-strategien;

24. påpeger, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan fungere som »kvikskranke« for lokale støttemodtagere, hvilket gør det muligt at integrere og forenkle tildelingen af FSR-støtten lokalt. Det vil kunne udgøre et kæmpe skridt fremad, når det gælder om at sikre, at en kommune vil være i stand til at skabe integrerede projekter, der kan opnå samfinansiering fra en række EU-fonde;

25. mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet, grundet dens integrerede karakter og samfundengagement, strukturelt set er bedre rustet til at fremme, diversificering af aktiviteterne, udvikling og økonomisk og social innovation, end topstyrede standardiserede ansøgningsprocesser er;

26. mener, at det ville lette gennemførelsen af innovative projekter, der ellers ikke ville blive tilgodeset i operationelle programmer. De lokale udviklingspartnerskabers vigtigste merværdi ligger i den måde, hvorpå de anvender den brede ekspertise, der er samlet hos lokale aktionsgrupper, som ved at samarbejde med modtagerne om at forbedre deres oprindelige støtteansøgninger forbedrer kvaliteten heraf og gør det muligt at afstemme dem bedre efter de specifikke lokale behov;

27. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til nøje at vurdere, om indarbejdelsen af et separat område i deres partnerskabsaftale eller operationelle program ville give større merværdi til deres EU-støttetildeling end de traditionelle topstyrede programmer.

Omfang

28. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der er tilstrækkelig kritisk masse, både når det gælder størrelsen af lokale aktionsgrupper og det gennemsnitlige beløb, som lokaludvikling styret af lokalsamfundet og de lokale aktionsgrupper kan forventes at bære ansvaret for. Erfaringerne fra Leader og det prioriterede område 4 i Den Europæiske Fiskerifond viser, at individuelle lokale aktionsgrupper inden for lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan omfatte et LAG-område på i alt 5 000-150 000 mennesker, og at en integreret lokalstrategi i gennemsnit vil kunne opnå 2-10 mio. EUR i EU-støtte i løbet af den syvårige periode;

29. mener imidlertid, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet i nogle tilfælde vil kunne give større kritisk masse end beskrevet i punkt 28, og at der skal være plads til begrundede undtagelser for større byområder og geografiske områder som øer og fjerntliggende områder, forudsat at man bibeholder aspektet med lokalsamfundets styring.

Integreret territorial udvikling

30. Regionsudvalget erindrer om, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet er et frivilligt instrument til gennemførelse af lokaludvikling i FSR-fondene, der er knyttet til andre instrumenter som integrerede territoriale investeringer (ITI), og som bidrager til gennemførelsen af en bredere udviklingsstrategi, der gør det muligt at tilpasse politikkerne til det lokale niveau;

31. bakker op om de europæiske og nationale gennemførelsesregler, som utvetydigt fastlægger, at man kan integrere ITI og LAG'er for sammen at indfri de lokale ambitioner med en fælles strategi, hvis det skønnes relevant. Gennemførelsesreglerne bør frem for alt gøre det muligt og lettere at tillade en eller flere

lokale aktionsgrupper i mindre målestok at gennemføre en del af de aktiviteter, som skal varetages inden for rammerne af ITI på et højere geografisk niveau;

32. mener, at det i sådanne tilfælde vil være aldeles rimeligt, at en ITI kan få gavn af de ekstra 10 %, der skal gives til lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

33. henviser til, at merværdien af lokaludvikling styret af lokalsamfundet netop udgøres af inddragelsen af det bredere lokalsamfund samt den klare kobling mellem allerede eksisterende instrumenter som Leader og det prioriterede område 4 i Den Europæiske Fiskerifond og strukturfondene.

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet i byområder og landdistrikter

34. Regionsudvalget anser samfundsaspektet i lokaludvikling styret af lokalsamfundet for at være særlig velegnet til at imødegå geografisk koncentrerede problemer, som kræver en reaktion fra hele samfundet;

35. bifalder, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet også kan udgøre ét af flere mulige redskaber til opbygning af inklusive byområder med offentlige tjenester, som er tilgængelige for alle, hvor man undgår ghettodannelse og modarbejder fattigdom samt fremmer sociale bånd mellem forskellige sociale grupper, bl.a. ved hjælp af politikker, som fremmer aktiv aldring, social innovation og gensidig støtte mellem generationer og kulturer;

36. mener, at selv om udtalelsen fokuserer på at undersøge mulighederne for at bruge lokaludvikling styret af lokalsamfundet inden for andre områder og sektorer, som sprænger rammerne for den eksisterende, velafprøvede anvendelse af LEADER i landdistrikter, så er lokaludvikling styret af lokalsamfundet også en naturlig forlængelse af LEADER-initiativet efter 2014 og kan dermed udgøre ét af flere mulige redskaber til at løse landdistrikternes udfordringer i form af tilgængelighed, udvikling og økonomisk diversificering, opretholdelse af væsentlige tjenesteydelser for befolkningen, herunder politikker, som fremmer aktiv aldring, social innovation og gensidig støtte mellem generationer og kulturer;

37. mener, at større byområder kan rumme flere lokale aktionsgrupper inden for lokaludvikling styret af lokalsamfundet på naboskabs- og samfunds niveau, hvilket vil kunne skabe bundstyrede løsninger på enten stedbaserede problemer som mangeartede afsavn, miljøforringelse og beskæftigelsesegnethed for specifikke grupper med særlige ulemper. Hvis ét lokalområde rummer flere aktionsgrupper, bør man tilstræbe en vis grad af koordination.

Rurban (forbindelser mellem landdistrikter og byområder)

38. Regionsudvalget mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet bidrager væsentligt til en harmonisk udvikling i by- og landområder, til at styrke kapaciteten til at knytte bånd til de tilstødende oplands- og landområder, at undgå ukontrolleret byvækst, fremme dannelsen af et velafbalanceret netværk mellem små og mellemstore byer samt at styrke kontakten mellem producenter og forbrugere af lokale landbrugsprodukter;

39. bifalder den forberedende foranstaltning, Rurban, som har til formål at samle den nyeste forskning og politiske udvikling på området forbindelser mellem land og by. Regionsudvalget håber, at Rurban inden perioden 2014-2020 kan udvikle sig til et program, som fremmer udveksling af bedste praksis, peer review, indkredsning af innovative løsninger og netværksdannelse, der kan anvendes af de nye partnerskaber inden for lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

40. vil også gerne minde om sit forslag om, at man udbygger det aktuelle URBACT-program til et program med betegnelsen RURBACT for at tilskynde til udveksling af bedste praksis og netværksdannelse om de problemer, byområderne og landdistrikterne er konfronteret med ⁽¹⁾;

41. påpeger, at der allerede eksisterer forskellige typer forbindelser mellem land og by i EU, som bærer stærkt præg af de nationale politiske og administrative systemer. Alle former for EU-foranstaltninger bør derfor være så fleksible, at de er i stand til at rumme disse mange forskellige forvaltningssystemer;

42. mener, at det er afgørende at modarbejde den nuværende geografiske og sektorbaserede opdeling af EU-fonde. Mens de operationelle programmer normalt er relativt sektorfokuserede, kan nye instrumenter som lokaludvikling styret af lokalsamfundet – navnlig ITI – bidrage med det nødvendige territoriale fokus og imødegå den sektorbaserede opdeling;

43. mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som beskæftiger sig med forbindelserne mellem land og by, skal tage hensyn til de forskellige nationale kontekster, navnlig når det gælder forbindelser mellem land og by i alle medlemsstater (stor forskel på trivsel i land og by, mindre kapacitet), mellem lande med mange kommuner (hvor der skal samarbejdes på tværs af lokale grænser for at opnå den kritiske masse) eller lande med store kommuner (hvor lokale partnerskaber primært foregår inden for lokalområdet).

Kystsamfund og kystfiskersamfund

44. Regionsudvalget mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet også kan anvendes effektivt i områder med sektors-

pecifikke problemer. Det er f.eks. tilfældet med det nuværende prioriterede område 4 i Den Europæiske Fiskerifond, hvor lokaludvikling styret af lokalsamfundet som metode bruges til at støtte både de lokale fiskersamfund og fiskerisektoren;

45. gør opmærksom på, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet flere steder i Europa med held kan bygge på allerede eksisterende lokale partnerskaber med støtte fra ELFUL og/eller EFF. desuden har man på nogle områder allerede oplevet samarbejde mellem det prioriterede område 4 i EFF og Leader-partnerskaber, fordi de nogle gange udgøres af ét og samme organ. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet vil også give mulighed for at forbinde foranstaltningerne under ELFUL og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) med ESF og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), hvor det er relevant;

46. fremhæver et særligt vigtigt anliggende i forbindelse med Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, nemlig at denne efter planen skal forvaltes af medlemsstaterne, mens strukturfondene og Leader ofte forvaltes på regionalt plan. Denne mangel på konsistens vil blive en hæmsko for lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

Partnerskab

47. Regionsudvalget minder om Regionsudvalgets krav om, at reglen om, at offentlige myndigheder ikke må besidde mere end 49 % af stemmerettighederne, skal revideres, hvis der allerede findes institutionaliserede lokale udviklingspartnerskaber, og anbefaler i sådanne tilfælde en velafbalanceret repræsentation af de forskellige sektorer i den lokale aktionsgruppe;

48. mener blandt andet, at LAG-beslutningsprocessen skal være velfunderet og klart defineret fra begyndelsen, så både lokale myndigheder og de demokratisk valgte offentlige institutioner i det lokale partnerskab er i stand til at styre den brede strategi og samtidig at sikre, at den lokale aktionsgruppe ikke domineres af kommunen;

49. understreger, at mens lokaludviklingen styret af lokalsamfundet har til formål at give den lokale private og frivillige sektor større indflydelse, er der behov for at anerkende den støttende rolle, som de lokale myndigheder skal spille i denne sammenhæng. De lokale myndigheder skal ofte gå i spidsen og garantere over for forvaltningsmyndighederne og EU, at de revisionsrisici og driftsrisici, der udgår fra de beslutninger, der træffes, bliver forvaltet hensigtsmæssigt, og at der er tilstrækkelig lokal kapacitet til at gøre LAG-strukturerne og procedurerne effektive;

⁽¹⁾ RURBACT-programmet skal bygge på erfaringerne fra RUR@CT-netværket med det formål at tage større hensyn til forbindelsen mellem byaspektet og landdistriktsaspektet.

50. erindrer derfor om, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan organiseres på en måde, så en forvaltningsmyndighed eller et andet lokalt eller regionalt gennemførelsesorgan efter behov kan uddelegere ansvaret til LAG på en forholdsmæssig måde, som afspejler LAG'ens konkrete kapacitet og behovet for, at dens beslutninger er inklusive, gennemsigtige og ansvarlige;

51. opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at tage hensyn til de lokale initiativer, som allerede findes i de enkelte medlemsstater, med henblik på at skabe en smidig kobling mellem disse initiativer og det nye instrument for lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

Udfordringer

52. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at trække på resultaterne fra Revisionsretten og andre rapporter og undersøgelser for at sikre, at erfaringerne fra Leader og Urbact virkelig fører til en langt mere solid, transparent og ansvarlig model for lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

53. kræver, at der helt fra begyndelsen fastlægges tydelige regler for at undgå interessekonflikter, og at man i det mindste sørger for, at reglerne om ansvarsfordeling, offentlige høringer, klager over afgørelser og gennemsigtighed for LAG'er er lige så stringente som de regler, der gælder for lokale folkevalgte repræsentanter i dag. Både kommunerne og LAG'erne skal have et synligt ansvar for de offentlige midler, de anvender, og de beslutninger, de træffer;

54. understreger, at kapacitet er et centralt spørgsmål, som skal løses gennem forenkede proceduremæssige og administrative krav, og – hvis det er muligt – ved at oprette »kvikskranker« eller kontakthjælper mellem fondene, eventuelt i elektronisk form;

55. mener, at dette kræver, at der stilles mere omfattende krav til alle fonde om revision og overholdelse end i det nuværende forslag. Disse krav skal også være forholdsmæssige, fordi man ellers risikerer, at de afskrækker potentielle lokale modtagere fra at ansøge om EU-midler;

56. udtrykker derfor bekymring for, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet risikerer at stå over for forskellige former for finansiel forvaltning og revisionsopgaver alt afhængig af fonden, hvor flere fonde typisk forvaltes vertikalt af forskellige forvaltningsmyndigheder eller ministerier, hvilket kan medføre, at et

integreret projekt, der omfatter to eller flere fonde, automatisk vil følge det tempo, den langsomste fond anslår. Desuden er det meget vigtigt, at de nævnte forvaltningsmyndigheder afholder sig fra at fastlægge deres egne supplerende proceduremæssige krav, der gør situationen mere kompliceret;

57. understreger, at lokal kapacitetsopbygning og strategiudformning bare er et middel til at nå et mål, nemlig at lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal give konkrete investeringer og målbare resultater til gavn for lokalsamfundet;

58. mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal have langt større fokus på at definere og gennemføre lokale strategier, som arbejder hen imod klart definerede resultater;

59. understreger, at en af de vigtigste fordele ved lokaludvikling styret af lokalsamfundet er evnen til at være innovativ, hvilket en fleksibel gennemførelse kan bidrage til. I den sammenhæng bør EU's og medlemsstaternes regler afholde sig fra at gennemtvinge topstyrede, ensrettede regler og kriterier for støtteberettigelse i alle lande og regioner, så man fremmer lokale løsninger på lokale problemer, som identificeres på græsrodsniveau;

60. mener, at forbindelsen mellem udformningen af lokale strategier og udvekslingen af gode ideer og en bredere gennemførelse skal være direkte og velfunderet, navnlig når det gælder gennemførelsen af større foranstaltninger under strukturfondene;

61. påpeger, at forvaltningsmyndighederne kan føle sig fristede til ikke at støtte integrerede og ressourcerelevende aktiviteter som lokaludvikling styret af lokalsamfundet, hvis de kan finde nemmere måder at anvende midlerne på. Hvis der var mere teknisk assistance til rådighed, ville lokaludvikling styret af lokalsamfundet imidlertid tilbyde et langt højere kvalitetsniveau og større inddragelse af lokalsamfundet end topstyrede tilgange;

62. fremhæver den mangel på konsistens, der ligger i at øremærke 5 % af ressourcerne til Leader, men ikke til andre fonde, når man anvender lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Forvaltningsmyndighederne bør overveje at øremærke 5 % tilde andre tre fonde, hvis man vælger at anvende lokaludvikling styret af lokalsamfundet på FSR-fondene enten i partnerskabsaftalen eller det operationelle program;

63. mener, at man bør imødegå den nuværende spredning af lokaludvikling i programmerne for at øge synligheden og ansvarligheden samt projektdemonstrationen, den gensidige læring og overførslen af viden, navnlig når det gælder bløde resultater;

64. opfordrer de fire berørte generaldirektorater i Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde mulige fælles vejledende supplerende retningslinjer for gennemførelsen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet på nøgleområder, f.eks. en vurdering af, hvordan FSR-fonde realistisk kan medvirke til at opnå integrerede lokale programmer og individuelle projekter, støtteberettigelse, rapportering, samarbejde, fremme af revision og overholdelse samt metoder til overførsel af viden. I den sammenhæng bør Kommissionen føre en strategisk dialog med nationale, regionale og lokale udviklere, som kan give eksempler på spørgsmål, der skal behandles i retningslinjerne, samt nogle mulige svar og eksempler på allerede eksisterende lokale udviklingspartnerskaber.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Modernisering af EU's statsstøttepolitik«

(2013/C 17/06)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens målsætning om at koncentrere sig om de sager, som har størst indvirkning på det indre marked, og dermed nå frem til en større prioritering i støtteproceduren, som vil aflaste alle de berørte parter – Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;
- slår fast, at en præcisering af kriteriet om indvirkningen på den grænseoverskridende handel og en konkretisering af virksomhedsbegrebet kan være et egnet udgangspunkt for denne prioritering af støtte med reel og væsentlig relevans for det indre marked;
- kræver hensyntagen til den omstændighed, at støtte til aktiviteter af ren lokal karakter, som måske rent juridisk kan betegnes som statsstøtte, kan have en begrænset indvirkning på medlemsstaternes samhandel;
- opfordrer til en forhøjelse af loftet for de minimis-forordningen og en tilsvarende forhøjelse af det specifikke de minimis-loft for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse samt en udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og tilsvarende udvidelser og præciseringer i gruppefritagelsesforordningen som mulige veje til at nå Kommissionens mål i forbindelse med dette moderniseringsforslag.

Ordfører	Clemens LINDEMANN (DE/PSE), leder af Saarpfalz-distriktet (Landrat des Saarpfalz-Kreises)
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Modernisering af EU's statsstøttepolitik COM(2012) 209 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. bifalder Kommissionens erkendelse af, at reglerne for statsstøtte har udviklet sig til en fragmenteret og kompleks retlig ramme, som har medført en stor administrativ byrde for alle de berørte parter, uanset omfanget af deres indvirkning på det indre marked;

2. opfordrer derfor til, at støttereglerne forenkles og koncentrerer om de væsentligste sager, at de gøres mere praktisk anvendelige, og at procedurerne gøres hurtigere/reduceres;

3. bifalder derfor Kommissionens udmelding om at forenkle reglerne og præcisere vigtige begreber;

4. bifalder Kommissionens målsætning om at koncentrere sig om de sager, som har størst indvirkning på det indre marked, og dermed nå frem til en større prioritering i støtteproceduren, som vil aflaste alle de berørte parter – Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;

5. slår fast, at en præcisering af kriteriet om indvirkningen på den grænseoverskridende handel og en konkretisering af virksomhedsbegrebet kan være et egnet udgangspunkt for denne prioritering af støtte med reel og væsentlig relevans for det indre marked;

6. opfordrer Kommissionen til at afklare, under hvilke forudsætninger en påvirkning af medlemsstaternes samhandel må antages at finde sted, eller hvornår en aktivitet ikke har nogen relevans for det indre marked;

7. kræver hensyntagen til den omstændighed, at støtte til aktiviteter af ren lokal karakter, som måske rent juridisk kan betegnes som statsstøtte, kan have en begrænset indvirkning på medlemsstaternes samhandel;

8. foreslår – hvis en generel fritagelse af disse udligningsbetalinger afvises – at man i det mindste overvejer alternativet: en forenklet procedure;

9. foreslår en tydeliggørelse af virksomhedsbegrebet gennem en klarere adskillelse mellem det økonomiske og det ikke-økonomiske område, f.eks. gennem opstilling af kriterier, og medlemsstaternes og Kommissionens fælles udarbejdelse af medlemsstatsspecifikke lister; mens de abstrakte kriterier også tager højde for dynamiske udviklinger, giver de fælles udarbejdede lister retssikkerhed for de etablerede områder; det vil både gøre tingene lettere for lokale og regionale organer og for Kommissionen;

10. foreslår som alternativ, hvis denne tilgang afvises, at betingelserne for at antage, at der er tale om en økonomisk aktivitet på disse områder, defineres nærmere;

11. mener, at social-, kultur- og uddannelsesområdet samt tjenesteydelser af almen ikke-økonomisk interesse typisk falder uden for virksomhedsbegrebet;

12. understreger, at ikke alle tilfælde af støtte af meget begrænset omfang og rækkevidde bør anmeldes til Kommissionen, men at medlemsstaterne her selv bør overtage ansvaret for anvendelsen af støttereglerne (f.eks. gennem fritagelse eller de minimis-regler);

13. opfordrer til en forhøjelse af loftet for de minimis-forordningen og en tilsvarende forhøjelse af det specifikke de minimis-loft for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse samt en udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og tilsvarende udvidelser og præciseringer i gruppefritagelsesforordningen som mulige veje til at nå Kommissionens mål i forbindelse med dette moderniseringsforslag;

14. understreger behovet for en tydeligere afgrænsning mellem de generelle støttebestemmelser, som denne modernisering er rettet mod, og støttereglerne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (den såkaldte Almuniapakke), især med henblik på grænsetilfælde, hvor det ikke er entydigt, at tjenesteydelsen hører til denne kategori.

Større hensyntagen til Europa 2020-målene

15. hilser det øgede fokus på Europa 2020-målene velkomment. Det bør dog ikke føre til, at de offentlige myndigheder står tilbage med mere omfattende og mere komplicerede regler i stedet for den ønskede forenkling;

16. fremhæver betydningen af regionalstøttereftningslinjerne for de lokale og regionale myndigheder, da de fastlægger, hvilke virksomhedssektorer der kan modtage støtte og på hvilke områder. I denne forbindelse bør de lokale og regionale myndigheder også have mulighed for i støtteområder at skønne, hvilke virksomhedsstrukturer der skal støttes uanset deres størrelse;

17. understreger nødvendigheden af en mulighed for at yde fleksibel støtte tilpasset lokale omstændigheder, hvor der er et konkret behov for støtteforanstaltninger pga. demografiske forandringer eller permanente naturlige handicap, især i landdistrikter og bjergområder;

18. kræver et større spillerum til at finde frem til regionalt og lokalt tilpassede udviklingsstrategier og støtteforanstaltninger og åbne mulighed for regionale budgetter;

19. fastholder, at der i forbindelse med revisionen af de regionale retningslinjer for perioden 2014-2020 på statsstøtteområdet ikke må forekomme uberettigede ubalancer medlemsstaterne imellem, hvad angår befolkningsloftet, samt at der også bør tages hensyn til store virksomheder i alle områder;

20. hilser derfor instrumentet med de integrerede territoriale investeringer velkomment. Det giver plads til lokal politikudformning og gennemførelse af tværgående investeringer;

21. bifalder Kommissionens bestræbelser på at sikre en mere integreret tilgang og en bedre koordinering af støtteforanstaltningerne;

22. bifalder muligheden for at kombinere støtteinstrumenter og flerfondsfinansiering og den dermed forbundne mere bæredygtige anvendelse af regionale støttemidler;

23. kræver i denne forbindelse og med henblik på revisionen af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, at statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som i henhold til *afgørelsen af 20.12.2011 om anvendelse af EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse* på forhånd betragtes som forenelig med traktaten og samtidig kan medfinansieres af strukturfondene, ikke medtages, eller kun til

en meget reduceret sats, i beregningen af lofterne for regionalstøttens intensitet. En sådan afklaring bør ske enten via den ændrede udgave af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte eller via en meddelelse om statsstøttereglerne for de strukturfonde, der medfinansierer tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

24. opfordrer indtrængende Kommissionen til at anerkende, at offentlig finansiering af offentlige infrastrukturprojekter – uanset det offentlige opdrag – ikke bør betragtes som statsstøtte;

25. understreger betydningen af at afklare, om statsstøtteordningen kan anvendes på infrastrukturer på baggrund af problemerne med fortolkning af Rettens dom af 24. marts 2011 i sagen *Freistaat Sachsen og Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) og Mitteldeutsche Flughafen AG og Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) mod Europa-Kommissionen*, som har medført betydelige forsinkelser i den forudgående kontrol af ca. 200 infrastrukturprojekter finansieret af strukturfondene.

Forenkling af statsstøttereglerne

26. støtter Kommissionens plan om at udsende en meddelelse med en oversigt over statsstøttebegrebets fortolkning i beslutningspraksis og retspraksis og anvende dette begreb på en ensartet måde;

27. anmoder om, at de fortolkende meddelelser ikke skaber et ekstra fortolkningsbehov. Anvendelse af uklart definerede retlige begreber bør helt undgås;

28. støtter Kommissionens ønske om at stramme op på de mange sekundærrets- og »soft law«-tekster på støtteområdet (forordninger, meddelelser, retningslinjer) og kombinere dem, hvor det er muligt;

29. er principielt imod, at Kommissionen inddrager yderligere kvalitets- og effektivitetsovervejelser i forenelighedsvurderingen. Kvalitets- og effektivitetskriterier, som yderligere indskrænker de lokale og regionale støttegiveres skønsbeføjelser, hører i princippet ikke ind under Kommissionens ansvarsområde som defineret i EUF-traktatens konkurrencekapitel. Afgørelser om kvalitet og effektivitet skal træffes af de lokale myndigheder inden for det lokale råderum;

30. konstaterer, at de støt stigende rapporteringskrav, som medlemsstaternes institutioner er underlagt, medfører et stort bureaukrati for såvel medlemsstaterne som Kommissionen;

31. kræver på baggrund af EU's bestræbelser på at reducere bureaukratiet indførelse af et system med stikprøvekontrol, således at man helt kan give afkald på en fuldstændig rapportering, når beløbet ligger under et bestemt niveau.

Revision af retsakterne

32. Som led i moderniseringen af EU's statsstøttepolitik revideres i alt fire retsakter med henblik på målet om styrket prioritering:

a) Revision af Kommissionens »de minimis«-forordning

Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 (TEUF art. 107) og 88 (TEUF art. 108) på de minimis-støtte

33. bifalder Kommissionens målsætning om at overdrage mere ansvar til medlemsstaterne for mindre støttebeløb. Dette bør imidlertid gælde generelt, ikke kun for små beløb. Det vil både lette Kommissionens arbejde væsentligt og være til gavn for de kommunale organer, eftersom det nationale niveau er tættere på de kommunale behov end Kommissionen;

34. ønsker loftet i den generelle de minimis-forordning hævet fra 200 000 EUR til mindst 500 000 EUR over en periode på tre regnskabsår, i tråd med Kommissionens berettigede bestræbelser på at fokusere mere på tilfælde af særlig relevans for det indre marked;

35. påpeger, at den særlige de minimis-forordning for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse med dens forhøjede loft bevidst blev udarbejdet forskelligt fra det lavere loft i den generelle de minimis-forordning;

36. kræver derfor en klar forhøjelse af loftet for disse tjenesteydelser i forhold til loftet i den generelle de minimis-forordning, så der tages hensyn til deres særlige karakteristika og deres særlige stilling i den samlede struktur;

37. minder om, at Regionsudvalget allerede med henblik på Almuniapakken krævede et loft på 800 000 EUR pr. år for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, og gentager hermed dette krav;

38. kræver mulighed for at anvende bestemmelserne i de minimis-forordningen for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse på den generelle de minimis-forordning, hvad angår andre former for støtte end tilskud (f.eks. garantier);

39. kræver derfor, at det særlige loft for individuel støtte, der ydes i henhold til en garantiordning, hæves til 3,75 mio. EUR i analogi med de minimis-forordningen for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Dette gælder navnlig med henblik på sidstnævnte forordnings forbud mod kumulering med anden støtte til de samme støtteberettigede omkostninger.

b) Revision af Rådets bemyndigelsesforordning

Rådets forordning (EF) nr. 994/1998 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 (TEUF art. 112) og 93 (TEUF art. 113) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte

40. bifalder Kommissionens planlagte foranstaltninger til ændring af Rådets bemyndigelsesforordning med henblik på at gøre andre/flere typer af støtte forenelige med det indre marked og derfor fritaget for forudgående anmeldelse;

41. bifalder endvidere Kommissionens erklæring om at fritage følgende typer af støtte for anmeldelsespligten:

— støtte til kulturen

— støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer

— støtte til (delvis) EU-finansierede projekter som f.eks. JESSICA

— støtte til andre formål;

42. foreslår, at social-, uddannelses- og sundhedsområderne – forudsat at de ikke omfatter kommercielle eller indtægtsgivende aktiviteter – samt bredbåndsforsyning og dyresundhedsforanstaltninger medtages i kategorien »støtte til andre formål«;

43. anmoder om en yderligere præcisering af forholdet mellem disse horisontale fritagelser og beslutningen om at fritage tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

c) Revision af Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning

Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 (TEUF art. 107) og 88 (TEUF art. 108) (den generelle gruppefritagelsesforordning)

44. bifalder de bebudede foranstaltninger til revision og udvidelse af den generelle gruppefritagelsesforordning, når det gælder de former for støtte, som er omfattet af den reviderede bemyndigelsesforordning, da det vil reducere den administrative byrde for de lokale og regionale myndigheder;

45. anmoder om, at gruppefritagelsen udvides til at omfatte det sociale område, uddannelse, sundhed og bredbånd i lighed med den horisontale udvidelse i bemyndigelsesforordningen;

46. understreger, at det på uddannelsesområdet især er den ikke-statslige skole- og voksenundervisning, der bør omfattes af fritagelsen, såfremt den ikke falder ind under støtteregelejerne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

47. bekræfter, at det samme bør gælde for sundhedstjenesteydelser leveret af specialafdelinger eller specialklinikker og for ikke-kommercielle sociale tjenesteydelser leveret af velgørehedsorganisationer og plejehjem (til forskel fra ældreboliger);

48. minder om EU's digitale dagsorden og EU's mål om, at alle EU-borgere senest i 2013 skal have grundlæggende bredbåndsadgang;

49. konstaterer, at betingelserne for etablering af højhastighedsbredbånd i landdistrikter ikke kan skabes uden støtte, og understreger, at statsstøtteregelejerne derfor ikke unødigt bør hæmme landdistrikternes forsyning med bredbåndsnet. Landdistrikterne bør beskyttes mod digital udelukkelse;

50. understreger, at man også bør tage de fordele med i betragtning, som etableringen af en bredbåndsinfrastruktur medfører i form af et nyt marked for bredbåndsydelser;

51. beklager, at Kommissionens forslag til reviderede retningslinjer for bredbånd ikke tager hensyn til de gentagne krav om en klar strømning og forenkling af reglerne;

52. opfordrer Kommissionen til at sikre – ved en medtagelse af bredbåndsudvikling i gruppefritagelsesforordningen – at også mindre tætbefolkede regioner, hvor man må gå ud fra, at indtægterne ikke kan dække de fulde omkostninger ved teknologiens indførelse og drift, kan få en generel bredbåndsdekning;

53. anmoder om, at gruppefritagelsen udvides til at omfatte foranstaltninger mod dyresygdomme i lighed med den horisontale udvidelse i bemyndigelsesforordningen, især faciliteter til bekæmpelse af epidemiudbrud;

54. hilser det velkomment, at udvidelsen af fritagelserne vil give medlemsstaterne et større ansvar, og bifalder medlemsstaternes stigende ansvar for støttekontrol i det hele taget;

55. understreger, at dette ikke må føre til, at det kun er Kommissionen, der bliver aflastet, mens der lægges en stadig større byrde på medlemsstaterne, bl.a. i form af et antal af rapporterings- og dokumentationsforpligtelser samt præcise og detaljerede betingelser for anvendelse af de nye instrumenter;

56. finder det derfor nødvendigt, at Kommissionens efterfølgende kontrolbeføjelser ikke udvides yderligere, men at Kommissionen reelt uddelegerer ansvar til medlemsstaten. De nationale støttekontrolorganer bør ikke misbruges af Kommissionens konkurrencedirektorat som en form for »første kontrolinstans«, i det mindste ikke i de tilfælde, hvor det fortsat er Kommissionen, der har beslutningsbeføjelsen;

57. afviser Kommissionens idé om at overdrage den nationale støttekontrol til uafhængige myndigheder (f.eks. konkurrencemyndigheder), da beslutningen om tilrettelæggelsen af tilsyn på nationalt niveau alene påhviler medlemsstaterne og ikke Kommissionen. Af samme grund afvises muligheden for, at Kommissionen gennemfører sine egne undersøgelser.

d) Revision af Rådets procedureforordning

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (TEUF art. 113)

58. hilser en forenkling af procedureforordningens regler velkommen;

59. kan ikke acceptere, at Kommissionen tildeles nye undersøgelsesbeføjelser over for virksomheder, f.eks. gennem markedsinformationssystemet, og dermed går uden om medlemsstaterne. Det ville indebære en overdragelse af nationale kompetencer til EU-niveauet.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »På vej mod et syvende miljøhandlingsprogram: En bedre gennemførelse af EU's miljølovgivning«

(2013/C 17/07)

REGIONSUDVALGET

- tilskynder til, at det 7. miljøhandlingsprogram støtter lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen, navnlig ved at indarbejde faktorer såsom: større lokal og regional deltagelse i hele udarbejdelses-, gennemførelses- og evalueringsprocessen for EU's lovgivning; effektive emissionskildepolitikker og flere omkostningsudligningsmodeller for lokale og regionale myndigheder; fokus på en bæredygtig håndtering af bymiljøet og et fastlagt, rimeligt tidsrum mellem vedtagelse af lovgivning og efterfølgende ændring heraf;
- støtter strukturforbedringer, proaktiv udbredelse af og adgang til information, herunder udvikling af strukturerede gennemførelses- og informationsrammer. Den finansielle støtte hertil bør være tilgængelig i forbindelse med den tekniske bistand under strukturfondene for 2007-2014 samt under det fremtidige LIFE-program;
- mener, at det 7. miljøhandlingsprogram bør forpligte EU og medlemsstaterne til at indføre nye og forbedrede værktøjer til fremme af reaktionsevnen, som f.eks. en generel EU-ramme for miljøinspektioner og -overvågning, inspektionsmulighed fra Kommissionens side, generelle kriterier for klagebehandling på nationalt niveau og et direktiv om adgang til klage og domstolsprøvelse;
- bifalder forslaget om partnerskabsaftaler om gennemførelse, men mener ikke, at disse skal indgå af Kommissionen og en given medlemsstat alene, men at en eller flere lokale og regionale myndigheder også skal inddrages, så man på passende vis afspejler forvaltning på flere niveauer;
- anbefaler at forbedre miljøresultater ved hjælp af innovative metoder til forvaltning på flere niveauer, herunder en udvidelse af Borgmesteraftalen til at omfatte ressourceeffektivitet og yderligere udvikling af Kommissionens pris til Europas miljøhovedstad;
- takker for Kommissionens støtte i meddelelsen til udvalgets forslag om at afholde et fast fælles forum med det formål at debattere regionale og lokale problemer og løsninger forbundet med anvendelsen af EU's miljølovgivning.

Ordfører	Nilgun CANVER (UK/PSE), Medlem af Londons Borough of Haringey
Basisdokument	Meddelelse om bedre udnyttelse af EU's miljøforanstaltninger: opbygning af tilliden gennem bedre viden og aktiv handling
	COM(2012) 95 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

A. Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. minder om, at udtalelsen har følgende tre målsætninger:

— at give udtryk for udvalgets holdning til Kommissionens meddelelse af 7. marts 2012, som skal bidrage til udformningen af det fremtidige 7. miljøhandlingsprogram;

— at bidrage til debatten om det fremtidige 7. miljøhandlingsprogram og det fokus, programmet forventes at have på bedre gennemførelse samt

— at udbygge Regionsudvalgets tidligere perspektivudtalelse om 'De lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik' (CdR 164/2010 fin), hvori udvalget fremhævede mulighederne for at forbedre miljøbeskyttelsen på alle styrings- og politiske beslutningsniveauer;

2. anerkender, at hvor Kommissionens meddelelse fra 2008 om gennemførelse af EU's miljølovgivning⁽¹⁾ havde fokus på Kommissionens håndhævelsesbeføjelser over for overtrædelser af EU's miljølovgivning, er fokus for den nuværende meddelelse fra 2012 på, hvordan gennemførelsen kan forbedres ved hjælp af god ledelse på nationalt, regionalt og lokalt niveau, hvilket er en afspejling af Regionsudvalgets tidligere kritik og anbefalinger⁽²⁾;

3. bemærker, at meddelelsen sigter mod at optrappe dialogen med alle interessenter, herunder lokale og regionale myndigheder, om, hvordan de kan forbedre samarbejdet og gennem bedre indsamling og udveksling af data, større medansvar for alle og fælles aktiv handling sikre en bedre gennemførelse af EU-lovgivningen med henblik på en effektiv håndtering af praktiske problemer. Regionsudvalget er enig i, at viden og aktiv handling er komplementære sider af gennemførelsen;

⁽¹⁾ COM(2008) 773 final.

⁽²⁾ CdR 164/2010 fin.

4. mener, at lokale og regionale myndigheder har mulighed for at opnå større sammenhæng i gennemførelsen og håndhævelsen ved hjælp af forskellige midler, bl.a. fastsættelse af langsigtede miljømål og -strategier, mobilisering af borgere, oprettelse af velfungerende afdelinger og tjenester, anvendelse af EU-midler til investeringer i miljøinfrastruktur og økosystemfunktioner, tilpasning til klimaforandringer og begrænsning af katastroferisici, gennemførelse af SMV- og VVM-direktiverne og fremme af gennemsigtighed og domstolsprøvelse⁽³⁾;

5. anerkender imidlertid, at de nye opgaver og EU-regler for lokale og regionale myndigheder på dette område kan føre til spørgsmål om omkostninger og administrative byrder. Regionsudvalget mener, at nye initiativer bør gennemføres på en måde, som ikke øger omkostningerne og den administrative byrde for de lokale og regionale myndigheder. Udvalget anmoder Kommissionen om at foretage konsekvensanalyser og undersøgelser af området. Udvalget minder om sin faste holdning til administrative byrder og anmoder i kraft af Lissabontraktatens bestemmelser⁽⁴⁾ Kommissionen om at foretage en grundig konsekvensanalyse af de administrative og juridiske byrder i forbindelse med nye EU-initiativer, der udspringer af denne meddelelse.

B. Større prioritering af gennemførelse i det 7. miljøhandlingsprogram

REGIONSUDVALGET

6. fremhæver på ny, at der er behov for et 7. miljøhandlingsprogram, eftersom det nuværende ophørte den 22. juli 2012, og det er nødvendigt at sikre kontinuitet. Det 7. miljøhandlingsprogram bør sikre, at EU's miljømæssige valg fortsætter med at være tilstrækkeligt klare og forudsigelige for de lokale og regionale forvaltninger⁽⁵⁾;

⁽³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 38/2010 fin, CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin.

⁽⁴⁾ »Der skal i udkastene til lovgivningsmæssige retsakter tages hensyn til, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale eller lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, skal begrænses mest muligt og stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.« [Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, Protokol 2, Artikel 5].

⁽⁵⁾ CdR 164/2010 fin, Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 (2011/2194(INI)).

7. henviser atter til sine tidligere anbefalinger om det 7. miljøhandlingsprogrammes karakter og prioriteter⁽⁶⁾, hvor udvalget især lagde vægt på, hvor vigtigt det er, at programmet bidrager til realiseringen af et ressourceeffektivt Europa inden for rammerne af Europa 2020-strategien og en vision for EU's miljøpolitik på længere sigt. Det bør ligeledes fastsætte klare mål, frister og aktioner for 2020. Programmet må afspejle Rio+20-erklæringen, der blev vedtaget af UNCSD den 22. juni 2012, og den vægt, der lægges på en rummelig og grøn økonomi, samt målsætningerne for en bæredygtig udvikling efter 2015 såvel som Regionsudvalgets bidrag til topmødet i Rio⁽⁷⁾;

8. bemærker med bekymring, at gennemførelsen af EU's miljølovgivning stadig er utilstrækkelig, og at gennemførelse og håndhævelse på alle områder er afgørende for at forbedre miljøets tilstand og folkesundheden, for at sikre lige vilkår, stabile regler for industrien og hindre konkurrenceforvriddninger⁽⁸⁾. Ved udgangen af 2009 vedrørte 18,8 % (544) af samtlige sager mod medlemsstaterne om overtrædelser af EU-retten miljøspørgsmål, hvilket tyder på fortsatte skader på miljøet og forvriddning af konkurrencen⁽⁹⁾;

9. anfører som eksempel, at man overordnet skønner, at omkostningerne ved en manglende gennemførelse af gældende EU-lov på miljøområdet svarer til omkring 50 mia. euro om året til sundhedsudgifter og direkte omkostninger til miljøet⁽¹⁰⁾. Andre omkostninger ved manglende gennemførelse omfatter bl.a. tabte muligheder for erhvervslivet, forskellige former for udgifter i forbindelse med overholdelse af lovgivningen, konkurrenceforvriddning mellem EU's industrier samt øgede omkostninger til overtrædelsessager. Man mener, at en fuld gennemførelse af affaldslovgivningen vil medføre en yderligere omsætning i affalds- (og genindvindings-) industrien på 42 mia. euro og en højere beskæftigelse svarende til ca. 400 000 arbejdspladser⁽¹¹⁾. Den europæiske miljøindustri skønnes at have en årlig omsætning på mere end 300 mia. euro, så usikkerhed om gennemførelsesmetoder og -tidsfrister kan føre til betydelige omkostninger i forhold til tabte muligheder⁽¹²⁾. Hvis der som følge af en overtrædelsessag er behov for at foretage investeringer over en meget kort tidsperiode, er der sandsynlighed for, at de vil være mere omkostningsfulde, end hvis man havde planlagt gennemførelsen bedre;

10. opfordrer til at gøre god gennemførelse til et af det 7. miljøhandlingsprogram prioriterede mål, så det sikres, at der sættes ind for at levere bedre miljøresultater, især med hensyn

⁽⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 187/2011 fin.

⁽⁸⁾ Se også Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 (2011/2194(INI)) og Rådets konklusioner om 'Forbedring af de miljøpolitiske instrumenter' af 20. december 2010.

⁽⁹⁾ Kommissionens webside: 'Statistics on environmental infringements'.

⁽¹⁰⁾ Undersøgelse: 'The cost of not implementing the environmental acquis', COWI 2011, udarbejdet efter anmodning fra Kommissionen.

⁽¹¹⁾ Undersøgelse 'Implementing EU Waste Legislation for Green Growth', Bio Intelligence Service 2011, udarbejdet efter anmodning fra Kommissionen.

⁽¹²⁾ Undersøgelse: 'The cost of not implementing the environmental acquis', COWI 2011.

til de fastlagte målsætninger i køreplanen for ressourceeffektivitet, lavemissionskøreplanen og EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020;

11. tilskynder til, at det 7. miljøhandlingsprogram støtter lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen, navnlig ved at indarbejde faktorer såsom:

- større lokal og regional deltagelse i hele udarbejdelses-, gennemførelses- og evalueringsprocessen for EU's lovgivning for at gøre brug af lokale og regionale myndigheders erfaringer og således forbedre gennemførelsen af retsregler og fremme større medansvar;

- mekanismer til at inddrage og gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder at udveksle bedste praksis inden for politikgennemførelse;

- effektive emissionskildepolitikker og flere omkostningsudligningsmodeller for lokale og regionale myndigheder;

- fokus på en bæredygtig håndtering af bymiljøet med vægt på integreret miljøplanlægning, bæredygtig mobilitet, livs-kvalitet og folkesundhed;

- et fastlagt, rimeligt tidsrum mellem vedtagelse af lovgivning og efterfølgende ændring heraf med henblik på at give lokale og regionale myndigheder den nødvendige tid til at planlægge gennemførelsen og investere i tilpasninger inden for en stabil retlig ramme, samtidig med at EU fortsat har den fornødne fleksibilitet til at ajourføre lovgivning i forhold til den teknologiske udvikling, ændrede behov eller befolkningens forventning;

12. mener, at det 7. miljøhandlingsprogram bør forpligte EU og medlemsstaterne til at indføre nye og forbedrede gennemførelsesværktøjer bl.a. ved at bygge videre på de i meddelelsen fastsatte initiativer, som beskrives i afsnit C og D, bl.a.:⁽¹³⁾

- strukturforbedringer, proaktiv udbredelse af og adgang til information om miljø og gennemførelse fra bl.a. de nationale miljøstyrelser og Det Europæiske Miljøagenturs side;

⁽¹³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 140/2011 fin.

Se endvidere Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 (2011/2194 (INI)), Rådets konklusioner om det 7. miljøhandlingsprogram af 11. juni 2012 og Rådets konklusioner om 'Vurdering af det sjette miljøhandlingsprogram og vejen frem: På vej til det 7. miljøhandlingsprogram' af 10. oktober 2011.

- en EU-ramme for miljøinspektioner på medlemsstatsniveau;
- kriterier for national behandling af klager, herunder for tvistbilæggelse bl.a. i form af mægling;
- genoptagelse af det fastkørte forslag til et direktiv om adgang til klage og domstolsprøvelse;
- udarbejdelse af trepartsaftaler om gennemførelse med medlemsstater og lokale og regionale myndigheder samt andre værktøjer for samarbejde mellem flere forvaltningsniveauer (multi-level governance);
- effektiv overvågning af EU's køreplan for ressourceeffektivitet, herunder indarbejdelse af ressourceeffektivitetsmål og -indikatorer i den årlige vækstundersøgelse og medlemsstaternes nationale reformprogrammer;
- innovative finansieringskoncepter og fremgangsmåder til fremme af private gennemførelsesinvesteringer, herunder udfasning af miljøskadelige støtteordninger og fremme af miljøvenlige skattereformer, der tager større hensyn til ressourceforbrug;
- bedre integration af miljø- og klimapolitik i andre EU-politikker med henblik på at lette en integreret tilgang til gennemførelse på lokalt niveau og bedre indarbejdelse af overvejelser om begrænsning af risici.

C. Større viden om gennemførelse

REGIONSUDVALGET

13. deler Kommissionens bekymringer over den ulige overvågningsindsats i Europa, som betyder, at den genererede information ofte er mangelfuld, uforenelig eller forældet. Oplysningerne på internettet er utilstrækkelige og offentliggøres ofte usystematisk. Udvalget anerkender, at man med bedre og lettere tilgængelig information på nationalt, regionalt og lokalt niveau hurtigere ville kunne opdage større miljøproblemer og således spare penge på længere sigt;

14. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle mht. indsamling af gennemførelsesdata. Målet skal være at sikre, at informationer er konsistente og kompatible samt effektive og pålidelige, også på nationalt og europæisk niveau;

15. mener, at gennemsigtighed spiller en vigtig rolle i at frembringe bedre gennemførelse og håndhævelse. Der er behov for at fremme investeringer i online-informationssystemer sigtet mod at gøre oplysninger om miljø og gennemførelse tilgængelige for offentligheden og offentlige institutioner, og en større indsats på alle regeringsniveauer for proaktivt at udbrede og give adgang til miljøoplysninger.

Bedre informationssystemer om gennemførelse på nationalt, regional og lokalt niveau

REGIONSUDVALGET

16. insisterer på, at Kommissionen samtidig med, at den styrker direktivet om adgang til oplysninger, som påtænkt i meddelelsen, sikrer, at medlemsstater og deres lokale og regionale myndigheder reelt gennemfører de gældende minimumskrav i direktivet, særligt kravene om en mere proaktiv, ajourført og systematisk formidling af oplysninger til borgerne i overensstemmelse med Århuskonventionen ⁽¹⁴⁾;

17. støtter udviklingen af strukturerede gennemførelses- og informationsrammer for alle de vigtigste miljøregler i EU, som foreslået af Kommissionen. Disse informationssystemer må imidlertid udvikles målrettet og effektivt, så de enkelte medlemsstaters systemer udnyttes bedre i praksis og mere fleksibelt. Det opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen for at opstille disse rammer sammen med lokale og regionale myndigheder. Udvalget mener, at gennemførelses- og informationsrammerne sammen med SEIS-initiativerne vil føre til gennemsigtige informationssystemer på nationalt, regionalt og lokalt niveau, der giver adgang til informationer online, og gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder, borgere, eksperter og virksomheder at følge gennemførelsen på den mest effektive og rettidige måde ⁽¹⁵⁾;

18. ser mulighed for yderligere koordinering og strømning af datakravene til nationale, regionale og lokale myndigheder i overensstemmelse med princippet 'produce once, use many times'. Data, der generes i medfør af en retsakts rapporteringsforpligtelser, har ofte også relevans for andre lovregler;

19. understreger imidlertid, at det er nødvendigt at forbedre EU-direktivernes definitioner for at muliggøre lige vilkår inden for overvågning og rapportering, offentlige oplysninger og håndhævelse, f.eks. i forbindelse med de forskellige affaldshåndteringsmuligheder og affaldsstrømme under rammedirektivet om affald;

⁽¹⁴⁾ FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁽¹⁵⁾ Kommissionen giver følgende eksempel: For så vidt angår den nationale, regionale og lokale gennemførelse af EU's drikkevandsbestemmelser vil man på et kort kunne udpege indvindingssteder, beskyttelseszoner for kilder, rensningsanlæg og distributionsnet og linke til lignende information, såsom programmer til reduktion af lækager. (Europa-Kommissionen MEMO/12/159).

20. lægger stor vægt på Kommissionens tilsagn om at undersøge, hvorledes EU-midler kan anvendes til udvikling, forbedring og udbredelse af gennemførelses- og informationsrammer, relevante indbyrdes kompatible informationssystemer og tilknyttede uddannelseskurser i medlemsstater, regioner og kommuner samt øge den administrative kapacitet hvor nødvendigt. Denne form for støtte bør navnlig være tilgængelig i forbindelse med den tekniske bistand under strukturfondene for 2007-2014 samt under det fremtidige LIFE-program;

21. opfordrer EEA til at se på mulighederne i pilotprogrammer for at nedbringe overvågnings- og rapporteringspresset på lokale og regionale myndigheder ved hjælp af it og e-forvaltning uden at påvirke retsreglernes resultater;

22. bakker op om Kommissionens og medlemsstaternes initiativer for at udnytte de eksisterende muligheder, f.eks. i form af reducerede overvågningsomkostninger og jordobservationsteknikker såsom GMES, til forbedring af gennemførelsesovervågningens effektivitet i praksis⁽¹⁶⁾. Det drejer sig bl.a. om fremme af pilotprojekter med lokale og regionale myndigheder;

23. fremhæver SMV- og VVM-direktivernes betydning som værktøjer til inddragelse af offentligheden på lokalt og regionalt niveau i miljøpolitik og opfordrer igen til, at man i forbindelse med den kommende revision af VVM-direktivet styrker bestemmelserne om, at offentlige høringer om VVM'er foretages så tidligt som muligt, f.eks. i den foreløbige afgrænsningsfase eller screeningsfasen for at fremskynde gennemførelsen af de efterfølgende faser og de kompetente myndigheders beslutningstagning, og som minimum opstiller retningslinjer for tilrådighedsstilling af VVM dokumentationen for den berørte offentlighed⁽¹⁷⁾.

Bedre information på EU-niveau

REGIONSUDVALGET

24. støtter behovet for bedre online georeferencedata om og georeferencekort over miljøet i hele EU, som formidles på systematisk og proaktiv vis, med henblik på at skabe lige vilkår og supplere medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders forbedrede informationssystemer;

25. bifalder Kommissionens hensigt om at udvide tilgangen i badevandsdirektivet til alle relevante EU-miljølove og bygge videre på pilotforsøg om luftkvalitet og affald, som er under udvikling i EEA;

26. anerkender EEA's rolle i behandlingen af de overvågningsdata, som medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen,

og støtter agenturets voksende betydning, hvad angår dets bidrag til Kommissionens analyse af medlemsstaternes gennemførelsesrapporter. Udvalget opfordrer til, at agenturet får en større koordineringsrolle for at sikre sammenhæng og forenelighed i indsamlingen og analysen af disse forskellige data på EU-niveau, som det har været tilfældet ved forskellige værktøjer, som f.eks. INSPIRE, SEIS, GMES, GEOSS og EyeonEarth;

27. forventer, at Kommissionen arbejder videre med SEIS (det fælles miljøinformationssystem) og fremlægger sin SEIS-gennemførelsesplan snarest her i 2012, hvori der redegøres for den aktuelle situation og gives retningslinjer for, hvordan der kan ske forbedringer;

28. anmoder Kommissionen om at offentliggøre overensstemmelseskontrolundersøgelserne, som den regelmæssigt får udarbejdet om gennemførelsen af EU's miljølovgivning i de 27 medlemsstater, for at muliggøre en reel og demokratisk diskussion om miljølovgivningens status.

D. Aktiv handling

Bedre inspektion og overvågning

REGIONSUDVALGET

29. gentager sin opfordring til Kommissionen om at indføre en generel EU-ramme for miljøinspektioner og -overvågning⁽¹⁸⁾. Rammen bør give medlemsstaterne mulighed for en fleksibel anvendelse af retningslinjerne og samtidig sikre høj ensartethed i anvendelsen;

30. mener, med udgangspunkt i ønsket om 'bedre regulering', at EU-rammen for miljøinspektioner bør gøres til den centrale ramme for EU's miljølovgivning. Særbestemmelser i sektorrelaterede EU-miljødirektiver bør så vidt muligt undgås. Hvis særskilte bestemmelser i sektordirektiver er helt uundværlige, skal de bringes i overensstemmelse med rammen;

31. mener, at man ved at indføre en EU-ramme for nationale inspektioner kan mindske den uretfærdige konkurrence mellem regioner og kommuner, der bundes i forskellige eller manglende inspektionsordninger, sikre lige vilkår ved retssager og forbedre samarbejdet på tværs af landegrænser og overensstemmelsen i hele EU. Inspektionernes form og indhold bør reguleres nationalt og udvikles regionalt og lokalt, men på grundlag af generelle principper fastlagt i rammen, herunder en strømlinet og risikobaseret tilgang⁽¹⁹⁾, og Det Europæiske Miljøagentur kunne i samarbejde med de nationale miljøstyrelser spille en vigtig rolle i at fastlægge og fremme dem;

⁽¹⁶⁾ Se også CdR 163/2011 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 38/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

32. er af den opfattelse, at Kommissionen bør have mulighed for at undersøge tilfælde, hvor der er mistanke om manglende overholdelse af EU's miljølovgivning. Der eksisterer i øjeblikket lignende muligheder i politikkerne vedrørende toldunionen, landbrug, fiskeri og regionale anliggender samt i konkurrence-, veterinær- og finanspolitikkerne⁽²⁰⁾. En sådan inspektionsmulighed fra Kommissionens side kan muligvis være i strid med forholdet mellem myndighedsniveauer i medlemsstaterne. De ovenfor nævnte inspektioner skal derfor tage hensyn til den pågældende medlemsstats regler for myndighedstilsyn. Desuden skal Kommissionens inspektioner så vidt muligt følge den almindelige EU-procedure for traktatbrud;

33. mener, at det er en afgørende faktor, at Kommissionen som en supplerende aktion aflægger rapport om, hvilke fremgangsmåder der findes for at styrke EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL). Herunder skal Kommissionen især sikre, at der er tilstrækkelig finansiering af IMPEL på langt sigt, fremme den systematiske brug af IMPEL ved peer-review inspektioner samt IMPEL's arbejde med at identificere og udbrede god praksis og endelig udvide IMPEL til også at gælde på regionalt og lokalt niveau⁽²¹⁾.

Bedre klagebehandling og mægling på nationalt niveau

REGIONSUDVALGET

34. giver udtryk for sin bekymring over fejl og manglende afhjælpning i mange klagebehandlingssystemer, som er en faktor, der får borgere til at rette henvendelse til Kommissionen, Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender og den europæiske ombudsmand, som bliver overbebyrdet med klager;

35. tilslutter sig forslagene om generelle kriterier for klagebehandling på nationalt niveau, herunder tvistbilæggelse i form af mægling, baseret på forbrugerlovgivningens seneste særlige bestemmelser om nationale klagemekanismer og ordninger for bilæggelse af tvister⁽²²⁾. Disse kriterier kunne f.eks. indeholde generelle garantier om fortrolighed og behandlingstid, om at borgerne skal informeres online, om hvordan et problem er blevet løst, samt om at der skal opstilles uafhængige lokale klageinstanser for borgere og ngo'er, ligesom de skal tage hensyn til Århuskonventionens krav om domstolsprøvelse og ikke må påvirke den generelle ret til at klage til EU-institutionerne.

⁽²⁰⁾ Se også ClientEarth 2012: The 7th Environment Action Programme and Enforcement.

⁽²¹⁾ Se også CdR 164/2010, IMPEL 2012 'Response to the 7EAP consultation', Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 (2011/2194(INI)) og Rådets konklusioner om 'Forbedring af de miljøpolitiske instrumenter' af 20. december 2010.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EUT L 211 af 14.8.2009.

Forbedring af adgangen til domstolsprøvelse

REGIONSUDVALGET

36. bemærker, at selvom 2003-forslaget til direktiv om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet endnu ikke er vedtaget som retsinstrument, har Domstolen bekræftet, at de nationale domstole skal fortolke reglerne om domstolsprøvelse således, at de lever op til Århuskonventionen⁽²³⁾. Som følge af retspraksis, der giver borgere og ngo'er større adgang til domstolsprøvelse, hersker der blandt nationale domstole, lokale og regionale myndigheder samt økonomiske såvel som miljø-mæssige parter nu usikkerhed om, hvorledes denne udfordring skal håndteres;

37. gentager derfor, at det er nødvendigt at puste nyt liv i det fastkørte direktiv om klage og adgang til domstolsprøvelse⁽²⁴⁾. Direktivet ville lukke eksisterende huller i mange medlemsstater, for så vidt angår opfyldelse af kravene i Århuskonventionens artikel 9, stk. 3 og stk. 4. Det ville ligeledes fremme offentlighedens rolle som drivkraft for bedre håndhævelse af miljølovgivningen på alle niveauer. Den heri omhandlede meddelelse er ikke eksplicit med hensyn til, hvorledes Kommissionen agter at løse dette spørgsmål.

Forbedring af miljøresultater ved hjælp af kapacitetsopbygning og gennemførelsesaftaler, som forpligter medlemsstaterne

REGIONSUDVALGET

38. takker for Kommissionens støtte i meddelelsen til udvalgets forslag om at afholde et fast fælles forum med det formål at debattere regionale og lokale problemer og løsninger forbundet med anvendelsen af EU's miljølovgivning⁽²⁵⁾. Dette forum vil muliggøre en fortsat dialog og udveksling af erfaringer mellem miljøfagfolk fra lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger, fra Regionsudvalgets høringsplatforme og netværk samt Kommissionen;

39. bifalder, at Kommissionen ved at indføre et nyt instrument i form af partnerskabsaftaler om gennemførelse i vidt omfang tager hensyn til udvalgets opfordring⁽²⁶⁾ til EU om at forlænge Kommissionens pilotprojekter tilbage fra 2002 om trepartskontrakter og -aftaler⁽²⁷⁾. Udvalget opfordrer Kommissionen til at give flere oplysninger om og mere vejledning til, hvordan den ønsker at udarbejde og gennemføre instrumentet;

40. mener, at partnerskabsaftaler om gennemførelse ikke skal indgås af Kommissionen og en given medlemsstat alene, men at en eller flere lokale og regionale myndigheder også skal inddrages, så man på passende vis afspejler forvaltning på flere niveauer. Aftalen bliver således en trepartsaftale om gennemførelse;

⁽²³⁾ Sag C-240/09.

⁽²⁴⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁵⁾ COM(2012) 95 final, s. 10. Brev fra Janez Potočnik af 5. juli 2012.

⁽²⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁷⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 final.

41. er af den opfattelse, at trepartsaftaler om gennemførelse kan bidrage til, at man får gennemført visse af EU's miljøpolitikker i situationer, hvor traditionelle instrumenter ikke sikrer, at der gøres nok for at løse nye eller aktuelle miljøproblemer og problemer med manglende overholdelse af reglerne. Aftalerne bør føre til klare tilsagn fra medlemsstater og lokale og regionale myndigheder om at opstille de nødvendige foranstaltninger såvel som et støttetilsagn fra EU. Disse tilsagn skal formaliseres med gennemførlige målsætninger og tidsfrister samt være offentligt tilgængelige med henblik på kontrol.

Forbedring af miljøresultater ved hjælp af innovative metoder til forvaltning på flere niveauer

REGIONSUDVALGET

42. beklager, at Kommissionen i meddelelsen ikke kommer ind på udvalgets forslag om i fællesskab at se på, hvordan man specifikt kan udvide Borgmesteraftalen til at omfatte køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og dens vigtigste målsætninger, såsom biodiversitet og arealudnyttelse, vand- og affaldsbehandling samt luftforurening⁽²⁸⁾. Udvalget mener, at dette ville lette gennemførelsen af EU's miljøpolitik ved hjælp af en innovativ metode til forvaltning på flere niveauer, der i stedet for at bygge på en almindelig håndhævelse af EU-lov fremmer de lokale og regionale myndigheders proaktive indsats for at opnå gennemførelse;

43. beklager, at meddelelsen ikke indeholder henvisninger til Kommissionens pris til Europas miljøhovedstad, som udvalget bakker kraftigt op om som et vigtigt instrument til at fremvise byer, der er gode eksempler på og innovatorer inden for gennemførelse af EU's miljølovgivning, og til at udveksle erfaringer med andre byer. Med dette for øje gentager udvalget sine anbefalinger fra 2010 om prisens fremtidige udvikling⁽²⁹⁾;

44. understreger, at det ikke er muligt for et enkelt myndighedsniveau at løse miljø- og klimaproblemerne eller gennemføre EU's politik på området alene. Der er behov for en strategi på flere planer, hvor det enkelte (europæiske, nationale, regionale og lokale) myndighedsniveau må tage et ansvar og indføre

de foranstaltninger, som kan og skal gennemføres på det pågældende niveau. Udvalget er tilhænger af, at der oprettes teams i medlemsstaterne, hvor eksperter fra de forskellige myndighedsniveauer i fællesskab opstiller nationale implementeringsplaner⁽³⁰⁾.

E. Nærhed, proportionalitet og bedre regulering

REGIONSUDVALGET

45. minder om, at miljøpolitik er et område, hvor der er delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, og at nærhedsprincippet derfor finder anvendelse;

46. bemærker, at Kommissionen ikke vurderer, hvorvidt de forskellige forslag i meddelelsen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Udvalget er af den opfattelse, at Kommissionens forslag i meddelelsen på nuværende tidspunkt er fremlagt til debat og overvejelser, og at de derfor ikke er tilstrækkeligt udbyggede til, at udvalget kan danne sig en endelig mening om dem, idet meget vil afhænge af, om (og hvordan) Kommissionen vælger at gå videre med dem;

47. bemærker med dette forbehold i mente, at bidragene fra udvalgets nærhedsovervågningsnetværk generelt går i retning af, at der ikke er stor sandsynlighed for, at de i meddelelsen fremlagte muligheder, når de er fuldt formulerede, vil udgøre en væsentlig overtrædelse af nærhedsprincippet⁽³¹⁾;

48. anfører imidlertid, at skønt der er opbakning til en ajourføring af den nuværende lovramme for inspektioner, kan der være modstand fra nærhedsovervågningsnetværket mod at gøre dette bindende og mod at oprette en europæisk kontrolmyndighed. På lignende vis kan nogle netværksmedlemmer, selvom medlemsstaterne bakker op om kriterier for klagehåndtering, foretrække, at disse kriterier får karakter af ikke-bindende anbefalinger. Der ser ud til at være en accept af, at EU fastsætter betingelserne for effektiv adgang til nationale domstole, hvad angår EU's miljølovgivning.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽²⁸⁾ CdR 140/2011 fin, CdR 164/2010 fin, COM(2011) 571 final.

⁽²⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽³⁰⁾ Oprettelse af sådanne teams foreslås i CdR 164/2010 fin.

⁽³¹⁾ Resultaterne kan ses på: <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>

Regionsudvalgets udtalelse: »Gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse«

(2013/C 17/08)

REGIONSUDVALGET

- vurderer, at mineralske og organiske jordbundstyper, arealforvaltning og klima er meget forskellige i de europæiske regioner, og dette betyder, at der er behov for specifikke forvaltningsretningslinjer og beskyttelsesstrategier for at sikre, at jordbundsbeskyttelsen gennemføres på en forholdsmæssig måde, der er baseret på regionale prioriteter, men underlagt en overordnet ramme, som sikrer, at EU's politikker også håndhæves;
- bemærker, at det kræver handling nu at imødegå risici for og trusler mod jordbunden, navnlig hvad angår klimaændringer;
- understreger, at klimaændringer kan have en række konsekvenser for jordbundsprocesserne, hovedsageligt som følge af ændringer i jordbundens fugtighed og temperatur samt nedbørsmønstrene, der kan resultere i jordbundsforringelse, herunder tab af organisk stof og en stigning i erosion, jordpakning og afstrømning;
- understreger, at lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle ved at overvåge jordbundsforringelser og bidrage til en kortlægning af forurenede områder;
- vurderer, at jordbundspolitikken skal finde den rette balance mellem tiltag på europæisk niveau opvejet mod nærhedsprincippet og en bedre lovgivning med det formål at undgå at skabe unødvendige ekstra administrative byrder og uforholdsmæssigt store omkostninger. EU's lovgivning om jordbunden bør derfor udformes, så der kun gribes ind, når det er nødvendigt;
- mener, at manglerne i foranstaltningerne til jordbundsbeskyttelse imødegås bedst på et fælles EU-grundlag og ud fra en overordnet ramme samt fælles principper, som alle lande skal efterleve. Et rammedirektiv for jordbunden støttes derfor, selvom det har afgørende betydning, at politikken ikke er unødigt præskriptiv, dvs. indeholder for mange kvantitative bestemmelser og grænseværdier.

Ordfører	Corrie McCHORD (UK/PSE), Medlem af Stirling Council
Basisdokument	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse og igangværende aktiviteter COM(2012) 46 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. *Generelle bemærkninger*

1. Kommissionens rapport giver et overblik over gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse siden vedtagelsen i september 2006 og ser også på nuværende tendenser til jordbundsforringelse samt de fremtidige udfordringer med at sikre beskyttelse.

2. Strategien udpegede fire centrale grundpiller for gennemførelsen: bevidstgørelse, forskning, inddragelse og lovgivning. En integreret del af strategien var forslaget til et rammedirektiv om jordbundsbeskyttelse (COM(2006) 232 final), som var struktureret med udgangspunkt i tre temaer: forebyggende foranstaltninger, kortlægning af problemet og operationelle foranstaltninger.

3. Regionsudvalget har tidligere offentliggjort udtalelser om jordbundsbeskyttelse:

— Flagskibsinitiativet – Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien (Michel Lebrun, CdR 140/2011 fin);

— De lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik (Paula Baker, CdR 164/2010 fin);

— Temastrategi for jordbundsbeskyttelse (Cor Lamers, CdR 321/2006 fin);

— Mod en tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse (Corrie McChord, CdR 190/2002 fin).

4. Jordbunden er en integreret del af vores miljømæssige, sociale og økonomiske systemer. Den danner grundlaget for miljøydelse og fødevarerproduktionen og er bl.a. bestemmende for vandforsyningskvalitet og kvantitet, modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne og biodiversiteten. Det er afgørende for Europas miljømæssige og økonomiske bæredygtighed, at det sikres, at jordbunden er i en god stand, så den kan opfylde sine livsvigtige funktioner.

5. En vigtig rapport fra 2012 fra Det Europæiske Miljøagentur (EMA) og Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC) om status for jordbunden i Europa ⁽¹⁾ fremhævede betydningen af ti vigtige trusler mod jordbunden i Europa: nedbrydning af organisk stof, erosion, jordpakning, arealbefæstelse, forsøling, forsuring, nedgang i biodiversiteten, ørkendannelse (i Sydeuropa), jordskred og jordforurening. En vurdering af kulstof i jordbunden og klimaændringer, erosion, vandbinding forsuring og biobrændstoffer blev også diskuteret. Rapporten fastslog, at jordbundsforringelsen i EU fortsætter og forværres i visse dele af Europa. Rapporten tydeliggør, at eksisterende politikker og lovgivning på EU-, nationalt og regionalt niveau ikke har været tilstrækkelige til at beskytte jordbunden i fuldt omfang.

6. Mineralske og organiske jordbundstyper, arealforvaltning og klima er meget forskellige i de europæiske regioner, og dette betyder, at der er behov for specifikke forvaltningsretningslinjer og beskyttelsesstrategier for at sikre, at jordbundsbeskyttelsen gennemføres på en forholdsmæssig måde, der er baseret på regionale prioriteter, men underlagt en overordnet ramme, som sikrer, at EU's politikker også håndhæves.

7. Lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle for jordbundsbeskyttelsen i Europa. Dette inkluderer ansvaret for, at lovgivning om fysisk planlægning, når en sådan findes, opfylder målet om jordbundsbeskyttelse og gennemføres ordentligt, i kraft af deres rolle som ansvarlige for den fysiske planlægning og de organer, der har ansvaret for at tildele tilladelser til byggeri og anden arealanvendelse. Disse myndigheder kan have kompetence til at forhindre byspredning og arealbefæstelse og til at skabe incitamenter til genopretning af forfaldne eller forladte beboelseskvarterer i byerne og industrigrunde samt beskytte og fremme ubebygget land.

8. Regionsudvalget støtter, at alle fremtidige europæiske foranstaltninger om jordbunden følger strategier, som er tilstrækkelig fleksible til, at der kan tages højde for forskellige nationale og regionale karakteristika. En fælles EU-ramme for jordbundsbeskyttelse vil bidrage til at sikre, at arealforvalternes (i bredeste forstand) forpligtelser til jordbundsbeskyttelse i alle medlemsstater er ens, og dermed reducere risikoen for konkurrenceforvriddning på det indre marked.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

B. Nuværende og fremtidige udfordringer

9. Kommissionens rapport (afsnit 4) indeholder en vurdering af nuværende og fremtidige udfordringer. Regionsudvalget er enige i Kommissionens vurdering af, at jordbundsforringelsen har været stigende i de sidste ti år, i såvel EU som på verdensplan, og at denne tendens sandsynligvis vil fortsætte, medmindre problemer vedrørende arealanvendelse og –forvaltning, organisk stof og kulstof samt ressourceeffektivitet håndteres på effektiv vis.

10. Det står klart, at den forventede vækst i verdensbefolkningen, det stigende forbrug af kød og mejeriprodukter og den øgede brug af biomasse til energi i kombination med modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, risikoen for ørkendannelse og arealinddragelse vil føre til en øget konkurrence om jord- og vandressourcerne og en risiko for jordbundsforringelse.

11. Det kræver handling nu at imødegå risici for og trusler mod jordbunden, navnlig hvad angår klimaændringer. Landbruget har særlig stor indvirkning på kulstof- (CO₂) og nitrogenoxid- (N₂O) emissioner fra jordbunden. Jordbunden i EU indeholder mere end 70 mia. tons organisk kulstof, hvilket svarer til næsten 50 gange vores årlige drivhusgasemissioner. Tab af organisk materiale fra jordbunden og dermed øgede CO₂-emissioner er et særligt alvorligt problem, fordi de bidrager til klimaændringerne. Der er dokumentation⁽²⁾, som tyder på, at det organiske stof nedbrydes i Det Forenede Kongerige, Frankrig, Belgien og Østrig. I tillæg til en negativ indvirkning på jordbunds kvaliteten kan tabet af organisk stof i jordbunden resultere i kulstofemissioner til atmosfæren og dermed negative følgevirkninger for EU's mål om at reducere kulstofemissionerne.

12. Klimaændringer kan have en række konsekvenser for jordbundsprocesserne, hovedsageligt som følge af ændringer i jordbundens fugtighed og temperatur samt nedbørsmønstre, der kan resultere i jordbundsforringelse, herunder tab af organisk stof og en stigning i erosion, jordpakning og afstrømning. Kulstof i jorden beskyttes for nærværende ikke i alle europæiske lande af politikkerne for arealforvaltning.

13. Der opfordres til at handle hurtigt for at genoprette ødelagte tørvemoser og dermed standse tabet af kulstof og genskabe de økosystemtjenester, som sunde tørvemoser leverer. Selvom tørvemoser kun repræsenterer 2 % af de opdyrkede områder i EU, tegner de sig for over 50 % af CO₂-emissionerne i denne sektor. I de seneste år er der ligeledes opstået en stigende bekymring for de følgevirkninger, som er forbundet

med at udnytte tørvemoser til produktion af kommerciel tørv til brug i gartnerier.

14. Fastholdelse af kulstoflagrene i jorden (og minimering af nitrogenoxidemissioner) vil bidrage betydeligt til at reducere drivhusgasemissionerne og modvirke klimaændringer. Kommissionens projekt⁽³⁾ "Bæredygtigt landbrug og bevaring af jordbunden" (SoCo) resulterede i nyttige case studies og anbefalinger.

15. En effektiv ressourceudnyttelse har afgørende betydning. Landbruget er stærkt afhængigt af jordens frugtbarhed, navnlig forekomsten af næringsstoffer. Hovedparten af den fosforholdige gødning, der anvendes i EU, importeres. EU producerer store mængder staldgødning, bioaffald og spildevandsslam hvert år. En metode til varetagelse af forsyningssikkerheden for næringsstoffer, forbedring af jordbundsforholdene og begrænsning af forureningen fra potentielt giftige elementer er at sikre en hensigtsmæssig indsamling, behandling og anvendelse af disse materialer. Regionsudvalget anbefaler, at spildevandsdirektivet revideres med henblik på at kontrollere anvendelsen af andre organiske stoffer på arealer, og som ikke for nærværende er reguleret af dette direktiv.

16. De nuværende tendenser til arealinddragelse (arealbefæstelse) er i høj grad ubæredygtige i hele Unionen, og dette er en vigtig årsag til jordforringelsen i EU. Arealbefæstelse inddrager ofte frugtbar landbrugsjord, bringer biodiversiteten i fare, forøger risikoen for oversvømmelser og vandmangel og bidrager til den globale opvarmning. Kommissionen offentliggjorde retningslinjer⁽⁴⁾ om bedste praksis for at begrænse, modvirke eller kompensere for arealbefæstelse i april 2012. Regionsudvalget anbefaler i høj grad, at disse retningslinjer anvendes.

17. Luftdeposition af forsurende stoffer til jordbunden kan have negative følgevirkninger pga. forsurening og nitrifikation. Kvælstofoxider og ammoniak udpeges nu som de centrale forsurende stoffer, mens emissionerne af svovldioxid generelt er aftaget i de senere år som følge af lovgivning. Det vil være afgørende at sikre, at emissionerne af forsurende arter i Europa fortsætter med at aftage, således at omfanget af arealer, der overskrider kritiske forsureningsbelastninger, reduceres.

C. Kommissionens igangværende aktiviteter

18. Kommissionens rapport (afsnit 5) peger på fem igangværende aktiviteter, og Regionsudvalget ønsker at fremsætte følgende bemærkninger i den henseende:

⁽²⁾ Det Europæiske Miljøagentur / Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC), 2012: State of Soil in Europe, http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

⁽³⁾ Se <http://eusoiils.jrc.ec.europa.eu/projects/SOCO/>

⁽⁴⁾ Report on best practices for limiting soil sealing and mitigating its effects (april 2011).

Bevidstgørelse

19. Det er vigtigt at skabe øget opmærksomhed om temastrategien for jordbundsbeskyttelse og behovet for at beskytte jordbunden i EU. Arealforvaltere skal have et fuldt overblik over bæredygtige jordforvaltningsmetoder, der bevarer de økosystemtjenester, som jordbunden leverer. Regionsudvalget roser derfor i høj grad Kommissionens indsats for at skabe øget opmærksomhed om jordbundsforhold siden 2006. Dette omfatter Kommissionens offentliggørelse af atlasser over europæisk jordbund ⁽⁵⁾ og jordbundens biodiversitet ⁽⁶⁾ samt store konferencer om jordbundsforhold. Regionsudvalget roser ligeledes Kommissionens arbejde med at etablere en arbejdsgruppe for bevidstgørelse og uddannelse inden for rammerne af Det Europæiske Jordbundscenter.

20. Bevidstgørelse blandt arealforvaltere og andre aktører samt uddannelse og oplysningskampagner for offentligheden om jordbundens betydning vil spille en central rolle i indsatsen for at fremme en bæredygtig udnyttelse af jordbunden. Imidlertid vil bevidstgørelse alene ikke resultere i den nødvendige grad af jordbundsbeskyttelse, og der er snarere behov for en kombination af foranstaltninger, hvor uddannelsesmæssige og økonomiske incitamenter bør prioriteres lige så højt som lovgivningsforanstaltninger. Indsatsen for at skabe større opmærksomhed og dermed forbedre gennemførelsen af bæredygtige jordforvaltningsmetoder vil fortsat spille en vigtig rolle i bekæmpelsen af jordbundsforringelser. Regionsudvalget opfordrer derfor de lokale og regionale myndigheder til at optræde som ambassadører på dette område og følge European Land and Soil Alliance's positive eksempel.

Forskning

21. Forskning spiller en afgørende rolle med hensyn til at skabe en større forståelse for prioriteterne inden for jordbundsbeskyttelsen og sikre, at udviklingen af politikker fortsat baseres på seriøs forskning. Regionsudvalget bifalder derfor i høj grad Kommissionens finansiering af ca. 25 forskningsprojekter ⁽⁷⁾ siden 2006, herunder ENVASSO, RAMSOIL og SOILSERVICE, der behandler jordbundsspørgsmål. Det vil være vigtigt at sikre, at viden fra disse forskningsprojekter fortsat formidles på hensigtsmæssig vis til slutbrugerne af denne forskning, herunder i sidste ende arealforvalterne. Der er behov for mere forskning i jordbunden og yderligere overvågningsdata for at afhjælpe den nuværende mangel på viden. Dataindsamlingen skal imidlertid altid tage udgangspunkt i en cost benefit-vurdering og være genstand for en gensidig udveksling mellem alle involverede instanser. Kortlægning af metoder til vurdering, modvirkningsforanstaltninger og minimumskrav til harmonisering af aktiviteter vedrørende overvågning af jordbunden har central betydning.

22. Regionsudvalget bemærker, at Kommissionen fortsat finansierer forskning, især inden for jordskred, arealbefæstelse, jordbundsfunktions, cyklusserne for kulstof og nitrogen i jordbunden (med fokus på genoprettelse af tørvemoser), jordens

frugtbarhed og genanvendelse af næringsstoffer inden for landbruget. Regionsudvalget er enig i, at denne omfattende forskning er nødvendig. En hensigtsmæssig formidling af denne viden til aktørerne er også et krav.

23. Regionsudvalget opfordrer til, at der tilvejebringes et opdateret overblik over udbredelsen af jordforurening i EU, samt hvorledes medlemsstaterne håndterer problemet. Der bør særlig fokuseres på sammenhængen mellem jordforurening og grundvandsforurening, fordi grundvand er en anseelig kilde til drikkevand i mange lande.

Overvågning

24. Der findes ikke for nærværende miljømæssige standarder for beskyttelsen af centrale jordbundsprocesser og -funktioner, og Europa har ikke en overordnet overvågningsordning for jordbunden. Der er behov for at imødegå manglen på et systematisk EU-datamateriale om jordbunden, få overblik over, hvilke informationer der allerede er tilgængelige, kortlægge mangler og udarbejde anbefalinger vedrørende den fremtidige overvågning af jordbunden. Regionsudvalget er enig i, at der er behov for en mere omfattende overvågning af jordbunden, bl.a. for at støtte hensigtsmæssige regionale strategier for jordbundsbeskyttelse. Der er brug for at forbedre europæiske, nationale og regionale politikeres og beslutningstageres adgang til relevante jordbundsdata og information i et passende omfang. Derudover er der for Europa samlet set en utilstrækkelig langsigtet overvågning af jordbunden vha. et netværk af arealer, der skal gøre det muligt at håndtere spørgsmål som samspelet mellem jordbund og klimaændringer. Regionsudvalget bifalder derfor videreførelsen af Det Europæiske Jordbundsdatacenter (ESDAC).

25. Selvom strategien er i sit sjette år, har EU stadig intet systematisk eller harmoniseret jordbundsovervågningssystem for Europa, og der anvendes ikke samme undersøgelsesmetoder. Der er store forskelle med hensyn til tilrettelæggelsen af jordbundsbeskyttelsen og jordbunds kvaliteten i EU, og formålet med forslaget til rammedirektivet om jordbundsbeskyttelse var at tage hånd om dette problem. I den henseende bifalder Regionsudvalget forskningsprojekter som LUCAS, der har til formål at skaffe data til ESDAC. Regionsudvalget støtter Kommissionens forslag om at konsolidere en harmoniseret jordbundsovervågning ved at gentage jordbundsundersøgelser og også ved at bruge nye telemålingsteknikker.

26. Lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle ved at overvåge jordbundsforringelser og bidrage til en kortlægning af forurenede områder. En målrettet og effektiv jordbeskyttelsespolitik bør bygge på viden om, hvor risikoen for jordbundsforringelse er størst.

27. Overvågning af jordbunds kvaliteten varetages på mange forskellige måder i medlemsstaterne. Kommissionen foreslog en harmonisering af overvågningsaktiviteterne for at få et bedre overblik over den europæiske jordbunds tilstand. Det Fælles

⁽⁵⁾ Se http://eussoils.jrc.ec.europa.eu/projects/soil_atlas/index.html

⁽⁶⁾ European Atlas of Soil Biodiversity.

⁽⁷⁾ JRC Soil Projects.

Forskningscenter har allerede indsamlet en betydelig mængde data, men der kunne gøres mere vha. klare og sammenlignelige rapporter fra medlemsstaterne. En harmoniseret overvågning bør gennemføres i tråd med beslutningen om overvågningsmekanismen, som revideres for nærværende.

Integration

28. Regionsudvalget bifalder, at Kommissionen aktivt involverer medlemsstaterne i udviklingen af jordbundsrelaterede foranstaltninger, herunder køreplanen for ressourceeffektivitet, den fælles landbrugspolitik og regionalpolitikken. Jordbundens tværgående karakter betyder, at Kommissionens forslag til jordbundsbeskyttelse må integreres på tværs af en række politikinitiativer og gennemførelsesmekanismer (f.eks. vandrammedirektivet, nitratudirektivet, direktivet om oversvømmelser og spildevandsdirektivet, Habitat- og fugledirektiverne om beskyttelse af biodiversitet, direktiverne om miljøvurdering af planer, programmer og projekter, forordningen om udvikling af landdistrikterne og den fælles landbrugspolitik).

29. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at forankre temastrategien for jordbundsbeskyttelse som en fælles handlingsplan, så medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder får bedre forudsætninger for at udforme en jordbunds politik og gennemføre EU's bestemmelser. For nærværende er jordbundsinitiativer og –foranstaltninger spredt ud over en lang række EU-forslag. Temastrategien for jordbunden kan give en samlet oversigt over eksisterende og nye foranstaltninger. Den kan give et detaljeret overblik over:

— jordbundsproblemer, der håndteres vha. en sektorbaseret miljølovgivning, og problemer der fortsat er uløste,

— mulighederne for at løse de tilbageværende jordbundsproblemer vha. justeringer af den sektorbaserede miljølovgivning,

— jordbundsprojekter, der støttes med EU-midler. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at afsætte midler til jordbundsprojekter under EU's fonde.

30. Forslaget om en "grønnere" fælles landbrugspolitik bifalder. Denne reform må nødvendigvis indeholde foranstaltninger, som gør den fælles landbrugspolitik mere åben over for lokale og regionale løsninger på områder som jordbundsbeskyttelse. Dette inkluderer overvejelser om at anvende EU's midler til udvikling af landdistrikter til at indgå kontrakter om udvikling af landdistrikter, der skal finansiere arealforvalteres jordbundsbeskyttelse, genskabelse af tørvemoser, oprettelse af vådområder, omlægning af agerjord til græsningsarealer, forebyggelse af

jorderosion og beskyttelse af organisk stof. Regionsudvalget støtter derfor fuldt ud Kommissionens intentioner om at øge antallet af foranstaltninger, der finansieres af regionalfondsmidler, og som skal forbedre jordbunds kvaliteten og udvide det overfladeareal, der dækkes af sådanne foranstaltninger.

31. Rapporten fra EMA/FFC i 2012 indikerer, at de eksisterende betingelser for GLM (god landbrugs- og miljømæssig stand) under den fælles landbrugspolitik ikke har været fuldt ud tilstrækkelige til at beskytte jordbunden. De nuværende forslag til "en grønnere fælles landbrugspolitik" må derfor i højere grad målrettes mod bedre resultater på jordbeskyttelsesområdet uden at øge de administrative byrder for medlemsstaternes myndigheder. Dette inkluderer en vurdering af, om det er muligt at videreudvikle GLM-foranstaltningerne med det formål at forbedre jordbundsbeskyttelsen.

32. Det bør ligeledes anerkendes, at foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik kun dækker landbrugsjord, som der modtages landbrugsstøtte til. Regionsudvalget støtter Kommissionens forslag om at præcisere og specificere jordbundsrelaterede standarder yderligere inden for rammerne af den samlede reform af den fælles landbrugspolitik. Regionsudvalget bifalder navnlig det nuværende forslag om en ny GML for beskyttelse af organisk stof, inklusive et forbud mod henholdsvis afbrænding af stubmarker og første pløjning af vådområder og jordbunde med et højt indhold af kulstof.

33. Regionsudvalget støtter Kommissionens igangværende indsats for at sikre en bedre integration af jordbundsbeskyttelsen i andre relevante politikområder. Dette omfatter udviklingen af et europæisk innovationspartnerskab om produktivitet og bæredygtighed i landbruget med særligt fokus på areal- og jordbundsforvaltning, strategien for beskyttelse af Europas vandressourcer og gennemførelsen af samhörighedspolitikken.

34. Der er en klar sammenhæng mellem jordbundsforvaltning og diffus forurening, og dette er et vigtigt og presserende spørgsmål set i relation til vandkvaliteten i Europa. Vandkvaliteten er i fare pga. jorderosion samt udledning af pesticider og næringsstoffer fra landbrugsjord. Nitratudirektivet 91/676/EØF, grundvandsdirektivet 2006/118/EF og vandrammedirektivet stiller ingen direkte krav om lovgivning vedrørende jordbunden, på trods af den vigtige rolle som diffus forurening spiller. Når det først er forurennet, kan det tage mange hundreder af år, før grundvandet igen er rent, og derfor opfordrer Regionsudvalget til, at der indføres hensigtsmæssige foranstaltninger til imødegåelse af de risici, som jordbundsforringelse og diffus forurening medfører for grundvandet og andre vandressourcer.

35. Mens forebyggelse af jordbundsforringelse fortsat bør være hovedprioriteten, kræver jordbundens tilstand visse steder i Europa, at der træffes oprydningsforanstaltninger. Regionsudvalget bifalder Kommissionens forslag om fortsat støtte fra Samhørighedsfondene og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til regenereringen af forladte industrigrunde i den næste programperiode 2014-2020. Lokale og regionale myndigheder bør fortsat være opmærksomme på, at betydelige samhørighedsfondsmidler stadig er tilgængelige for støtteberettigede regioner, som ønsker at modvirke jordbundsforringelse.

36. Regionsudvalget anmoder Kommissionen at skabe yderligere muligheder for jordbundsprojekter under LIFE+-støtteprogrammet. I den kommende periode kan finansieringen gøres mere fleksibel. Ifølge de nuværende krav skal projekter under delområdet "miljøpolitik og -governance" være innovations- og/eller demonstrationsprojekter. I forbindelse med håndteringen af jordbundsproblemer er det imidlertid ofte således, at der ikke i så høj grad er tale om et behov for innovation, men om et behov for at gentage aktiviteter eller videreføre allerede iværksatte aktiviteter.

Lovgivning

37. Regionsudvalget bifalder, at Kommissionen foreslår at revidere direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, hvilket vil give en mulighed for bedre at inddrage jordbundsproblemstillinger på et tidligt tidspunkt i projektplanlægningen. Det er vigtigt, at Kommissionen overvejer, hvordan incitamentet til reduktion af kulstofemissioner og bevarelse af organisk stof i jordbunden skal udformes ved at gøre rede for arealudnyttelse, ændringer i arealudnyttelsen og skovbruget (LULUCF) som led i EU's klimaforpligtelser for 2020.

Internationalt niveau

38. Forringelse af jordbunden kan have grænseoverskridende følgevirkninger (f.eks. drivhusgasemissioner, forurening fra diffuse kilder, erosion af sedimenter, tab af kulstof i jorden, forureningsspredning på tværs af grænser). Europas jordbund er et stort dræn og ligeledes en potentiel kilde til drivhusgasser, herunder N₂O-emissioner.

39. Regionsudvalget bifalder Kommissionens konstruktive indsats på Rio+20-konferencen og inddragelsen af jordbundsforringelsesproblematikken i den endelige tekst⁽⁸⁾. Udvalget opfordrer Kommissionen til at holde fast i jordbundspolitik som en prioritet på internationale konferencer såsom UNFCCC-møder og andre relevante fora, herunder biodiversitetskonventionen. Regionsudvalget glæder sig ligeledes over, at Kommissionen og FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD) aktivt støtter et initiativ om økonomien ved jordbundsforringelse, hvor incitamentet til investering i politikker

til bæredygtig arealforvaltning skal fastlægges. Regionsudvalget er ligeledes tilfreds med, at Kommissionen på internationalt niveau vil arbejde for at fremme dannelsen af et mellemstatsligt jordbundspanel.

D. Nærhed, proportionalitet og bedre regulering

40. Kommissionens rapport rejser ikke som sådan nærheds- eller proportionalitetsrelaterede spørgsmål, idet der er tale om en rapport om gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse. Rapporten henviser dog indirekte til en eventuel EU-lovgivning om jordbundsbeskyttelse, som ville give anledning til at rejse ovennævnte spørgsmål.

41. De medlemsstater, som har indvendinger mod forslaget til rammedirektiv fra 2006 og blokerede for vedtagelse af lovgivning i Rådet i 2010, begrundet det i nærhedsprincippet. Problemet er, at selvom nogle medlemsstater allerede har en veludviklet lovgivning om jordbundsbeskyttelse, har andre medlemsstater ingen retlig ramme eller langt mindre veludviklede rammevilkår. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at træffe nationale foranstaltninger. Det opfordrer straks til,

- at medlemsstater, der allerede har en jordbundspolitik, om nødvendigt, videreudvikler denne,
- at medlemsstater med en veludviklet jordbundspolitik bygger bro til medlemsstater uden en jordbundspolitik gennem en erfaringsudveksling. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at overvåge en sådan proces,
- at medlemsstater uden en jordbundspolitik, mens de venter på fremskridt på europæisk plan, udformer en sådan i nær fremtid.

Regionsudvalget støtter Kommissionens tiltag om at give medlemsstaterne mulighed for at udforme og gennemføre jordbundsforanstaltninger inden for deres eget kompetenceområde.

42. Jordbundsforringelse, herunder drivhusgasemissioner, forurening, jordpakning, diffus forurening og arealbefæstelse, har grænseoverskridende følgevirkninger og kræver derfor (som et minimum) koordinering af politikkerne på europæisk niveau. Eksemplerne omfatter situationer, hvor pakket eller forringet jord, der er ude af stand til at optage regnvand, kan forværre omfanget af oversvømmelser i nabolande. Forurening og eutrofiering af vand er også et resultat af jordbundsforurening og standser ikke ved nationale grænser. Sedimenter, der skylles bort pga. jorderosion i et land, kan blokere damme

⁽⁸⁾ <http://www.unccd2012.org/thefuturewewant.html>

eller ødelægge infrastruktur såsom havne i andre lande. Forurenede jord kan forurene grundvandet i et naboland. Europæisk lovgivning opfattes dermed som en metode, der kan beskytte brugerne af jorden i et givet land mod de skadelige følgevirkninger af metoder i et andet land, som de ikke har ansvaret for⁽⁹⁾. Når der er tale om grænseoverskridende følgevirkninger, har samarbejdsinitiativer mellem regionale og lokale myndigheder afgørende betydning for håndteringen af problemet.

43. Set i lyset af det faktum, at Europa stadig oplever jordbundsforringelser seks år efter offentliggørelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse, er det vanskeligt at forestille sig, hvordan selv en revideret temastrategi uden et jordrammedirektiv vil være tilstrækkelig til at opnå et højt niveau for jordbundsbeskyttelse i alle EU's medlemsstater og overvinde ovennævnte problemer. Der kræves en større indsats fra Kommissionens og medlemsstaternes side for at sikre jordbundsbeskyttelsen.

44. Af proportionalitetshensyn skal EU's fremtidige lovgivning om jordbundsbeskyttelse give medlemsstaterne tilstrækkeligt med råderum til, at de kan fastlægge de mest hensigtsmæssige foranstaltninger på det mest hensigtsmæssige geografiske og administrative niveau. Dette er af største vigtighed, så der kan tages passende hensyn til de regionale og lokale karakteristika, hvad jordbundstyper, arealanvendelse, lokale vejrforhold og socioøkonomiske aspekter angår.

E. Konklusioner

45. Regionsudvalget roser Kommissionens arbejde med gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse. Jordbunden i Europa har afgørende betydning for vores levevilkår og har brug for beskyttelse. Jordbundens betydning, som en ikke-fornyelig ressource, der spiller en vigtig rolle for et bæredygtigt miljø, bør anerkendes gennem en overordnet politik for og foranstaltninger til beskyttelse af jordbunden.

46. Jordbunden skal beskyttes med henblik på at:

- garantere den såvel nuværende som fremtidige levering af sikre kvalitetsfødevarer;
- yde et bidrag til at sikre rent overflade- og grundvand;

— oplagre kulstof, modvirke drivhusgasemissioner og tilpasse sig klimaændringerne;

— bidrage til en naturlig styring og afbødning af virkningerne af oversvømmelser og andre naturkatastrofer;

— bevare biodiversitet og de enkelte bestanddele heraf;

— bevare sunde rekreative områder;

— bevare geodiversitet, kulturel og arkæologisk arv.

47. I alle europæiske lande kan der opstå en række jordbundsrelaterede problemer, sommetider med alvorlige, uoprettelige og omkostningskrævende konsekvenser. Dette skyldes hovedsageligt jordforurening, jordskred, tab af organisk stof, erosion, forsaltning, ørkendannelse og arealbefæstelse. Der er behov for yderligere politikker og lovgivning på EU-niveau samt nationale foranstaltninger og – i fald de ikke allerede findes – regler på medlemsstatsniveau til at beskytte jordbunden pga. af de centrale funktioner og økosystemgoder, som jordbunden stiller til rådighed for europæisk økonomi, samfund og miljø. Omkostningerne ved lovgivningstiltag bør sammenlignes med omkostningerne ved ikke at handle set i lyset af de indirekte omkostninger, der opstår som følge af klimaændringer, vandforurening, oversvømmelsesforvaltning, offentlig sundhed mm. Kommissionen anslog i 2006, at de samlede omkostninger ved jordbundsforringelse i EU-25 kan løbe op i 38 mia. € om året.

48. Jordbundskvaliteten er nært knyttet til andre miljømæssige aspekter med betydning for EU (f.eks. luftkvalitet, vandkvalitet, oversvømmelsesrisici, biodiversitet, klimaændringer, vedvarende energikilder mm.). En fremtidig jordbundspolitik skal anerkende sammenhængen med andre miljømæssige mål i EU (f.eks. vandrammedirektivet). Der findes mange eksisterende EU-bestemmelser, som indeholder visse elementer af jordbundsbeskyttelse, selvom der ikke findes en specifik overordnet lovgivning på området. De eksisterende bestemmelser begrænser sig generelt til specifikke regler vedrørende arealanvendelse eller -forvaltning og dækker ikke hele jordbunden som sådan.

49. Lokale og regionale myndigheder skal vurdere arealinddragelsen i deres områder og overveje tiltag, hvis udviklingen ikke er bæredygtig. Dette arbejde kan fremmes gennem anvendelse af Kommissionens retningslinjer vedrørende arealbefæstelse og ligeledes ved en vedvarende gennemførelse af de fire søjler i temastrategien for jordbundsbeskyttelse. Lokale og regionale myndigheder bør også fortsat bidrage til denne strategi på proaktiv vis ved f.eks. at støtte udviklingen af lokale adfærdskodeks for jordbundsbeskyttelse.

⁽⁹⁾ Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (2011), "Soil: Worth Standing your ground for. Arguments for the Soil Framework Directive".

50. Manglerne i foranstaltningerne til jordbundsbeskyttelse imødegås bedst på et fælles EU-grundlag og ud fra en overordnet ramme samt fælles principper, som alle lande skal efterleve. Et rammedirektiv for jordbunden støttes derfor, selvom det har afgørende betydning, at politikken ikke er unødigt præskriptiv, dvs. indeholder for mange kvantitative bestemmelser og grænseværdier. Nærhedsprincippet har en særlig betydning, idet jordbunden udviser store forskelle på tværs af de europæiske regioner. Strategier for jordbundsbeskyttelse bør derfor være risikostyrede, situationsbestemte og forholdsmæssige og tage højde for regionale omstændigheder. Hvis jordbunden skal beskyttes, er det nødvendigt med skræddersyede løsninger.

Jordbundspolitikken gennemføres hovedsageligt på lokalt og regionalt niveau, og derfor skal lovgivningen på området vedtages på dette niveau. Vi har brug for en bedre overvågning af jordbunden, som kan bidrage til at udvikle, understøtte og evaluere regionale strategier for jordbundsbeskyttelse.

51. Jordbundspolitikken skal finde den rette balance mellem tiltag på europæisk niveau opvejet mod nærhedsprincippet og en bedre lovgivning med det formål at undgå at skabe unødvendige ekstra administrative byrder og uforholdsmæssigt store omkostninger. EU's lovgivning om jordbunden bør derfor udformes, så der kun gribes ind, når det er nødvendigt.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa«

(2013/C 17/09)

REGIONSUDVALGET bemærker, at

- biovidenskab og bioteknologi bidrager væsentligt til opnåelsen af centrale målsætninger i EU's politik såsom sundhed og bæredygtig udvikling, økonomisk vækst og jobskabelse;
- overgangen til bioøkonomi er en forudsætning for, at EU kan blive førende på verdensplan inden for bioøkonomi, særligt hvad angår innovation og konkurrenceevne;
- bioøkonomi sammen med fødevarerikkerhed og bæredygtigt landbrug nævnes som en "samfundsmæssig udfordring" i Horisont 2020, med et af Kommissionen foreslået budget på 4,5 mia. EUR; dette bifaldes af Regionsudvalget;
- der vil gå mindst 25 år, før bioøkonomien kan konkurrere med den økonomi, der er baseret på fossile brændstoffer, og at dette vil kræve langsigtede investeringer (i F&U), strategier (der går længere end 2020) og samarbejde mellem alle aktører i værdikæden med fokus på at opnå videnoverførsel mellem aktørerne;
- bioøkonomien vil skabe nye forretnings- og innovationsmuligheder for EU's værdikæde, herunder i landbrugssektoren;
- politiske instrumenter inden for fysik planlægning er vigtige for bevarelsen af landbrugs- og skovbrugsarealer;
- Kommissionens handlingsplan ikke omfatter foranstaltninger til fremme af en mere effektiv anvendelse af naturressourcer.

Ordfører	Rogier VAN DER SANDE (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Zuid-Holland-provinsen
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa COM(2012) 60 final

I. POLITISCHE EMPFEHLUNGEN

Centrale budskaber

1. bifalder Kommissionens meddelelse, der foreslår en overgang hen imod en øget og mere bæredygtig anvendelse af vedvarende ressourcer og opfordrer til en overgang fra et samfund, der er afhængigt af fossile brændstoffer, til et biobaseret samfund med støtte fra forskning og innovation;

2. er enig med Kommissionen i, at bioøkonomien er et centralt element inden for intelligent og grøn vækst, og at den bidrager til indfrielsen af målene i Europa 2020-strategien og flagskibsinitiativerne vedrørende innovation i EU og "Et ressourceeffektivt Europa"; understreger endnu en gang, at biovidenskab og bioteknologi bidrager væsentligt til opnåelsen af centrale målsætninger i EU's politik såsom sundhed og bæredygtig udvikling, økonomisk vækst og jobskabelse ⁽¹⁾;

3. anerkender, at overgangen til bioøkonomi er en forudsætning for, at EU kan blive førende på verdensplan inden for bioøkonomi, særligt hvad angår innovation og konkurrenceevne; understreger, at bioøkonomien har et stort potentiale for jobskabelse, ikke blot inden for landbrugssektoren; bemærker, at jordens naturressourcer forsvinder, og at EU er nødt til at sætte skub i udviklingen for at forblive konkurrencedygtigt inden for bioøkonomi, da andre lande på globalt plan indfører lignende strategier og gennemfører markedsstimulerende initiativer (f.eks. Kina og USA); mener, at EU har behov for et stærkt europæisk svar med udgangspunkt i innovation, der støtter bioøkonomien;

4. er af den opfattelse, at handlingsplanen, som præsenteres i meddelelsen, mangler praktiske foranstaltninger, der kan tage hånd om de mulige forhindringer eller risici i forbindelse med overgangen til bioøkonomi; man bør være særligt opmærksom på overlappende eller indbyrdes modstridende regler samt tilgængeligheden af venturekapital;

5. bifalder, at bioøkonomi sammen med fødevarerikkerhed og bæredygtigt landbrug nævnes som en "samfundsmæssig udfordring" i Horisont 2020 ⁽²⁾, med et af Kommissionen fores-

lået budget på 4,5 mia. EUR; dette giver mulighed for en innovativ udvikling inden for fødevarerikkerhed, naturressourceteknaphed, bæredygtigt landbrug, afhængighed af fossile ressourcer, jordens frugtbarhed og klimaforandringer, som samtidig sikrer bæredygtig økonomisk vækst; henviser imidlertid til, at begrænsningen af disse midler til områderne "fødevarerikkerhed, bæredygtigt landbrug, havforskning og bioøkonomi" indebærer en stor indskrænkning i forhold til de sektorer, der i meddelelsen betegnes som bioøkonomi; påpeger, at der vil gå mindst 25 år, før bioøkonomien kan konkurrere med den økonomi, der er baseret på fossile brændstoffer, og at dette vil kræve langsigtede investeringer (i F&U), strategier (der går længere end 2020) og samarbejde mellem alle aktører i værdikæden med fokus på at opnå videnovertførsel mellem aktørerne;

6. mener på grund af overgangen fra en økonomi, der er baseret på fossile brændstoffer, til en biobaseret økonomi, at landbrugssektoren, der sørger for fødevarerikkerhed, samtidig kan blive leverandør af en række (nonfood) biobaserede produkter, hvilket kunne munde ud i en mere bæredygtig landbrugssektor, uden at man undergraver sektorens primære rolle som fødevarerleverandør. Bioøkonomien vil skabe nye forretnings- og innovationsmuligheder for EU's værdikæde, herunder i landbrugssektoren; er af den opfattelse, at der er behov ⁽³⁾ for et tæt samarbejde mellem landbruget, bioøkonomien og videnskaben, der kan skabe en bæredygtig og mere effektiv landbrugssektor, hvis man skal udnytte naturressourcerne bedst muligt – i den forbindelse må en intensivering af den primære produktion ikke stride imod bæredygtighedsprincippet; fremhæver derfor det vigtige i, at politikken for fysik planlægning omfatter instrumenter til bevarelse af landbrugs- og skovbrugsarealer;

7. er enig i, at sikre og tilstrækkelige forsyninger af bæredygtige biobaserede produkter af høj kvalitet samt ressourceeffektive primære produktionssystemer er forudsætninger for at fremskynde overgangen til en bæredygtig europæisk bioøkonomi; henviser til, at Kommissionens handlingsplan ikke omfatter foranstaltninger til fremme af en mere effektiv anvendelse af naturressourcer.

⁽¹⁾ CdR 174/2007 fin.

⁽²⁾ COM(2011) 808 final.

⁽³⁾ CdR 1749/2012 – NAT-V-022.

Gennemførelsen af bioøkonomi (på tværs af sektorerne)

8. påpeger, at der er behov for mere fokus på strategi og politik, lovgivning og incitamenter inden for bioøkonomi; påpeger, at det er nødvendigt med løbende koordinering, klare politiske forpligtelser og yderligere integration mellem EU's politikker (Horisont 2020, samhørighedspolitikken, den fælles landbrugspolitik, direktivet om vedvarende energi, rammedirektivet om affald) og sektorer for at undgå modsætninger i de politiske mål og sikre lige vilkår for alle aktører;

9. bifalder Kommissionens bestræbelser og ambitioner for en integreret og tværsektoriel tværfaglig politisk tilgang til bioøkonomi; bemærker, at der er behov for stærk politisk koordinering fra Kommissionens side, og at ambitionerne endnu ikke tager højde for, hvor megen praktisk gennemførelse der er behov for på lokalt og regionalt niveau;

10. støtter Kommissionens forsøg på at fastlægge en fælles, bred definition af bioøkonomi; mener, at udtrykket "bioøkonomi" pga. af sin tværsektorielle natur kan have divergerende betydninger blandt de forskellige europæiske, nationale og regionale interessenter inden for den bioøkonomiske sektor; foreslår, at biomassepyramiden (figur 1) ⁽⁴⁾ danner rammen for en mere struktureret debat om værdier og foretrukken anvendelse af biomasse;

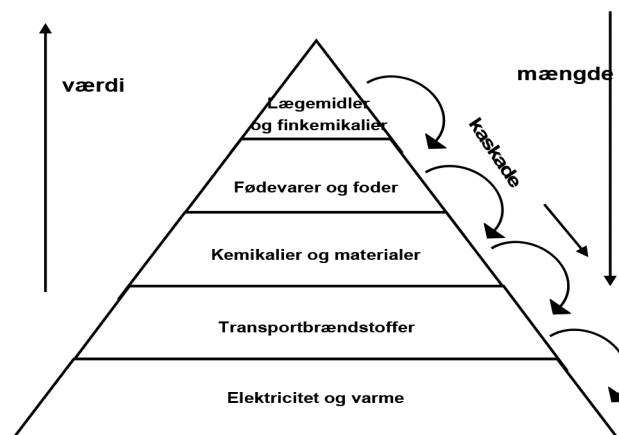
11. mener, at EU bør udarbejde og gennemføre sin egen klare og langsigtede vision om bioøkonomi med udgangspunkt i de forskellige elementer i biomassepyramiden (se figur 1), hvori jo højere et element er placeret, desto større værdi repræsenterer det; er af den holdning, at EU bør følge en "værdistrategi", der fokuserer på de øverste elementer i biomassepyramiden og prioriterer anvendelse af anden- og på sigt tredjegerationsbiomasse ⁽⁵⁾; er klar over, at investering i førstegenerationsbiomasse er et nødvendigt skridt i omstillingen til anden-

⁽⁴⁾ Rapporten "De Ecopyramide – Biomassa betes benutten" (Derksen et al 2008) og "The Ecopyramid – better biomass efficiency". Engelsk resumé:

<http://www.innovationenwerk.org/en/bibliotheek/rapporten/342/DeEcopyramide>

⁽⁵⁾ Førstegenerationsbiobrændstoffer fremstilles sædvanligvis af fødevarer (f.eks. hvede, majs), olieholdige afgrøder (raps, palmeolie) og sukkerafgrøder (f.eks. sukkerroer, sukkerrør) ved hjælp af veletableret teknologi. Normalt fremstilles andengenerationsbrændstoffer af celluloseholdige materialer (lignocelluloseråmateriale) og udnytter restenergi eller specialdyrkede afgrøder (der ikke er beregnet til fødevarerproduktion). Tredjegerationsbiobrændstoffer kan sammenfattes som dyrket biomasse (ikke fødevarerafgrøder), som er meget effektiv med hensyn til lys og arealanvendelse. Alger, som leverer olie og andre værdifulde produkter, er her det bedste eksempel. Se: <http://www.biofuelstp.eu/fuelproduction.html> og <http://biofuelsandthepoor.com/facts-and-definitions/>.

og på sigt tredjegerationsbiomasse; mener, at disse europæiske målsætninger bør indarbejdes i alle tværsektorielle politikker med relevans for bioøkonomien;

Figur 1: biomassepyramiden

12. mener, at EU bør tage og fastholde føringen inden for udarbejdelse af bæredygtighedskriterier til optimering af udbuddet af og efterspørgslen efter biomasse (eller "vedvarende biologiske ressourcer"), fremme af bæredygtig arealanvendelse med øje for stigende produktionskapaciteter i landbruget og stigende anvendelse af anden- og på sigt tredjegerationsbiomasse, afhjælpning af de mulige negative konsekvenser af den ikke-bæredygtige anvendelse af førstegenerationsbiomasse og håndtering af debatten om mad eller brændstof;

13. råder Kommissionen til at udarbejde en fælles køreplan for bioøkonomi indeholdende en analyse af de næste skridt, der skal tages i overgangen til en europæisk bioøkonomi, og som omfatter en værdikædetilgang samt flere udgivelser fra bl.a. europæiske teknologiplatforme og OECD; ser gerne, at man anvender praktiske tiltag og instrumenter, samtidig med at man tager højde for de forskellige regionale profiler; understreger det tværregionale samarbejdes potentiale for værdikæden;

14. påpeger, at bioøkonomi omfatter en række politiske områder, som Kommissionen beskæftiger sig med. Derfor foreslår Regionsudvalget en one-stop-shop-tilgang, hvor henvendelser håndteres af ét enkelt kontaktpunkt i Kommissionen med henblik på at forbedre adgangen til EU-initiativer og -programmer, der har relation til bioøkonomi.

Instrumenter inden for flerniveaustyring og nærhedsprincippet

15. bifalder, at Kommissionens meddelelse tager højde for bioøkonomiens regionale dimension, og finder, at meddelelsen og samtlige forslag i handlingsplanen for bioøkonomi er i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

16. bemærker, at få EU-medlemsstater har gennemført aktiviteter til støtte for bioøkonomiens udvikling, og at strategierne på dette område primært udformes af nationale regeringer; i denne forbindelse er et godt eksempel Biobased Delta Europas (den sydvestlige del af Nederlandene og Flandern) fælles regionale strategi for bioøkonomi; mener, at der er behov for en integreret ramme og en mere samarbejdsbaseret europæisk tilgang; er af den opfattelse, at man er nødt til at styrke lokale og regionale initiativer ved hjælp af gennemførelsen af strategier for bioøkonomi på alle samarbejdsniveauer (europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau) og koordinering af aktiviteter på tværs af sektorer. Der bør etableres koordineringsordninger for alle relevante politiske områder (på tværs af sektorer) i forbindelse med bioøkonomi på europæisk, nationalt og regionalt niveau;

17. bakker op om Kommissionens forslag om at nedsætte et bioøkonomipanel, der skal bidrage til at fremme samspillet og sammenhængen mellem politikker og diskutere og evaluere den egentlige effekt af politiske tiltag inden for bioøkonomi; mener, at det stadig er uklart, hvad panelets eksakte formål er, hvordan det vil fungere i praksis, og hvordan man vil inddrage regionerne; understreger, at det bør være et multiinteressentforum, hvor aktører samles i en Triple Helix-konstellation (virksomheder, forskningsinstitutter og lokale og regionale myndigheder) for at udveksle ideer og viden og diskutere løsninger til et biobaseret samfund samt praktiske foranstaltninger, der kan bidrage til overgangen fra en økonomi, der er baseret på fossile brændstoffer, til bioøkonomi; mener, at en lang række sektorer bør være repræsenteret i platformen, hvilket vil skabe et godt grundlag for at udforme en tilgang til bioøkonomi, der går på tværs af sektorerne;

18. mener, at der kan være forskelle i nationale, regionale og lokale bioøkonomiplatformes funktioner og roller; anmoder Kommissionen om at nedfælde særlige retningslinjer, der beskriver nationale, regionale og lokale bioøkonomipanelers kompetencer; påpeger, at bioøkonomipanelerne bør stå for koordineringen mellem de politiske og videnskabelige grupper samt erhvervslivet med henblik på at opnå enighed om, hvilke tiltag man skal gennemføre i prækonkurrencefasen; anmoder om, at man anvender en stedbaseret tilgang, der tager højde for de pågældende geografiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og regionale omstændigheder og prioriteter samt eksisterende regionale initiativer; mener, at hver region bør finde sit eget format og udforme sin egen regionale bioøkonomistrategi;

19. påpeger, at lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i gennemførelsen og udviklingen af bioøkonomien; anerkender, at de er afgørende for arbejdet med at

definere risici og potentielle forhindringer for en gennemførelse i praksis, og opfordrer derfor kraftigt til, at de inddrages aktivt og deltager i nedsættelsen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af EU's bioøkonomipanel; anmoder Kommissionen om at sørge for tilstrækkelig fleksibilitet og klarlægge regionale og/eller lokale panelers funktioner og roller, hvordan de skal interagere, og hvordan regionale og/eller lokale erfaringer vil indgå i EU's bioøkonomipanel;

20. mener, at en vellykket overgang til bioøkonomi afhænger af en aktiv inddragelse af civilsamfundet i planlægnings- og gennemførelsesfasen; understreger betydningen af bevidstgørelse af borgerne; anmoder Kommissionen om at lægge vægt på forholdet mellem forskning, samfund og udarbejdelse af politikker samt de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i overgangen;

21. mener, at overgangen til bioøkonomi kun er mulig i et biobaseret samfund; foreslår derfor, at ngo'er og civilsamfundsorganisationer spiller en større rolle i de første stadier af overgangen og deltager i biopanelerne;

22. understreger bioøkonomiens potentiale inden for vækst og jobskabelse i EU; mener, at dette kræver højt kvalificerede arbejdstagere, der kan udvikle den innovations- og videnbase, der skal forme bioøkonomien; fremhæver, at det er vigtigt at gøre udvikling i forbindelse med bioøkonomi til en del af det almene undervisningsprogram på grundskoleniveau og i erhvervsrettede og videregående uddannelser igennem studier og kurser, der omhandler landbrug, kemi og fødevarer. Imidlertid hører uddannelsespolitik under medlemsstaternes kompetence i henhold til EUF-traktatens artikel 165, og dermed er det ikke muligt at fastlægge krav for dette område på europæisk plan;

23. er af den opfattelse, at et samarbejde med udgangspunkt i Triple Helix-konceptet er afgørende for at opnå en værdiforøgelse af innovation og viden i bioøkonomien. Triple Helix-modellen skal også moderniseres og udvikles for at sikre, at regionale innovative økosystemer fungerer effektivt. Området nyder naturligvis godt af en bred, positiv deltagelse fra borgernes side, hvorfor den er særligt oplagt som frontløber i EU, når det gælder forskningsintensive og på samme tid brugerstyrede innovationsaktiviteter.

En bæredygtig bioøkonomi på de indre og globale markeder

24. betoner de offentlig-private partnerskabers vigtige rolle i forbindelse med at fremskynde overgangen til bioøkonomi; mener, at SMV'er spiller en afgørende rolle i forbindelse med at overføre videnskabelig forskning til foranstaltninger og markedsintroduktion af nye produkter eller teknikker; SMV'ernes betydning for innovation bør understreges så meget som muligt, og der er behov for stærk og struktureret støtte for at stimulere deres aktiviteter;

25. mener, at det er nødvendigt at give SMV'er bedre adgang til finansiering gennem investeringer i opstart af virksomheder, risikovillig kapital og støtte til teknologioverførsel samt enklere lovgivning og videnuddnyttelse inden for bioøkonomi; foreslår, at der nedsættes et panel af SMV'er, der kan rådgive bioøkonomipanelet og tilvejebringe en erhvervsdrevet tilgang;

26. er bekymret over, at EU's nuværende politiske og økonomiske ramme ikke støtter industriel anvendelse af biomasse som (rå)stof;

27. understreger, at overgangen til en biobaseret økonomi må gå i spænd med gennemførelsen af det indre marked og handelspolitikken.

Regionale eksempler og finansieringsinstrumenter

28. glæder sig over fremkomsten af førende europæiske netværk af regioner og klynger om bioøkonomi, f.eks. samarbejdet mellem Flandern (Belgien) og den sydvestlige del af Nederlandene, Nordvestfrankrig, Nordrhein-Westfalen (Tyskland), Helsinki-regionen (Finland), Steiermark (Østrig) og initiativerne i Sverige, Estland og Ungarn; anmoder Kommissionen om at støtte sådanne netværk og klynger med henblik på at fremme udvekslingen af erfaringer og fælles behandling af projektansøgninger med andre europæiske regioner og inddrage dem i bioøkonomipanelet; mener, at gensidig læring om etablering af investeringsfonde og teknologioverførsel er vigtig;

29. er af den overbevisning, at bottom-up-initiativer er vigtige for skabelsen af et biobaseret samfund, og at det er afgørende, at man anvender en erhvervs- og efterspørgselsdrevet strategi kombineret med en forvaltningsdrevet strategi;

30. bemærker, at regioner, der producerer biomasse, bør have mulighed for at drage fordel af den teknologiske innovation og ikke blot bør anses som leverandører af biomasse, hvorfor det er nødvendigt at vie ekstra opmærksomhed til teknologioverførsel og videnuddnyttelse; mener, at tætte forbindelser mellem by- og landbrugsområder er vigtige for at danne grundlag for udveksling af teknologi og videnuddnyttelse;

31. mener, at en del af midlerne under den fælles landbrugs-politik og Horisont 2020-programmet bør støtte det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed for at bygge bro mellem F&U og landbrugs-praksis med henblik på at øge videngrundlaget og videnuddnyttelsen⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ (Forslag til) Regionsudvalgets udtalelse om de europæiske innovationspartnerskaber Landbrugets produktivitet og bæredygtighed, Cdr 1749/2012 (NAT-V-022).

32. foreslår, at Kommissionen står for opsummeringen og kortlægningen af regionale klynger og regioners bedste praksis, eksisterende aktiviteter og tilgængelige biobaserede produkter og bygger videre på nuværende programmets arbejde og resultater, f.eks. ABC-Europe og Cluster-IP, der finansieres af GD for Erhvervs politik⁽⁷⁾, samt Interreg, videnregioner, der finansieres under regionalpolitikken, og det 7. forskningsrammeprogram⁽⁸⁾, og fremmer programmering for flere fonde;

33. bifalder Kommissionens forslag om at øremærke en del af midlerne i Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til støtte for projekter vedrørende kulstoffattig økonomi til mindre udviklede områder, udviklede overgangsområder og velstående områder; mener, at dette vil have en positiv indvirkning på overgangen til et europæisk biobaseret samfund; betoner de intelligente specialiseringsstrategiers potentiale til at gøre regioner i stand til at udvikle en mere strategisk og integreret tilgang til bioøkonomi;

34. foreslår, at man støtter regioner, der er langt fremme inden for bioøkonomi, i at tage de nødvendige skridt i forbindelse med bioøkonomiens værdikæder og i at skabe forbindelser til andre mindre udviklede regioner; mener, at udviklede og mindre udviklede regioner sammen bør etablere pilotanlæg, hvor (nystartede) virksomheder kan afprøve nye produkter i et beskyttet miljø; mener, at denne "vej til topkvalitet"-tilgang kan føre til en effektiv udnyttelse af ressourcer og fremme samhørigheden; støtter initiativer såsom videnregioner, der er et godt redskab til udveksling af viden og i høj grad fremmer effektiv regional udbredelse og anvendelse af forskningsresultater samt skaber yderligere forsknings samarbejde;

35. er overbevist om, at både videns- og innovationsfællesskaber (VIF) og regionale gennemførelses- og innovationsfællesskaber (RIF) tager hånd om langsigtede samfundsændringer og identificerer og udnytter nye innovationsmuligheder i Europa; anmoder derfor Kommissionen om at iværksætte et VIF om bioøkonomien i den nye bølge af nye VIF'er i perioden 2014-2020⁽⁹⁾;

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/biotechnology/index_en.htm og <http://www.europe-innova.eu/web/guest/cluster-cooperation/cluster-innovation-platform>.

⁽⁸⁾ <ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/ftp7/kbbe/docs/regional-biotech-report.pdf> og http://cordis.europa.eu/ftp7/kbbe/library_en.html.

⁽⁹⁾ Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) vil med sine videns- og innovationsfællesskaber ("VIF'er") i 2014 behandle spørgsmål om bioøkonomien, navnlig under den foreslåede VIF "Food4future" – se COM(2012) 60 final; bioøkonomi omfatter ikke kun fødevarer, men også nonfoodprodukter. Det er ligeledes vigtigt at inddrage nonfoodelementet som en del af bioøkonomiens overordnede værdikæde.

36. mener med ovenstående in mente, at der blandt alle europæiske, nationale, regionale og lokale interessenter er en forståelse for, at det haster med at udvikle en lavemissionsøkonomi/bioøkonomi; at finde vejen dertil og gennemføre overgangen kræver, at der vendes op og ned på vores tanke- og handlemønstre; da regioner er afgørende for gennemførelsen i praksis, tilbyder Regionsudvalget sin ekspertviden og ønsker at arbejde tæt sammen med Kommissionen om at bringe EU's bioøkonomistrategi videre til den næste fase.

Det næste skridt for EU og regionerne

37. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at tage følgende skridt på europæisk niveau:

- a. videreudvikle bioøkonomistrategien (ved hjælp af en Triple Helix-struktur) med fokus på de højere lag i biomassepyramiden; nedsætte et bioøkonomipanel med repræsentanter for erhvervslivet, videntcentre og offentlige myndigheder (på regionalt, nationalt og europæisk niveau);
- b. udforme en integreret tilgang til bioøkonomi, der baserer sig på og kræver en flerfondsstrategi på både regionalt og europæisk plan (Horisont 2020, samhørighedspolitikken, den fælles landbrugspolitik, direktivet om vedvarende energi);
- c. gøre borgerne i regionerne opmærksomme på behovet for en bioøkonomi og på de muligheder, den medfører;
- d. basere den integrerede tilgang til bioøkonomi på stimulerende og ikke-modstridende bestemmelser og tiltag (ved hjælp af certificeringssystemer, integrerede og skræddersyede F&U-programmer på tværs af flere GD'er) samt muligheder for regioner for at bestemme deres egen retning inden for bioøkonomi og intelligente specialiseringsstrategi;

og videreudvikle en europæisk strategi med fokus på:

- Specialisering og videnuddnyttelse af innovation i EU's bioøkonomisektor for at forblive konkurrencedygtig på globalt plan.
- Forskning i og udvikling af anden- og tredjegradersbiomasse.
- Værdikæder (fra fremstillingen af råmaterialer til markedsføringen af færdige produkter).
- Produkter med en høj merværdi.

38. Regionsudvalget mener, at regionerne kan tilbyde følgende:

- a. Kortlægning og tilvejebringelse af den dokumenterede bedste praksis, som planlægger og gennemfører (aspekter af) bioøkonomien og finder måder, hvorpå man kan videreføre og anvende disse strukturer i andre regioner ("vej til topkvalitet");
- b. Bistand i forbindelse med etablering af Triple Helix-strukturer og tilvejebringelse af input til bioøkonomipanelerne;
- c. Grundet deres nære kontakt til borgerne kan lokale og regionale myndigheder øge borgernes bevidsthed om (behovet for og fordelene ved) bioøkonomi på lokalt og regionalt niveau;
- d. Støtte til at etablere "veje til topkvalitet" ved at fremme og iværksætte tværregionale samarbejder mellem mindre udviklede og veludviklede regioner og anvende en flerfondstilgang til EU-programmer og -projekter.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed«

(2013/C 17/10)

REGIONSUDVALGET anbefaler Kommissionen:

- at anerkende de lokale og regionale myndigheder og interessenters nøgleposition mht. at gøre det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed til en succes;
- fuldt ud at inddrage de lokale og regionale myndigheder i forvaltningsstrukturer, der etableres for at fremme og overvåge dette initiativ;
- at definere "at øge produktiviteten" som "at producere mere og bedre med mindre";
- at tillade en bred vifte af emner i relation til primær produktion, ressourceforvaltning, bioøkonomi, forsyningskæde, kvalitet, fødevarerikkerhed og forbrugerne, eftersom det europæiske innovationspartnerskab bør omfatte disse emner;
- at prioritere innovationsprogrammer, der sikrer opretholdelsen af landbrugsaktiviteter i hele Europa, og sikre, at der også ydes en forskningsindsats, der gavner regioner med husdyrproduktion, bynære områder, områder med naturlige begrænsninger og mindre landbrugsområder;
- at give forrang til SMV'ers græsrodsbaserede innovationstiltag frem for brancheinitiativer med det sigte at imødegå den nuværende involveringsmæssige ubalance, som skyldes forskellige organisations- og kapacitetsniveauer;
- at fortsætte med at lægge kræfter i at forbedre de primære producenters stilling i fødevarerproduktions-, forarbejdnings- og distributionskæden;
- at tillade operationelle grupper også at anvende ELFUL-støtte til startomkostninger til f.eks. at udvikle en metode til at tackle et teknisk eller videnskabeligt problem.

Ordfører	Henk BRINK (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Drenthe-provinsen
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed COM(2012) 79 final

I. UDFORDRINGER OG MÅLSÆTNINGER

REGIONSUDVALGET

Europa 2020-flagskibsinitiativet – Innovation i EU

støtter Europa 2000-strategien om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og er klar over:

1. at Europa for at overleve den globale konkurrence er nødt til at øge sine bestræbelser på at fastholde og udbygge sin stilling inden for handel, sin industrielle førerstilling og sin ekspertise på det videnskabelige område;
2. at europæisk viden om bæredygtig fødevarerproduktion, herunder viden om bedriftsforvaltning, ikt-løsninger, fødevarer-sikkerhed, agro-bioteknologi, vækstteknologi, afgrødebeskyttelse, vand, restprodukter, energiforvaltning og affaldshåndtering og agrosociologi, hilser velkommen verden over og har et stort markedsføringspotentiale på de hastigt fremvoksende nye vækstmarkeder i og uden for Europa;
3. at Europa for at kunne omsætte denne viden til værdi har behov for 1) flere innovative SMV'er for at skabe vækst og arbejdspladser, 2) flere private investeringer, 3) innovation skabt på tværs af eksisterende og nye sektorer, 4) tværfagligt samarbejde med sigte på banebrydende løsninger, og 5) interesserter, der er opsat på at få lovende løsninger afprøvet, demonstreret og opskalaret.

Udfordringer vedrørende landbrug, fødevarer-sikkerhed og naturressourcer

REGIONSUDVALGET

konstaterer:

4. at verden i dag står over for en lang række store udfordringer på forskellige områder: fortsat befolkningstilvækst og øgede forbrugsmuligheder, som afføder ændrede kostvaner og øget efterspørgsel efter råvarer, kombineret med trusler mod den globale produktionskapacitet i landbruget som følge af klimaændringer;
5. at disse udfordringer ledsages af truslen om mangel på fødevarer, foderstoffer, fossile brændstoffer, råstoffer, fibre og drikkevand, en stigende jordforringelse og tab af biodiversitet samt en øget risiko for sammenbrud på de finansielle markeder, politisk ustabilitet og væbnede konflikter;

6. at fremtidens landbrugs- og fødevarerproduktion skal være mere vand- og energibesparende, reducere forbruget af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler, være mere diversificeret og være i stand til bedre at udnytte fordelene ved at kombinere plante- og husdyravl, håndtering af organisk affald, brug af restprodukter og produktion af vedvarende energi;

og fremhæver:

7. at medlemsstaterne og interessenterne flere gange har udtrykt stor interesse i at fremme innovation inden for landbruget ved hjælp af en EU-omfattende strategi, og at Det Europæiske Råd allerede den 20. juni 2008 erklærede, at "det er nødvendigt at fortsætte arbejdet med innovation, forskning og udvikling inden for landbrugsproduktionen, navnlig med henblik på at forbedre dens energieffektivitet, dens produktivitetstevækst og dens evne til at tilpasse sig klimaforandringerne";
8. at landbrugsorganisationer og landbrugsråd har draget en lignende konklusion, og at G20-erklæringerne fra Cannes understreger den absolutte nødvendighed af at investere i landbrugsforskning og -innovation.

REGIONSUDVALGET

9. ser positivt på Kommissionens initiativ til at fremme innovation i landbrugssektoren ved at etablere et specifikt europæisk innovationspartnerskab (EIP) om landbrugets produktivitet og bæredygtighed og på dets to vigtigste målsætninger 1) at hjælpe landbrugssektoren til at blive mere produktiv og effektiv (og vende det seneste fald i produktivitetsgevinster inden 2020) og 2) fremme bæredygtig udvikling af landbruget (og sikre en hensigtsmæssig arealanvendelse inden 2020);

10. hilser det navnlig velkommen, at lokale landbrugs- og fødevarer-systemer er med i de emner, der nævnes som værende mulige samarbejdsområder, dvs. horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om etablering af logistikplatforme, som skal fremme korte forsyningskæder og lokale markeder, og salg fremstød på lokalt hold til udvikling af korte forsyningskæder og lokale markeder;

11. udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om at afsætte 4,5 mia. EUR til forskning og innovation inden for fødevarer, bioøkonomi og bæredygtigt landbrug (under Horisont 2020);

12. er enig i, at midler fra den fælles landbrugspolitik sammen med midler fra forskningsrammeprogrammet bør støtte det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed for at bygge bro mellem forskningsverdenen og landbruget;

13. mener, at det skifte, der kræves i landbrugssektoren, som er nødvendigt pga. et stadigt mere presserende behov for ressourceeffektivitet, primært vil resultere i, at der produceres flere fødevarer på en mere bæredygtig måde, men også i at der leveres en bred vifte af samfundstjenester og økologisk baserede produkter i relation til sundhed, fritid, arealforvaltning, affaldshåndtering, foder, fibre og vedvarende energi. Dette bredere anvendelsesområde vil gavne såvel sektoren som samfundet, forudsat at der sikres en god balance mellem produktion af fødevarer og andre varer, at landbrugssektoren sætter fokus på de ændrede prioriteter for den fælles landbrugspolitik, og at myndighederne uden tøven fastholder disse prioriteter;

14. mener, at denne omdefinerede landbrugssektor giver nye forretnings- og innovationsmuligheder for Europas værdikæde;

15. mener, at der for at gøre optimal brug af naturressourcerne, er behov for stærke vekselvirkninger mellem landbruget, bioøkonomien og videnskabssektoren⁽¹⁾ for at skabe en bæredygtig og mere effektiv landbrugssektor. Med henblik på landbrugets rolle som producent af biomasse til energiproduktion skal der findes en fornuftig balance mellem fødevarer- og biomasseproduktion.

II. PROBLEMER/NØGLEFAKTORER FOR SUCCES

Problemer

REGIONSUDVALGET

henleder opmærksomheden på:

16. at bestræbelserne på at bygge bro mellem praksis og videnskab er afgørende, og at det europæiske innovationspartnerskabs blotte eksistens ikke udviser den kulturelle og faglige kløft mellem to lige vigtige indfaldsvinkler hos hhv. 1) det videnskabelige samfund, som har en tendens til at fokusere på kvalitet på det videnskabelige område, frontlinjeforskning, fremtidig og fremspirende teknologi, færdigheder og karriereudvikling og forskningsinfrastruktur og 2) iværksætterne og de politiske beslutningstagere, som er på udkig efter måder at generere værdi af viden og efter løsninger, som kan bidrage til at imødekomme samfundsmæssige behov, og forretningsmuligheder. Der vil være behov for kommunikation og incitamenter på begge sider;

(¹) CdR 1112/2012 – EDUC-V-024 "Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa".

17. at den foreslåede ELFUL indeholder en række incitamenter, som er fastsat i artikel 15, 16, 18, 20, 33, 36, 46, 61, 62 og 63, men at disse ikke vil blive udnyttet, medmindre en EIP-vidensformidler viderebringer denne viden og disse muligheder på medlemsstatsniveau, inden partnerskabskontrakterne er afsluttede, og medens de nationale og/eller regionale operationelle programmer for udvikling af landdistrikterne er under udarbejdelse;

18. innovationspartnerskabet vil ikke blive inkorporeret i programmerne for udvikling af landdistrikterne, medmindre der er planlagt national medfinansiering til at finansiere innovationsprocessens forskellige faser: 1) samarbejde (for at etablere de operationelle grupper) om erhvervsudvikling (for at starte et innovationsprojekt), 2) overførsel af viden og rådgivning (for at indhente ekspertise og gøre anvendelse af eksisterende forskningsresultater), 3) indtræden i kvalitetsordninger (for at fremme samfundsmæssige fordele og forretningsresultater), og 4) investeringer (finansiel støtte til at nå målene; produktivitet og bæredygtighed);

19. at der hidtil er indgået europæiske innovationspartnerskaber om følgende emner:

a. aktiv og sund aldring, SEC(2011) 1028, vedtaget den 1.9.2011

b. råstoffer, COM(2012) 82, vedtaget den 29.2.2012

c. landbrugets produktivitet og bæredygtighed, COM(2012) 79, vedtaget den 29.2.2012

d. vand, COM(2012) 216, vedtaget den 10.5.2012

e. intelligente byer, C(2012) 4701, vedtaget den 10.7.2012

og, at de alle er 1) vigtige for de regionale og lokale myndigheder, men også 2) afhængige af regional forvaltning, støtte og finansiering for at blive en succes. Imidlertid er de regionale myndigheder hidtil ikke blevet inviteret til at deltage i processen.

Nøglefaktorer for succes

REGIONSUDVALGET

henleder opmærksomheden på:

20. at regioner og landdistrikter kan spille en afgørende rolle med at styre og samfinansiere de aktioner, der gennemføres via ELFUL og med andre midler til at stimulere innovationer, og at de nu er uundværlige, når det gælder at skræddersy støtte til de specifikke landbrugsmæssige, miljømæssige og geografiske forhold i et givet område og dermed muliggøre en mere effektiv udnyttelse af EU-midler;

21. at regioner og landdistrikter gerne vil have indflydelse på prioriteringen eller gennemførelses- og forvaltningsprocedurerne;

22. at etableringen af en ramme for forvaltning på flere niveauer – europæisk, nationalt og regionalt – er en absolut forudsætning for en vellykket reform af den fælles landbrugs-politik for tiden efter 2013, inklusive det europæiske innovationspartnerskab;

23. at interessenter forventes at etablere en grundlæggende operationel gruppe, som løbende skal udforske huller i vor viden om f.eks. teknologi, forretningsmodeller, organisations-systemer, marketingstrategier, forbrugernes behov og uddan-nelse, og hilser gerne allerede nu ELFUL-midler velkommen til dette. Deres næste skridt kunne være at søge partnere og skabe et tværfagligt team til at undersøge brugen af grænseoverskri-dende samarbejde og/eller udforske det eksisterende videns-grundlag, før de kontakter et europæisk innovationspartner-skabsnetværk om yderligere støtte, men dette næste skridt bør ikke være obligatorisk;

24. at visse innovationsinitiativer fra græsrodsniveau om bæredygtighed eller produktivitet måske vil blive hilst velkommen på regionalt eller nationalt plan, men at de stadig risikerer ikke at opfylde det prioriterede emnevalg, som er fastsat i den strategiske gennemførelsesplan og den flerårige køreplan (offentliggjort af styringsgruppen på højt plan efter høring af Den Stående Komité for Landbrugsforskning og Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne). Dette bør imidlertid ikke være en hindring for at modtage støtte, da det ville have en stærkt afskrækkende effekt på deltagerne og skabe et brud på innovationsspiralen på dens mest sårbare punkt;

25. at formidling af innovation og viden er afgørende for at sætte gang i en innovationsproces og fremskynde fremskridt.

III. POLITISKE ANBEFALINGER

til Europa-Kommissionen

REGIONSUDVALGET

vil kraftigt råde Kommissionen til:

26. at anerkende de lokale og regionale myndigheder og interessenters nøgleposition mht. at gøre det europæiske inno-vationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredyg-tighed til en succes;

27. fuldt ud at inddrage de lokale og regionale myndigheder i forvaltningsstrukturer, der etableres for at fremme og overvåge dette initiativ;

28. at invitere en repræsentant for Regionsudvalget til at deltage i arbejdet i den højtstående styringsgruppe, som skal fastlægge strategien for det europæiske innovationspartnerskab, og koordinationsudvalget i det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne for at sikre, at initiativet gennemføres i overensstemmelse med de lokale og regionale myndigheders reelle behov;

29. at forpligte medlemsstaterne til at indarbejde det euro-pæiske innovationspartnerskabs tværsektorielle mål i partner-skabskontrakten;

30. at definere "at øge produktiviteten" som "at producere mere og bedre med mindre";

31. at tillade en bred vifte af emner i relation til primær produktion, ressourceforvaltning, bioøkonomi, forsyningskæde, kvalitet, fødevarerikkerhed og forbrugerne, eftersom det euro-pæiske innovationspartnerskab bør omfatte disse emner;

32. at prioritere innovationsprogrammer, der sikrer oprethol-delsen af landbrugsaktiviteter i hele Europa, og sikre, at der også ydes en forskningsindsats, der gavner regioner med husdyrop-dræt, bynære områder, områder med naturlige begrænsninger og mindre landbrugsområder;

33. at give forrang til SMV'ers græsrodsbaserede innovations-tiltag frem for brancheinitiativer med det sigte at imødegå den nuværende involveringsmæssige ubalance, som skyldes forskel-lige organisations- og kapacitetsniveauer;

34. at fokusere på bæredygtigt landbrug, produktiv land-brugsdrift som følge af adgang til tidssvarende teknologi, fore-byggelse af madspild og tab efter høst samt forsvarlig forbru-geradfærd ud over at øge produktionsmængden;

35. at fokusere på EU's eksport og markedsføring af viden og (bio)teknologi og på fair involvering i fjerntliggende lokal produktion i tredjelande (i større byer eller i mindre målestok);

36. at fortsætte med at lægge kræfter i at forbedre de primære producenters stilling i fødevarerproduktions-, forarbej-dnings- og distributionskæden;

37. at presse på for at få "graden af praktisk anvendelse af forskningsresultater" med i rangordningen af vidensinstitutioner som et incitament for forskerne til at bygge bro over inno-vationsskølften;

38. at anerkende førende europæiske netværk af regioner, forskningsinstitutter og klynger til fremme af et højproduktivt og bæredygtigt landbrug og til at lette lokal og interregional vidensoverførsel mellem iværksættere. Sådanne netværk og klynger må hilses velkommen;

39. at give medlemsstaterne som reaktion på anmodninger lov til at støtte spirende og regionale aktiviteter i operationelle grupper – som arbejder med det europæiske innovationspartn-erskabs målsætninger og mål – med ELFUL-midler og regional samfinansiering, uanset om de har held til også at modtage støtte fra EIP-netværket;

40. at aftale, at operationelle grupper enten kan operere inden for en medlemsstats grænser eller have medlemmer i flere medlemsstater og i tredjelande;

41. at henvise til "landbrugere og producentorganisationer" og nævne "landbrugere" som værende støtteberettigede med det sigte at gøre det lettere at etablere en gruppe;

42. at tillade operationelle grupper også at anvende ELFUL-støtte til startomkostninger til f.eks. at udvikle en metode til at tackle et teknisk eller videnskabeligt problem eller gøre brug af en innovations- eller vidensformidler;

43. at udpege et kommunikationsteam - forud for nedsættelsen af den højtstående styringskomité, SHERPA-støttegruppen/taskforcen, hjælpetjenesten for operationelle grupper og sekretariatet, som skal udarbejde den strategiske gennemførelsesplan - til at fremme anvendelsen af 1) det europæiske innovationspartnerskab i de nationale udviklingsprogrammer for landdistrikterne, 2) mulighederne i Horisont 2020 for at støtte forskningsprojekter, projekter med mange aktører, klynger af innovationstiltag, innovationsformidlere og innovationscentre, 3) EIP-netværkets faciliteter og kontakter og 4) en håndbog/retningslinjer for lokale grupper.

Til de lokale og regionale myndigheder

REGIONSUDVALGET

råder de lokale og regionale myndigheder til:

44. at støtte engagement i og planlægning af det europæiske innovationspartnerskab i de operationelle programmer for ELFUL og at forberede nedsættelsen af operationelle grupper;

45. at råde medlemsstaterne til at se alvorligt på, at det haster med at tage fat på produktivitet, ressourceeffektivitet og bæredygtighed, og til derfor at anvende mindst 10 % af det samlede bidrag fra ELFUL på at fremme vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter;

46. at styrke det nuværende engagement i det nationale og europæiske netværk for landdistriktsudvikling.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

98. PLENARFORSAMLING DEN 29.-30. NOVEMBER 2012

Regionsudvalgets udtalelse: »En fælles strategisk ramme«

(2013/C 17/11)

REGIONSUDVALGET

- gentager, at det er overbevist om, at der er brug for en fælles strategisk ramme (FSR) for perioden 2014-2020 for at sikre koordinering og udnytte synergien mellem de fem FSR-fondes aktiviteter samt udstikke en klar strategisk kurs for partnerskabsaftaler og operationelle programmer;
- er i tvivl om, hvorvidt den foreslåede opsplitning af den fælles strategiske ramme i et bilag til den generelle forordning og en delegeret retsakt med vejledende aktioner med høj europæisk merværdi og samarbejdsprioriteringer er berettiget. Udvalget støtter, at FSR blot vedtages som et bilag til den generelle forordning;
- mener, at de vejledende aktioner med høj europæisk merværdi bør vedtages af Kommissionen i form af en meddelelse uden bindende karakter, sådan som det var tilfældet med Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013;
- understreger, at målet for FSR må være at skabe betingelserne for en glidende overgang mellem lovgivningspakken og partnerskabsaftalen og de operationelle programmer, og påpeger behovet for at præcisere detaljerne i gennemførelsesmekanismen;
- beklager, at de 11 tematiske mål, der er anført i forslaget til den generelle forordning, adskiller sig fra de seks prioriteter for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og de seks særskilte prioriteter for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, hvilket betyder, at koordineringen bliver yderst vanskelig;
- er overbevist om, at det er nødvendigt at decentralisere den operationelle forvaltning til lokalt og regionalt plan for at opnå større koordinering og komplementaritet mellem fondene, hvilket vil resultere i en effektiv integreret flertematisk, bottom-up-tilgang, som er baseret på de særlige forhold i hvert område;
- anbefaler kraftigt at bruge operationelle programmer baseret på mange fonde;
- ønsker en stabil programmeringsramme, der sikrer sammenhæng med det flerårige perspektiv i samhørighedspolitikken;
- sætter spørgsmålstejn ved muligheden for at foretage ændringer i FSR ved hjælp af en delegeret retsakt.

Hovedordfører	Marek WOŹNIAK (PL/PPE), formand for Wielkopolska-regionen
Basisdokument	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 COM(2012) 496 final, bilag I

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

- gentager, at det er overbevist om, at der er brug for en fælles strategisk ramme (FSR) 2014-2020 for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) for at sikre koordinering og udnytte synergien mellem FSR-fondenes aktiviteter samt udstikke en klar strategisk kurs for partnerskabsaftaler og operationelle programmer;
- minder om de politiske anbefalinger, Regionsudvalget har formuleret i sin udtalelse om den generelle forordning, og understreger, at det er den generelle forordning – eftersom FSR vedtages som et bilag til denne forordning – der udstikker den strategiske vision og målene, mens FSR bør opfattes som det vigtigste instrument for gennemførelsen;
- er i tvivl om, hvorvidt den foreslåede opsplitning af den fælles strategiske ramme i et bilag til den generelle forordning ⁽¹⁾ og en delegeret retsakt med vejledende aktioner med høj europæisk merværdi og samarbejdsprioriteringer er berettiget. Udvalget støtter, at FSR blot vedtages som et bilag til den generelle forordning. Udvalget minder om, at delegerede retsakter bør begrænses til ikke-væsentlige bestemmelser i de grundlæggende love, og at alle spørgsmål i tilknytning til FSR er væsentlige for de lokale og regionale myndigheder og i sagens natur har strategisk betydning. Regionsudvalgets udtalelser omfatter ikke delegerede retsakter, men FSR er et område, hvor Regionsudvalget obligatorisk skal høres i henhold til EUF-traktatens art. 177;
- mener, at FSR bør vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet og kun tages op til revision, hvis der opstår afgørende ændringer i EU's sociale og økonomiske situation. Udvalget sætter i den forbindelse spørgsmålstegn ved muligheden for at foretage ændringer i bilag I ved hjælp af en delegeret retsakt;
- mener, at de vejledende aktioner med høj europæisk merværdi bør vedtages af Kommissionen i form af en meddelelse uden bindende karakter, sådan som det var tilfældet med Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013 (COM(2005) 299 final);
- påpeger, at fondene under FSR skal spille en central rolle for støtten til gennemførelsesinstrumenter under Europa 2020-strategien og for investeringer, der skal reducere ulighederne i udvikling mellem medlemsstaterne, mellem regioner og internt i regioner. Udvalget opfordrer samtidig til, at traktatens forpligtelser bliver det styrende princip;
- ser positivt på, at forslagene i den fælles strategiske ramme vil håndhæve det grundlæggende princip i artikel 11 i den generelle forordning, ifølge hvilken formålet med FSR er at tackle de vigtigste territoriale udfordringer. Regionsudvalget påpeger ligeledes, at forslagene i FSR skal indeholde klare henvisninger til regionerne i den yderste periferi, områder med særlige territoriale karakteristika, såsom bjergområder, perifere områder, industriområder, som befinder sig i en overgangsperiode, øer, regioner med stor geografisk befolkningsspredning og tyndtbefolkede områder, som kræver særlige interventionsformer;
- bifalder henvisningen til behovet for at inddrage regionale og lokale partnere som en forudsætning for opfyldelsen af politiske mål. Regionsudvalget mener, at dette vil fremme anvendelsen af en bottom-up territorial strategi;

⁽¹⁾ COM(2012) 496 final.

9. opfordrer til, at FSR, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, effektivt spiller sin rolle med at præcisere og finjustere logikken bag fondenes intervention i den kommende programperiode og samtidig giver mulighed for at tilpasse programinterventionen til den specifikke situation, behovene og potentialet i de enkelte medlemsstater og regioner. FSR bør opstille vejledende rammer for de partnerskabsaftaler og operationelle programmer, der udarbejdes i de enkelte medlemsstater, og dermed give medlemsstaterne og de kompetente regionale og lokale myndigheder mulighed for at reagere selvstændigt på de udviklingsmæssige udfordringer, navnlig under hensyntagen til Europa 2020-strategiens målsætninger. Udvalget understreger, at målet for FSR må være at skabe betingelserne for en glidende overgang mellem lovgivningspakken og partnerskabsaftalen og de operationelle programmer;

10. påpeger behovet for at præcisere detaljerne i gennemførelsesmekanismerne;

11. beklager, at de 11 tematiske mål, der er anført i forslaget til den generelle forordning, adskiller sig fra de seks prioriteter for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og de seks særskilte prioriteter for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, hvilket betyder, at koordineringen bliver yderst vanskelig.

Indledningen til FSR-bilaget

REGIONSUDVALGET

12. beklager, at den fælles strategiske ramme ikke kommer ind på de vigtigste principper, som bør forfølges.

Sammenhæng og konsekvens i forhold til EU's økonomiske styring

REGIONSUDVALGET

13. ønsker en stabil programmeringsramme, der sikrer sammenhæng med det flerårige perspektiv i samhørighedspolitikken;

14. mener, at de vigtigste aktiviteter helt fra starten bør være at indkredse passende programprioriteter for hele perioden 2014-2020, f.eks. i forbindelse med forberedelse af partnerskabsaftaler og operationelle programmer. Udvalget er i den forbindelse bekymret for, at hensynet til landespecifikke henstillinger og nationale reformprogrammer kan modvirke en koordineret flerårig programplanlægning på regionalt niveau;

15. henviser til sin udtalelse om den generelle forordning, der afviser forslaget om at kæde samhørighedspolitikken sammen med overholdelse af stabilitets- og vækstpakken (?), men giver mulighed for at ændre partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer på baggrund af anbefalingerne fra det europæiske semester;

16. konstaterer imidlertid, at hyppige omprogrammeringer vil gøre forvaltningen af de finansielle midler mindre forudsigelig og derfor kun bør ske, når det er strengt nødvendigt.

Mekanismer for koordinering mellem FSR-fondene

REGIONSUDVALGET

17. fremhæver behovet for en bedre koordinering mellem FSR-fondene, hvilket vil forbedre effektiviteten af deres interventioner og sikre den nødvendige synergi set i lyset af den vanskelige budgetmæssige situation og de begrænsede finansielle ressourcer. Dette vil skabe mulighed for at sikre en styrket synergi og komplementaritet i EU's investeringer;

18. opfordrer til, at der i høj grad fokuseres på komplementaritet under FSR. Det er nødvendigt at arbejde for en integreret strategi med flere temaer, der forbinder komplementære vejledende aktioner under forskellige fonde, der sigter mod at opfylde samme mål. Udvalget beklager imidlertid, at Kommissionen ikke nærmere har defineret mulighederne for komplementaritet mellem de forskellige tematiske prioriteter, investeringsprioriteterne for flere FSR-fonde og mellem vejledende aktioner og investeringsprioriteter. Udvalget understreger i den forbindelse, at forslaget til FSR skal sikre komplementaritet mellem de enkelte fondes aktivitetsområder og udelukke risikoen for overlappning;

19. er overbevist om, at det er nødvendigt at decentralisere den operationelle forvaltning til lokalt og regionalt plan for at opnå større koordinering og komplementaritet mellem fondene, hvilket vil resultere i en effektiv integreret flertematisk, bottom-up-tilgang, som er baseret på de særlige forhold i hvert område;

20. anbefaler kraftigt at bruge operationelle programmer baseret på mange fonde og at maksimere den positive effekt af EU-interventioner i regionerne gennem en integreret udnyttelse af de muligheder, som skabes af forskellige regionale udviklingsinstrumenter og de lokale og regionale myndigheders konkrete gennemførelse af deres socioøkonomiske udviklingsstrategier;

(²) Dvs. suspension af betalinger og forpligtelser under de operationelle programmer i tilfælde af manglende overholdelse af EU's anbefalinger om økonomisk styring.

21. bifalder, at Kommissionen lægger stor vægt på behovet for at programmere en integreret territorial udvikling. Udvalget er tilfreds med henvisningerne til »integrerede territoriale investeringer« (ITI), »integrerede operationer« (IO) og »fælles handlingsplaner« (JAP), men beklager dog, at hverken disse instrumenter eller begrebet »integrerede operationer« er defineret i den generelle forordning eller FSR-bilaget. Udvalget understreger, at der er behov for en nøje definition af integrerede operationer som et instrument, der skal bruges til integreret finansiering med andre EU-politikområder og instrumenter;

22. understreger, navnlig i forhold til byudviklingsstrategien jf. artikel 7 i EFRU-forordningen, betydningen og den nyskabende karakter af tildelingen af midler til integrerede tiltag til bæredygtig byudvikling af byer, der skal gennemføres som »integrerede territoriale investeringer (ITI)«, og beklager, at lovrammen ikke klart siger, at ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af »integrerede territoriale investeringer (ITI)« i det tilfælde påhviler de lokale myndigheder direkte;

23. mener, at den lokale karakter af udvikling styret af lokalsamfundet bør bevares;

24. henleder i overensstemmelse med sin udtalelse om udvikling styret af lokalsamfundet opmærksomheden på den holistiske karakter af lokaludvikling, som fokuserer på udfordringerne og potentialet i alle typer regioner, herunder byer, landdistrikter, bynære områder og funktionelle områder. Udvalget opfordrer derfor til at bane vej for brug af udvikling styret af lokalsamfundet til at gennemføre alle de 11 tematiske mål for den strategiske ramme i overensstemmelse med de lokale behov.

Koordinering mellem FSR-fondene og andre EU-politikker og -instrumenter

REGIONSUDVALGET

25. bifalder henvisningen til behovet for koordinering med andre EU-politikker og -instrumenter uden for FSR's anvendelsesområde. Dette vil medføre en bedre sammenhæng mellem Europa 2020-strategien og EU's samhørigheds- og sektorpolitikker på europæisk, nationalt og lokalt niveau. Regionsudvalget mener især, at dette vil gøre det muligt at strømline forvaltningen og øge effektiviteten i programgennemførelsen;

26. opfordrer til, at der gives en mere præcis definition af koordineringsmekanismerne og til, at der opstilles retningslinjer for EU-politikområder og instrumenter med tilknytning til FSR, navnlig på EU-niveau. Udvalget bemærker, at eftersom størstedelen af disse instrumenter forvaltes centralt, er det ud over medlemsstaternes rolle også vigtigt at fremhæve Kommissionens medansvar;

27. bifalder, at der er tilføjet en liste over EU-politikområder og instrumenter/programmer i forslaget til bilaget (som bl.a. omfatter Horisont 2020, NER, COSME, LIFE, Erasmus for Alle, Programmet for Social Udvikling og Innovation (PSUI), Connecting Europe-faciliteten (CEF), Det Europæiske Naboskabsinstrument (ENI), førtiltrædelsesinstrumentet (IPA) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF));

28. bifalder fokuseringen på sammenhængen mellem FSR-fondene og Horisont 2020-programmet. Regionsudvalget anerkender, at Kommissionen har udvidet retningslinjerne og foreslår, at FSR-fondene støtter intelligente specialiseringsstrategier med relation til Horisont 2020 baseret på meget forskellige former for aktiviteter – kapacitetsopbygning og udnyttelse og umiddelbar formidling af resultaterne af forskning og innovation;

29. bifalder henstillingen om, at FSR-fondene skal have mulighed for at medfinansiere partnerskaber mellem uddannelses-, erhvervs- og forskningssektorerne, og at disse aktiviteter koordineres med internationale partnerskaber mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner i form af vidensalliancer eller alliancer baseret på sektorspecifikke færdigheder, som eventuelt kan støttes gennem »Erasmus for alle«-programmet;

30. tilslutter sig, at der gives mulighed for at anvende FSR-fondene til at supplere aktiviteterne under »Connecting Europe-faciliteten«, f.eks. via forbindelser på andet eller tredje niveau med EU's infrastrukturprioriteter;

31. henviser til sin udtalelse om LIFE-programmet og deler Kommissionens synspunkt om, at programmet spiller en afgørende rolle for mobiliseringen af betydeligt flere EFRU-, EFS- og Samhørighedsfondsmidler til miljørelaterede formål. Regionsudvalget støtter de integrerede LIFE-projekter, der præsenteres som projekter i en ny højerestående kategori;

32. understreger, at der er behov for at styrke koordineringen mellem de eksterne instrumenter ENI, IPA og EUF, navnlig i forhold til regioner, der grænser op til lande i Østpartnerskabet og Middelhavsunionen, og EU's regioner i den yderste periferi, der grænser op til AVS-lande.

Koordinering med samarbejdsaktiviteter

REGIONSUDVALGET

33. bemærker, at der som nævnt i Regionsudvalgets udtalelse om forslaget til den generelle forordning ikke er nogen grund til, at bestemmelserne om partnerskabsaftalerne skal omfatte det europæiske territoriale samarbejde. Udvalget er derfor imod at lade »Prioriteringer for samarbejdet« indgå i den delegerede retsakt;

34. ser imidlertid positivt på det forkortede afsnit »Koordinering med samarbejdsaktiviteter« i FSR-bilaget;

35. påpeger, at det ville være hensigtsmæssigt at udvide det transnationale territoriale samarbejde under ESF, så det kommer til at omfatte det interregionale og grænseoverskridende samarbejde;

36. bifalder, at der er taget højde for den makroregionale dimension, og fremhæver den betydning, der i forbindelse med instrumentet for territorielt samarbejde tillægges opfyldelsen af målene for de makroregionale strategier.

Horisontale principper og tværgående politiske mål

REGIONSUDVALGET

37. konstaterer med tilfredshed, at FSR i forbindelse med de horisontale principper nævner principperne om flerniveaustyring og partnerskab i overensstemmelse med artikel 5 i forslaget til den generelle forordning;

38. opfordrer til at anvende princippet om flerniveaustyring i praksis ved at understrege betydningen af at anvende en bottom-up strategi i beslutningsprocessen og i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer;

39. støtter i høj grad aktiviteter, der skal fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Udvalget mener dog ikke, at udpegelsen af nye organer, der udelukkende skal fokusere på dette

område inden for fondenes anvendelse, er en effektiv fremgangsmåde. Det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende procedurebaserede løsninger, der gør det muligt at realisere dette princip på effektiv vis inden for rammerne af de eksisterende institutionelle strukturer;

40. henviser til sine tidligere udtalelser om EFRU og ESF, som fremhæver den manglende interesse for emnet demografiske forandringer. Udvalget udtrykker derfor stor tilfredshed med, at spørgsmålet om demografiske ændringer indgår som et de foreslåede tværgående politiske mål.

Ordninger for at tackle territoriale udfordringer

REGIONSUDVALGET

41. bifalder, at FSR fremhæver behovet for at tilpasse interventionsformerne til lokale udfordringer og muligheder, men forventer at se en mere detaljeret analyse og yderligere arbejde på dette område, hvis resultater kan tjene som indikatorer for lokale og regionale myndigheder;

42. bifalder forslaget om partnerskabsaftaler, som skal overføre elementerne i FSR til en national kontekst. Regionsudvalget understreger behovet for, at der tages højde for enheder på lokalforvaltningens lavere niveauer, hvilket kræver, at de relevante lokale og regionale myndigheder inddrages;

43. noterer sig vanskelighederne med at udarbejde en harmoniseret definition af territorier i FSR-fondene og tilbyder sin hjælp for at fremme arbejdet dermed. Regionsudvalget understreger, at definitionen ændrer sig i takt med sektorlovgivningen, hvilket gør det vanskeligere at kortlægge de væsentligste territoriale udfordringer.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

COM(2012) 496 final

Bilag I, punkt 3.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De medlemsstater og forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af FSR-fondene, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af partnerskabsaftalen og programmerne.	De <u>medlemsstaterne, deres lokale og regionale myndigheder, deres partnere</u> og de forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af FSR-fondene, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af partnerskabsaftalen og programmerne.

Begrundelse

Giver sig selv.

Ændringsforslag 2

COM(2012) 496 final

Bilag I, punkt 3.3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>(...) 2. Medlemsstaterne skal fremme udviklingen af lokale og subregionale tilgange, navnlig lokaludvikling styret af lokalsamfundet, ved at uddelegere beslutningstagningen og gennemførelsen til et lokalt partnerskab mellem offentlige og private aktører samt aktører fra civilsamfundet. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal gennemføres som led i en strategisk tilgang for at sikre, at »bottom up«-kortlægningen af de lokale behov tager højde for prioriteter, der er fastsat på et højere niveau. Medlemsstaterne skal derfor fastlægge deres tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet på tværs af FSR-fondene, og de skal i partnerskabsaftalerne beskrive de vigtigste udfordringer, der skal tackles på denne måde, hovedmålsætningerne og prioriteringerne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, hvilke typer områder der skal omfattes, hvilken specifik rolle lokale aktionsgrupper får vedrørende strategieresultater, og hvilken rolle de forskellige FSR-fonde skal spille ved gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier i forskellige områdetyper, f.eks. landdistrikter, byområder og kystområder, og de modsvarende koordineringsmekanismer.</p>	<p>(...) 2. <u>Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal gennemføres som led i en strategisk tilgang for at sikre, at »bottom up«-kortlægningen af de lokale behov tager højde for prioriteter, der er fastsat på et højere niveau.</u> Medlemsstaterne skal fremme udviklingen af lokale og subregionale tilgange, navnlig lokaludvikling styret af lokalsamfundet, ved at uddelegere beslutningstagningen og gennemførelsen til et lokalt partnerskab mellem offentlige og private aktører samt aktører fra civilsamfundet. <u>Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal gennemføres som led i en strategisk tilgang for at sikre, at »bottom up«-kortlægningen af de lokale behov tager højde for prioriteter, der er fastsat på et højere niveau.</u> Medlemsstaterne skal derfor fastlægge deres tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet på tværs af FSR-fondene, og de skal i partnerskabsaftalerne beskrive de vigtigste udfordringer, der skal tackles på denne måde, hovedmålsætningerne og prioriteringerne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, hvilke typer områder der skal omfattes, hvilken specifik rolle lokale aktionsgrupper får vedrørende strategieresultater, og hvilken rolle de forskellige FSR-fonde skal spille ved gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier i forskellige områdetyper, f.eks. landdistrikter, byområder og kystområder, og de modsvarende koordineringsmekanismer.</p> <p>3. <u>En integreret territorial investering (ITI) er et instrument, som muliggør integrerede gennemførelsesordninger for investeringer under mere end ét prioriteret indsatsområde i et eller flere operationelle programmer. Finansieringer fra flere prioritetsområder og programmer kan samles under ét i en integreret investeringsstrategi for et bestemt geografisk eller funktionelt område. Dette kan finde sted i form af en integreret strategi for byudvikling eller et tværkommunalt samarbejde i landdistrikter. Det giver forvaltningsmyndighederne mulighed for at uddelegere gennemførelsen af dele af forskellige prioritetsområder til en lokal myndighed for at sikre, at investeringerne foretages på en supplerende måde. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet kan også anvendes som et værktøj til gennemførelse af visse elementer af en ITI, hvormed de to tilgange kombineres.</u></p> <p>4. <u>En integreret operation er et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som modtager støtte fra én eller flere FSR-fonde og fra andre EU-instrumenter. Eneste betingelse er, at en udgiftspost ikke finansieres to gange af FSR-fondene eller andre EU-instrumenter.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>5. En fælles handlingsplan er en operation, som gennemføres på baggrund af en resultatbaseret metode, og som har til formål at opfylde specifikke mål, som medlemsstaterne og Kommissionen har fastsat i fællesskab. Den kan indgå i et eller flere operationelle programmer og kan derfor udgøre et nyttigt instrument til fremme af bedre integration af de forskellige FSR-fonde og opfyldelse af et fælles mål.</u></p> <p><u>6. Et fælles operationelt program er et operationelt program, som kombinerer støtte fra flere forskellige FSR-fonde.</u></p> <p><u>7. Medlemsstaterne skal fremme udviklingen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet, integrerede territoriale investeringer, integrerede operationer, fælles handlingsplaner og fælles operationelle programmer ved i partnerskabsaftalerne at beskrive de vigtigste udfordringer, der skal tackles på denne måde, hovedmålsætningerne og prioriteringerne for disse instrumenter, hvilke typer områder der skal omfattes, hvilken specifik rolle lokale aktionsgrupper får vedrørende lokale udviklingsstrategier, og hvilken rolle de forskellige FSR-fonde skal spille ved gennemførelsen af integrerede strategier i forskellige områdetyper, f.eks. landdistrikter, byområder og kystområder, og de modsvarende koordineringsmekanismer.</u></p>

Begrundelse

Jf. punkt 21 i udtalelsen.

Ændringsforslag 3

COM(2012) 496 final

Bilag I, nyt punkt tilføjes efter punkt 3.3.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>3. Hvis en »integreret territorial investering« i overensstemmelse med artikel 99 i forslaget til en generel forordning om strukturfondene vedrører en bæredygtig byudviklingsstrategi i overensstemmelse med artikel 7 i forslaget til EFRU-forordningen, påhviler ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af den pågældende integrerede investering den begunstigede lokale myndighed direkte;</u></p>

Begrundelse

Teksten inkorporerer, i form af en lovbestemmelse, indholdet af udtalelsens punkt 22, som sigter mod at fremhæve nyskabelsen med at uddelegere forvaltningen af IT'er til byer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7 i EFRU-forordningen og artikel 99 i den generelle forordning.

Ændringsforslag 4COM(2012) 496 *final*

Bilag I, punkt 4.4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre, at finansiering fra FSR-fondene koordineres med støtte fra NER 300-programmet (...)	Medlemsstaterne <u>og Kommissionen</u> skal, når det er relevant, sikre, at finansiering fra FSR-fondene koordineres med støtte fra NER 300-programmet (...)

Begrundelse

Jf. punkt 26 i udtalelsen.

Ændringsforslag 5COM(2012) 496 *final*

Bilag I, punkt 4.5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne skal, når det er muligt, tilstræbe at udnytte synergier med EU-politiske instrumenter (både finansieringsinstrumenter og ikke-finansieringsinstrumenter), der modvirker og fremmer tilpasning til klimaændringer samt bidrager til miljøbeskyttelse og ressourceeffektivitet.	1. Medlemsstaterne <u>og Kommissionen</u> skal, når det er muligt, tilstræbe at udnytte synergier med EU-politiske instrumenter (både finansieringsinstrumenter og ikke-finansieringsinstrumenter), der modvirker og fremmer tilpasning til klimaændringer samt bidrager til miljøbeskyttelse og ressourceeffektivitet.
2. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre komplementaritet og koordinering med LIFE-programmet og navnlig med integrerede projekter vedrørende natur, vand, affald, luft, afbødning af og tilpasning til klimaændringer.	2. Medlemsstaterne <u>og Kommissionen</u> skal, når det er relevant, sikre komplementaritet og koordinering med LIFE-programmet og navnlig med integrerede projekter vedrørende natur, vand, affald, luft, afbødning af og tilpasning til klimaændringer.

Begrundelse

Jf. punkt 26 i udtalelsen.

Ændringsforslag 6COM(2012) 496 *final*

Bilag I, punkt 4.6.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne skal tilstræbe at anvende FSR-fondene til en generel anvendelse af redskaber og metoder, der er udviklet og afprøvet med succes under Erasmus for Alle-programmet.	Medlemsstaterne <u>og Kommissionen</u> skal tilstræbe at anvende FSR-fondene til en generel anvendelse af redskaber og metoder, der er udviklet og afprøvet med succes under Erasmus for Alle-programmet.

Begrundelse

Jf. punkt 26 i udtalelsen.

Ændringsforslag 7

COM(2012) 496 final

Bilag I, punkt 4.9.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. For at underbygge en dybere territorial integration skal medlemsstaterne søge at drage fordel af synergieffekter mellem territoriale samarbejdsaktiviteter under samhørighedspolitikken og Det Europæiske Naboskabsinstrument, navnlig med hensyn til grænseoverskridende samarbejdsaktiviteter. Medlemsstaterne skal desuden, når det er relevant, sikre, at eksisterende aktiviteter forbindes med nyligt oprettede europæiske grupper for territorielt samarbejde, under særlig hensyntagen til koordinering og udveksling af bedste praksis.</p>	<p>2. For at underbygge en dybere territorial integration skal medlemsstaterne søge at drage fordel af synergieffekter mellem territoriale samarbejdsaktiviteter under samhørighedspolitikken og Det Europæiske Naboskabsinstrument, <u>fortilrædelsesinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond</u>, navnlig med hensyn til grænseoverskridende samarbejdsaktiviteter. Medlemsstaterne skal desuden, når det er relevant, sikre, at eksisterende aktiviteter forbindes med nyligt oprettede europæiske grupper for territorielt samarbejde, under særlig hensyntagen til koordinering og udveksling af bedste praksis.</p>

Begrundelse

Jf. punkt 32 i udtalelsen.

Ændringsforslag 8

COM(2012) 496 final

Bilag I, punkt 6.3.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne skal sikre, at de relevante organer med ansvar for at fremme ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed deltager i partnerskabet, og at der findes egnede strukturer i overensstemmelse med national praksis for rådgivning om ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed med henblik på at yde den fornødne ekspertbistand i forbindelse med udarbejdelsen, overvågningen og evalueringen af FSR-fondene. Overvågningsudvalgene skal sammensættes med ligevægt mellem kønnene og kapacitet med hensyn til sagkundskab/ansvar på det kønspolitiske område.</p>	<p>Medlemsstaterne skal <u>inden for rammerne af eksisterende nationale strukturer</u> sikre, at de relevante organer med ansvar for at fremme ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed deltager i partnerskabet, <u>og at der findes egnede strukturer i overensstemmelse med national praksis for rådgivning at rådgive</u> om ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed med henblik på at yde den fornødne ekspertbistand i forbindelse med udarbejdelsen, overvågningen og evalueringen af FSR-fondene. Overvågningsudvalgene skal sammensættes med ligevægt mellem kønnene og kapacitet med hensyn til sagkundskab/ansvar på det kønspolitiske område.</p>

Begrundelse

Jf. punkt 39 i udtalelsen.

Ændringsforslag 9

COM(2012) 496 final

Bilag I, punkt 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>7.1. Medlemsstaterne og regionerne skal træffe følgende foranstaltninger med henblik på forberedelse af deres partnerskabsaftaler og programmer:</p>	<p>7.1. Medlemsstaterne og regionerne skal træffe følgende foranstaltninger med henblik på forberedelse af deres partnerskabsaftaler og programmer:</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>a) En analyse af medlemsstatens eller regionens udviklingspotentialer og -kapacitet, navnlig hvad angår de centrale udfordringer, der peges på i Europa 2020, de nationale reformprogrammer og de relevante landespecifikke henstillinger. De ansvarlige myndigheder skal foretage en nærmere analyse af de nationale, regionale og lokale karakteristika.</p>	<p>a) En analyse af medlemsstatens eller regionens udviklingspotentialer og -kapacitet, navnlig hvad angår de centrale udfordringer, der peges på i <u>Kommissionens rapporter om samhørighedspolitikken</u>, Europa 2020, de nationale reformprogrammer og de relevante landespecifikke henstillinger. De ansvarlige myndigheder skal foretage en nærmere analyse af de nationale, regionale og lokale karakteristika.</p>
<p>b) En vurdering af de store udfordringer, regionen eller medlemsstaten skal tackle, identifikation af flaskehalsproblemer og manglende forbindelser, innovationskløfter, herunder mangel på planlægnings- og gennemførelseskapacitet, der hæmmer vækst- og beskæftigelsespotentialer på lang sigt. Det skal danne grundlag for en kortlægning af mulige områder og aktiviteter for politisk prioritering, indsats og koncentration.</p>	<p>b) En vurdering af de store udfordringer, regionen eller medlemsstaten skal tackle, identifikation af flaskehalsproblemer og manglende forbindelser, innovationskløfter, herunder mangel på planlægnings- og gennemførelseskapacitet, der hæmmer vækst- og beskæftigelsespotentialer på lang sigt. Det skal danne grundlag for en kortlægning af mulige områder og aktiviteter for politisk prioritering, indsats og koncentration.</p>
<p>c) En vurdering af udfordringer med hensyn til koordinering på tværs af sektorer, jurisdiktioner eller grænser, især i forbindelse med makroregionale strategier og havområdestrategier.</p>	<p>c) <u>En vurdering af hvilke særlige territoriale forhold, der skal tages hensyn til:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>den rolle, som byer, landdistrikter, fiskeri- og kystområder samt områder med særlige geografiske eller demografiske problemer spiller;</u> — <u>de særlige udfordringer i områder i en industriel overgangsproces, regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt i ø-områderne, de grænseoverskridende områder og bjergområderne;</u> — <u>forbindelserne mellem by og land, for så vidt angår adgangen til økonomisk overkommelige infrastrukturer og tjenesteydelser, og problemer i områder med en høj koncentration af socialt marginaliserede befolkningsgrupper.</u>
<p>d) Identifikation af, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at opnå bedre koordinering på tværs af forskellige territoriale niveauer og finansieringskilder med henblik på en integreret tilgang, der kobler Europa 2020 sammen med regionale og lokale aktører.</p>	<p><u>d</u>e) En vurdering af udfordringer med hensyn til koordinering på tværs af sektorer, jurisdiktioner eller grænser, især i forbindelse med makroregionale strategier og havområdestrategier.</p>
<p>7.2. For at tage hensyn til målsætningen om territorial samhørighed skal medlemsstaterne og regionerne sikre, at den overordnede tilgang til fremme af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst:</p>	<p>7.2. For at tage hensyn til målsætningen om territorial samhørighed skal medlemsstaterne og regionerne sikre, at den overordnede tilgang til fremme af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst:</p>
<p>a) afspejler den rolle, som byer, landdistrikter, fiskeri- og kystområder samt områder med særlige geografiske eller demografiske problemer spiller</p>	<p>a) afspejler den rolle, som byer, landdistrikter, fiskeri- og kystområder samt områder med særlige geografiske eller demografiske problemer spiller</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>b) tager højde for de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt i ø-områderne, de grænseoverskridende områder og bjergområderne</p> <p>c) tager fat på forbindelserne mellem by og land, for så vidt angår adgangen til økonomisk overkommelige infrastrukturer og tjenesteydelser, og problemer i områder med en høj koncentration af socialt marginaliserede befolkningsgrupper.</p>	<p>b) tager højde for de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt i ø-områderne, de grænseoverskridende områder og bjergområderne</p> <p>c) tager fat på forbindelserne mellem by og land, for så vidt angår adgangen til økonomisk overkommelige infrastrukturer og tjenesteydelser, og problemer i områder med en høj koncentration af socialt marginaliserede befolkningsgrupper.</p>

Begrundelse

Udvalget bifalder henvisningen til traktatens forpligtelser med hensyn til målsætningen om territorial samhørighed i punkt 7.2, men foreslår, at denne parameter inddrages under de i punkt 7.1 nævnte foranstaltninger.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
 Formand for
 Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser«

(2013/C 17/12)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at antallet af udstationeringer af arbejdstagere i EU de senere år er taget til; understreger samtidig, at antallet af udstationerede arbejdstagere varierer meget, både hvad angår de udstationerende medlemsstater og de medlemsstater, der er målet for udstationeringen;
- mener på den baggrund, at det er vigtigt at få vedtaget et fælles instrument for udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, der på én og samme tid ensarter håndhævelsen af direktivet og behandler grundlæggende spørgsmål, der er opstået som følge af EU-Domstolens afgørelser, der har ført til en restriktiv fortolkning af direktiv 96/71/EF;
- beklager, at Kommissionens forslag ikke indebærer en revision eller omarbejdning af direktiv 96/71/EF og derfor ikke kan behandle alle de grundlæggende spørgsmål, som rejses i retspraksis. Det gælder navnlig spørgsmålene om udvidelse af de kollektive aftaler, udvidelse af "den faste kerne af gældende regler", anvendelse af et værtslands mere fordelagtige bestemmelser og overholdelse af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsretlige rettigheder som f.eks. strejkeretten;
- foreslår at styrke den solidariske hæftelse for arbejdsgiver og underkontrahent ved indførelse af en bestemmelse om begrænsning af antallet af underentrepriseniveauer;
- glæder sig over, at Kommissionen den 11. september 2012 tilbagetrak forslaget til forordning (Monti II) om at forene strejkeretten med EU's økonomiske frihedsrettigheder på grundlag af fleksibilitetsbestemmelsen om gennemførelse af det indre marked (artikel 352 i TEUF).

Ordfører	Alain HUTCHINSON, Medlem af parlamentet i hovedstadsregionen Bruxelles
Basisdokumenter	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser COM(2012) 131 final og Forslag til Rådets forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser COM(2012) 130 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. støtter Kommissionens initiativer til styrkelse af det indre markeds sociale dimension i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 9, som sikrer, at der tages hensyn til den sociale dimension i alle Den Europæiske Unions politikker.

Udstationering af arbejdstagere – et fænomen i udvikling

REGIONSUDVALGET

2. konstaterer, at antallet af udstationeringer af arbejdstagere i EU de senere år er taget til. Ifølge Kommissionen udstationeres en million arbejdstagere hvert år af deres arbejdsgiver til en anden medlemsstat; understreger samtidig, at antallet af udstationerede arbejdstagere varierer meget, både hvad angår de udstationerede medlemsstater og de medlemsstater, der er målet for udstationeringen;

3. bemærker, at det er de mest arbejdskraftintensive sektorer, som i størst omfang benytter sig af udstationering af arbejdstagere. Historisk set er bygge- og anlægssektoren den sektor, som beskæftiger flest udstationerede arbejdstagere (24 % af de udstationerede i Europa ifølge Kommissionens oplysninger), og disse udstationerede medarbejdere er for størstedelens vedkommende arbejdere;

4. understreger, at lønforskellene landene imellem kan være ganske store.

Den territoriale dimension af udstationeringen af arbejdstagere

REGIONSUDVALGET

5. henleder opmærksomheden på, at udstationerede arbejdstagere i visse sektorer er koncentreret på bestemte geografiske områder. Således modtager grænseregioner en stor del af de anmeldte udstationeringer;

6. mener, at regionerne – navnlig grænseregionerne – bør spille en større rolle, når det gælder samarbejdet mellem offentlige myndigheder i forskellige lande, så det sikres, at udstationeringerne sker under hensyntagen til arbejdstagernes rettigheder og værdighed, og at der kan udveksles bedste praksis.

De berørte regioner bør derfor tildeles passende midler til at udføre deres opgaver;

7. understreger, at det er en betingelse for anvendelse af kollektive aftaler på udstationerede arbejdstagere i henhold til direktiv 96/71/EF, at de er gældende i det berørte geografiske område. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder er i stand til at informere tjenesteyderne og de arbejdstagere, der er udstationeret i det pågældende geografiske område fra et andet land, om aftalernes indhold, og at de kan sikre, at de anvendes.

Behovet for bedre håndhævelse af reglerne om udstationering

REGIONSUDVALGET

8. understreger, at disse udstationeringer af arbejdstagere ofte finder sted uden skyldig hensyntagen til arbejdsmarkedslovgivning, lovgivning om social sikring samt skattelovgivning. Af forskellige metoder til at omgå de lovgivningsmæssige forpligtelser kan nævnes:

- ansættelse udelukkende med udstationering for øje, postkasseselskaber, som gør det muligt at oprette en adresse i det land, som skal forestille at være udgangspunktet for udstationeringen
- "falske selvstændige" som ikke betaler sociale bidrag, og som ikke er omfattet af værtslandets arbejds- og lønvilkår som fastsat i direktiv 96/71/EF, der kun finder anvendelse på lønmodtagere
- oprettelse af en platform for udstationerede arbejdstagere, hvilket praktiseres af visse store koncerner, som opretter et datterselskab i en stat med økonomisk fordelagtige skatte- og arbejdsmarkedsregler, hvortil de udstationerer lønmodtagere
- misbrug af udstationering til at besætte stillinger, som i virkeligheden er tidsubegrænsede
- manglende anmeldelse af udstationering;

påpeger, at undersøgelser har vist flere eksempler på manglende overholdelse af de lovbestemte minimumskrav for arbejds- og ansættelsesvilkår og forsøg på at omgå lovgivning om social sikring samt skattelovgivning;

9. påpeger, at fælles kontrolstandarder har særligt stor betydning på baggrund af de betydelige forskelle, som Kommissionen har konstateret, når det gælder de nationale kontrolforanstaltninger, som anvendes i medlemsstaterne eller i tredjelande, der omfattes af aftaler om den frie bevægelighed for personer, de nationale myndigheders kontrolmuligheder må imidlertid ikke begrænses;

10. mener på den baggrund, at det er vigtigt at få vedtaget et fælles instrument for udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, der på én og samme tid ensarter håndhævelsen af direktivet og behandler grundlæggende spørgsmål, der er opstået som følge af EU-Domstolens afgørelser i sager som Viking (sag C-438/05), Laval (sag C-341/05), Rüffert (sag C-346/06) og Luxembourg (sag C-319/06), der har ført til en restriktiv fortolkning af direktiv 96/71/EF;

11. bifalder derfor planen om at vedtage et direktiv på området, men beklager, at Kommissionens forslag ikke indebærer en revision eller omarbejdning af direktiv 96/71/EF og derfor ikke kan behandle alle de grundlæggende spørgsmål, som rejses i de ovennævnte domstolsafgørelser. Det gælder navnlig spørgsmålene om udvidelse af de kollektive aftaler, udvidelse af "den faste kerne af gældende regler", anvendelse af et værtslands mere fordelagtige bestemmelser og overholdelse af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder som f.eks. strejkeretten;

12. henleder opmærksomheden på, at forslaget til direktiv begrænser sig til at opregne foranstaltninger og mekanismer, som har til formål at forbedre og styrke kontrollen med anvendelsen og håndhævelsen af bestemmelserne i direktiv 96/71/EF, som indtil videre ikke har vist sig i stand til at bekæmpe social dumping og svig.

De grundlæggende rettigheder bør ikke være underlagt de økonomiske frihedsrettigheder

REGIONSUDVALGET

13. glæder sig over, at Kommissionen den 11. september 2012 tilbagetrak forslaget til en forordning (Monti II) om at forene strejkeretten med EU's økonomiske frihedsrettigheder på grundlag af fleksibilitetsbestemmelsen om gennemførelse af det indre marked (artikel 352 i TEUF);

14. er enig i den vurdering, at strejkeretten ikke bør underlægges den supplerende målsætning om fuldførelse af det indre marked, da der her er tale om et ubrydeligt princip, som er knæsat i chartret om grundlæggende rettigheder. Desuden udelukker den "lex specialis", som er defineret i traktatens artikel 153, udtrykkeligt strejkeretten fra EU-lovgivningens anvendelsesområde;

15. mener imidlertid, at tilbagetrækningen af forordningsforslaget efterlader flere spørgsmål, som EU-Domstolens retspraksis

har rejst, ubesvarede; efterlyser derfor et nyt lovforslag, der eksplicit sikrer, at de grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder (retten til kollektive forhandlinger og faglige aktioner) ikke kan begrænses af de økonomiske frihedsrettigheder (etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser), samt at de økonomiske frihedsrettigheder ikke kan retfærdiggøre omgåelse af national lov og praksis på social- og arbejdsmarkedsområdet;

16. minder om, at 12 nationale parlamenter (19 stemmer) for første gang har anvendt den tidlige varslingsmekanisme over for Kommissionen angående dette forordningsforslag ud fra den begrundelse, at forslaget er i strid med de nationale kompetencer samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

17. mener, at EU-lovgiveren bør præcisere forholdet mellem "kollektive skridt" og etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i virkeligt tværnationale situationer, f.eks. hvis en virksomhed har kontorer i flere medlemsstater;

18. mener derfor, at Regionsudvalget – hvis Kommissionen på trods af de begrundede udtalelser fra nationale parlamenter og de holdninger, der er givet udtryk på regionalt plan gennem Regionsudvalget, ikke havde trukket forslaget til forordning tilbage – kunne have overvejet at tage de nødvendige skridt til at indgive en klage (ex post) over det med påstand om krænkelse af nærhedsprincippet, både med hensyn til valget af retsgrundlag og med hensyn til manglende påvisning af merværdien ved en EU-indsats på området; gør Kommissionen opmærksom på, at Regionsudvalget fortsat vil overvåge nærhedsprincippet overholdelse på dette område meget nøje;

19. mener, at forslaget om håndhævelse af direktiv 96/71/EF bevarer sin fulde gyldighed og fortjener udvalgets fulde opmærksomhed;

20. er af den opfattelse, at direktiv 96/71/EF stadfæster grundlæggende rettigheder, hvis gennemførelse bør lettes, at disse rettigheder om menneskelig værdighed er blevet styrket med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, som gør chartret om grundlæggende rettigheder juridisk bindende, og at disse rettigheder ikke bør underlægges de grundlæggende økonomiske frihedsrettigheder;

21. beklager i den henseende, at Kommissionens forslag ikke har givet anledning til en debat om valget af retsgrundlag, da det valgte retsgrundlag er et grundlag for "udveksling af tjenesteydelser" (EUF-traktatens artikel 62 sammen med artikel 53); det indebærer, at spørgsmål om anvendelsen af direktiv 96/71/EF igen skal behandles på baggrund af de økonomiske frihedsrettigheder, og at Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt arbejdsmarkedets parter ikke bliver inddraget fuldt ud i udformningen af en retsakt, der berører dem direkte.

Direktivforslaget bør tage hensyn til alle udstationerings-situationer

REGIONSUDVALGET

22. støtter ikke desto mindre Kommissionens forslag med hensyn til bekæmpelse af social dumping og svig i forbindelse med udstationering af arbejdstagere samt indførelse af mekanismer til håndhævelse af arbejds- og lønvilkår for de udstationerede medarbejdere. Det fremsatte forslag tager imidlertid ikke højde for dette mål og bør derfor forbedres på væsentlige punkter;

23. mener, at situationer med udstationering fra lande uden for EU, som er medtaget i direktiv 96/71/EF, også bør nævnes i forslaget. Desuden bør direktivet hurtigst muligt efter vedtagelsen indarbejdes i EØS-lovgivningen og i aftalen med Schweiz om fri bevægelighed for personer;

24. er klar over de eksisterende begrænsninger for håndhævelsen, såsom sprogbarrierer, kontrol med udstationeringer af kortere varighed, problemer med at skaffe oplysninger i en anden medlemsstat, komplekse procedurer for iværksættelse af sanktioner, de nationale forvaltningers manglende ressourcer til at udøve kontrol;

25. går derfor i høj grad ind for, at man vedtager de bestemmelser i direktivforslaget, som har til formål at mindske disse begrænsninger mest muligt og styrke kontrolforanstaltningernes og sanktionernes håndhævelsesmekanismer, således at anvendelsen af direktiv 96/71/EF bliver både effektiv og gør en reel forskel; samtidig bør systemet for grænseoverskridende fuldbyrdelse af retsafgørelser defineres tydeligere, være i overensstemmelse med de gældende principper for internationalt samarbejde og gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt tage højde for individets processuelle rettigheder;

26. mener, at hvis direktiv 96/71/EF og nærbærende direktiv ikke overholdes, f. eks. hvis det viser sig, at en udstationeret arbejdstager i virkeligheden ikke er udstationeret, så bør lovgivningen i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, finde anvendelse over for virksomheden. Alle berørte arbejdstagere formodes at benytte sig af retten til arbejdskraftens frie bevægelighed i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF.

Solidarisk hæftelse: en nøglebestemmelse i direktivforslaget, som bør suppleres

REGIONSUDVALGET

27. bifalder bestemmelserne om solidarisk hæftelse for arbejdsgiver og underkontrahent, navnlig i bygge- og anlægssektoren, og glæder sig over, at otte af EU's medlemsstater allerede praktiserer denne solidariske hæftelse (Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig og Finland). Dette er imidlertid ikke nok til effektivt at forhindre misbrug. Man skal tværtimod sikre, at alle virksomheder, der misbruger udstationerede arbejdstagere eller profiterer af udstationeringen, holdes ansvarlige;

28. mener, at det ville være hensigtsmæssigt at supplere bestemmelsen om solidarisk hæftelse med en bestemmelse,

der begrænser antallet af underentrepriseniveauer; det ville mindske risikoen for misbrug i forbindelse med udstationering af arbejdstagere. Desuden ville det give mulighed for at foretage en mere nøjagtig registrering af underkontrahenterne.

Arbejdsmarkedsparternes proaktive rolle i håndhævelsen af lovgivningen

REGIONSUDVALGET

29. støtter Kommissionens foranstaltninger med henblik på at give aktører fra fagforeninger og arbejdsmarkedets parter samt arbejdstilsynene en nøglerolle; samtidig bør der imidlertid tages hensyn til forskellene i de nationale systemer;

30. mener, det er vigtigt at styrke denne rolle ved at give de kompetente organer i medlemsstaterne med ansvar for håndhævelsen ret til at udveksle deres bedste praksis om kontrol, så de bedre kan koordinere indsatsen på dette område;

31. mener desuden, at lønmodtagernes repræsentanter, især medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg i bl.a. bygge- og anlægsvirksomheder, også bør fremhæves som nøgleaktører. F.eks. på store byggepladser kan koordinering mellem repræsentative organer også være en løftestang for information og varsling. Berettigelsen af disse initiativer fra lønmodtagerrepræsentanternes side er så meget desto større på baggrund af mange virksomheders kommunikation om deres politik for socialt ansvar (Corporate Social Responsibility – CSR).

Det er nødvendigt at præcisere forslagens tekst, hvis dets bestemmelser skal kunne gennemføres korrekt

REGIONSUDVALGET

32. henleder opmærksomheden på, at de nationale domstole vil komme til at spille en vigtig rolle i den praktiske gennemførelse af direktivforslaget, og at det derfor nødvendigvis må indeholde klare og præcise bestemmelser, så der ikke skabes fornyet tvivl om forskellige nationale dommers fortolkning af teksten med indbringelse af endnu flere præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen til følge;

33. mener derfor, at visse begreber i direktivforslaget må afklares og defineres præcist: F.eks. skal betingelserne for udstationering af arbejdstagere være entydige, så de retlige konsekvenser af misbrug ikke rammer arbejdstagerne. Et andet eksempel, der kræver præcisering, er følgende: Nogle sprogudgaver anvender to forskellige udtryk for begrebet "midlertidigt udstationeret" (bl.a. den franske udgave: "provisoirement détaché" og "temporairement détaché") eller kun ét udtryk for "effektiv", hvor der på nogle sprog burde være to (f.eks. burde det franske "efficace" suppleres med "d'effectivité"), eller begrebet "en kerne af klart definerede arbejdsvilkår", som ikke findes i direktiv 96/71/EF;

34. henleder af samme årsag opmærksomheden på forslagens præambel (betragtning 5), hvori det understreges, at "forbindelsen mellem direktiv 96/71/EF og forordning (EF) nr. 593/2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser [skal] præciseres yderligere", uden at der i forslagens bestemmelser foretages en sådan præcisering.

Behovet for at fjerne al uklarhed i forbindelse med anvendelsen af teksten

REGIONSUDVALGET

35. mener, at forslagets præambel kan skabe forvirring om, hvilken lovgivning der finder anvendelse i forbindelse med arbejdsaftaler (oprindelseslandets eller værtslandets lovgivning). Selv om det som understreget i præambelens betragtning 6 er korrekt, at forslaget ikke direkte berører den lovgivning, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, er det nødvendigt at minde om, at direktivet fra 1996 heller ikke havde til formål at ændre denne bestemmelse (artikel 6 i den daværende Rom-konvention af 1980), men at præcisere betingelserne for anvendelse af præceptive

bestemmelser i henhold til artikel 9 i Rom I-forordningen (artikel 7 i den daværende Rom-konvention fra 1980);

36. vil holde øje med, at direktivforslaget ikke ændrer ved direktiv 96/71/EF's ånd eller mål;

37. mener, at kravet om tilbudsgivers overholdelse af bestemmelserne i direktiv 96/71/EF bør udgøre et kriterium for tildeling af offentlige eller private indkøbskontrakter og at det ved alvorlige overtrædelser skal være muligt at udelukke de berørte bydende, som det allerede er tilfældet;

38. tilslutter sig Kommissionens ønske om at tilnærme medlemsstaternes lovgivninger vedrørende fuldbyrdelse på tværs af grænserne af administrative sanktioner og bøder.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Præambel

Henvisning 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,	under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 , <u>153</u> , stk. 1, <u>litra b)</u> og artikel 62 ,

Begrundelse

Arbejds- og ansættelsesforholdene fastsættes traditionelt gennem overenskomstforhandlinger og henhører altså under arbejdsmarkedsparternes kompetenceområde, og samtidig spiller disse en nøglerolle, hvad angår kontrollen med overholdelse af konventionsbestemmelser på dette område. Derfor er traktatens artikel 153, stk. 1, litra b), der udtrykkeligt omhandler EU's initiativer, hvad angår arbejdsvilkår, det bedst egnede retsgrundlag. Dette forslag til direktiv drejer sig om gennemførelsen af direktiv 96/71/EF, der er baseret på et retsgrundlag, der omhandler "tjenesteydelser", og det bør nævnes, at det fremgår af Domstolens retspraksis vedrørende retsgrundlag, at det ikke udtrykkeligt er forbudt at anvende et mere egnet retsgrundlag til dette forslag.

Ændringsforslag 2

Betragtning 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3) Med hensyn til arbejdstagere, der er midlertidigt udstationeret for at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvor de sædvanligvis udfører deres arbejde, er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fastsat en kerne af klart definerede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal overholdes af tjenesteyderen i den medlemsstat, hvortil udstationeringen finder sted, for at sikre en minimumsbeskyttelse af de pågældende udstationerede arbejdstagere.	3) Med hensyn til arbejdstagere, der er midlertidigt udstationeret for at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvor de sædvanligvis udfører deres arbejde, <u>med henblik på udførelse af arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor de normalt er beskæftiget,</u> er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fastsat en kerne af klart definerede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal overholdes af tjenesteyderen i den medlemsstat, hvortil udstationeringen finder sted, for at sikre en minimumsbeskyttelse af de pågældende udstationerede arbejdstagere.

Begrundelse

Ændringen er ikke kun semantisk, men sigter på at opretholde en sammenhæng med de begreber, der anvendes i direktiv 96/71/EF. I ændringsforslaget gentages ordlyden i betragtning 3 i direktiv 96/71/EF (o.a.: som i den franske udgave anvender ordet "temporaire" og ikke "provisoire", der anvendes i det foreliggende direktivforslag i betragtning 3 og 5 og er mindre juridisk præcist end temporaire; på dansk er ordet "midlertidigt" brugt i begge tilfælde). Direktiv 96/71/EF omhandler ikke kun udstationeringer mellem medlemsstaterne, som det er tilfældet i forslagens betragtninger. (o.a.: Forslagsstilleren begrundede dette med den franske ordlyd i direktivet fra 1996, betragtning 3: "sur le territoire d'un Etat membre autre que l'Etat sur lequel", ordret oversat: "i en medlemsstat, der ikke er den stat, hvor de ...". I den danske udgave af samme direktiv blev dette oversat med "i en anden medlemsstat end den, hvor de ...", hvilket indebærer, at der er tale om en anden medlemsstat. Der bør efter forslagsstillerens mening tages højde for fænomenet med udstationering af personer fra tredjelande, og det bør af hensyn til retssikkerheden afspejles i forslagens betragtninger).

Ændringsforslag 3

Betragtning 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6) Ligesom direktiv 96/71/EF bør nærværende direktiv ikke være til hinder for anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, eller anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.	6) Ligesom direktiv 96/71/EF bør nærværende direktiv ikke være til hinder for anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, eller anvendelsen af <u>de</u> <u>ufravigelige bestemmelser i den medlemsstat, hvor udstationeringen finder sted, i medfør af artikel 9 i Rom I-forordningen</u> , eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Begrundelse

Denne tilføjelse er vigtig, idet den medvirker til at fjerne al uklarhed om anvendelsesområdet for direktiv 96/71/EF og dets samspil med den internationale privatret. Direktiv 96/71/EF vedrører ikke direkte anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, men fastsætter klart i henhold til artikel 9 i Rom I-forordningen, at værtslandets ufravigelige bestemmelser skal finde anvendelse på udstationerede arbejdstagere (uanset hvilken lovgivning arbejdsaftalerne er omfattet af). Hvis dette ikke fremhæves eller bekræftes klart på dette sted, kan der opstå misforståelser med fare for, at der afviges fra ånden og bogstavet i direktiv 96/71/EF.

Ændringsforslag 4

Betragtning 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaternes forpligtelser til at gøre oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår alment tilgængelige og give effektiv adgang til dem, ikke kun for tjenesteydere fra andre medlemsstater, men også for de berørte udstationerede arbejdstagere, bør konkretiseres yderligere.	Medlemsstaternes forpligtelser til at gøre oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår alment tilgængelige og give effektiv og <u>gratis</u> adgang til dem, ikke kun for tjenesteydere fra andre medlemsstater, men også for de berørte udstationerede arbejdstagere, bør konkretiseres yderligere.

Begrundelse

For at oplysningerne kan være effektivt tilgængelige, bør de især være gratis.

Ændringsforslag 5

Artikel 1, nyt stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 1 Genstand [...]	Artikel 1 Genstand [...] <p><u>3. 3. Dette direktiv skal tilpasses anvendelsen og håndhævelsen af arbejds- og ansættelsesvilkårene for udstationerede arbejdstagere i henhold til artikel 1, stk. 4, i direktiv 96/71/EF, hvoraf det fremgår, at "virksomheder, der er etableret i en ikke-medlemsstat, ikke må behandles mere gunstigt end virksomheder, der er etableret i en medlemsstat".</u></p>

Begrundelse

Denne ændring er helt berettiget ud fra en betragtning om, at direktivforslaget ikke skal bringe forstyrrelse i strukturen i direktiv 96/71/EF; lovgiveren har indført artikel 1, stk. 4, for at undgå enhver risiko for social dumping fra lande uden for EU. Af samme grund bør det undgås, at en streng anvendelse af direktiv 96/71/EF begrænses til udstationeringer af arbejdstagere mellem to medlemsstater, da det ville åbne mulighed for svig og omgåelse fra tredjelandes side. Medlemsstaterne bør derfor følge udviklingen nøje og træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre sådanne lovomgæelser, der ville skabe en breche i det eksisterende kontrolsystem.

Ændringsforslag 6

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 3 Forhindring af misbrug og omgåelse 1. Med henblik på at gennemføre, anvende og håndhæve direktiv 96/71/EF tager de kompetente myndigheder hensyn til faktuelle elementer, der karakteriserer de aktiviteter, der udøves af en virksomhed i etableringsmedlemsstaten, for at afgøre, om den reelt udøver væsentlige aktiviteter, der ikke blot er intern forvaltning og/eller administrative aktiviteter. Disse elementer kan bl.a. omfatte: <ul style="list-style-type: none"> a) det sted, hvor virksomheden har hjemsted, og dennes administration er placeret, hvor den benytter kontorer, betaler skat, har tilladelse til at udøve et erhverv eller er optaget i handelskamre eller faglige organisationer b) det sted, hvor de udsendte arbejdstagere hverves c) den lovgivning, der finder anvendelse på de kontrakter, som virksomheden indgår dels med sine arbejdstagere, dels med sine kunder d) det sted, hvor virksomheden udøver sine vigtigste aktiviteter, og hvor det har administrativt personale e) det unormalt lave antal udførte kontrakter og/eller størrelsen af omsætningen i etableringsmedlemsstaten. 	Artikel 3 Forhindring af misbrug og omgåelse 1. Med henblik på at gennemføre, anvende og håndhæve direktiv 96/71/EF tager de kompetente myndigheder hensyn til faktuelle elementer, der karakteriserer de aktiviteter, der udøves af en virksomhed i etableringsmedlemsstaten, for at afgøre, om den reelt udøver væsentlige aktiviteter, der ikke blot er intern forvaltning og/eller administrative aktiviteter. Disse elementer kan bl.a. omfatte: <ul style="list-style-type: none"> a) <u>den medlemsstat, hvor virksomheden udøver sin væsentligste erhvervmæssige aktivitet, målt i tidsenhed pr. ansat</u> og det sted, hvor virksomheden har hjemsted, og dennes administration er placeret, hvor den benytter kontorer, betaler skat, har tilladelse til at udøve et erhverv eller er optaget i handelskamre eller faglige organisationer b) det sted, hvor de udsendte arbejdstagere hverves c) den lovgivning, der finder anvendelse på de kontrakter, som virksomheden indgår dels med sine arbejdstagere, dels med sine kunder d) det sted, hvor virksomheden udøver sine vigtigste aktiviteter, og hvor det har administrativt personale

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Vurderingen af disse elementer tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og arten af de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret.</p> <p>2. For at kunne vurdere, om en udstationeret arbejdstager midlertidigt udfører sit arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende normalt arbejder, undersøges alle faktuelle elementer, der karakteriserer et sådant arbejde og arbejdstagerens situation.</p> <p>Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) arbejdet udføres i en begrænset periode i en anden medlemsstat</p> <p>b) udstationeringen finder sted til en anden medlemsstat end den, hvori eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og/eller Romkonventionen</p> <p>c) den udstationerede arbejdstager vender tilbage til eller forventes at genoptage sit arbejde i den medlemsstat, fra hvilken han/hun er udstationeret, efter udførelsen af arbejdet eller tjenesteydelserne, for hvilke han eller hun var udstationeret</p> <p>d) udgifter til rejse, kost og logi er betalt eller godtgøres af arbejdsgiveren, der udstationerer arbejdstageren, og i bekræftende fald, hvordan det sker</p> <p>e) eventuelle tidligere gentagne perioder, hvor stillingen har været besat af den samme eller en anden (udstationeret) arbejdstager.</p> <p>Alle ovennævnte faktuelle elementer indgår som retningsgivende elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og må derfor ikke vurderes isoleret. Kriterierne skal tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner situationen.</p>	<p>e) det unormalt lave antal udførte kontrakter og/eller størrelsen af omsætningen i etableringsmedlemsstaten.</p> <p>Vurderingen af disse elementer tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og arten af de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret.</p> <p>2. <u>Vurderingen af disse elementer bidrager til definitionen af den udstationerede arbejdstager i den medlemsstat, denne er udstationeret i, som fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser.</u></p> <p>2.3. For at kunne vurdere, om en udstationeret arbejdstager midlertidigt udfører sit arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende normalt arbejder, undersøges alle faktuelle elementer, der karakteriserer et sådant arbejde og arbejdstagerens situation.</p> <p>Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) arbejdet udføres i en begrænset periode i en anden medlemsstat</p> <p>b) udstationeringen finder sted til en anden medlemsstat end den, hvori eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og/eller Romkonventionen</p> <p>c) den udstationerede arbejdstager vender tilbage til eller forventes at genoptage sit arbejde i den medlemsstat, fra hvilken han/hun er udstationeret, efter udførelsen af arbejdet eller tjenesteydelserne, for hvilke han eller hun var udstationeret</p> <p>d) <u>For at vise, at han/hun er dækket af den sociale sikringsordning i hjemlandet, er arbejdstageren i besiddelse af en gyldig A1-attest. A1-attesten må ikke have tilbagevirkende kraft og skal foreligge fra begyndelsen af udstationeringsperioden og forud for eventuelle inspektioner.</u></p> <p>e) udgifter til rejse, kost og logi er betalt eller godtgøres af arbejdsgiveren, der udstationerer arbejdstageren, og i bekræftende fald, hvordan det sker</p> <p>e) eventuelle tidligere gentagne perioder, hvor stillingen har været besat af den samme eller en anden (udstationeret) arbejdstager.</p> <p>Alle ovennævnte faktuelle elementer indgår som retningsgivende elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og må derfor ikke vurderes isoleret. Kriterierne skal tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner situationen.</p>

Begrundelse

Målet med denne bestemmelse er at forhindre, at der oprettes virksomheder, hvis aktivitet i etableringsmedlemsstaten ikke er reel, og hvor formålet kun er at omgå arbejdsmarkedslovgivningen i værtsmedlemsstaten.

Hensigten med artikel 2, stk. 2, i direktiv 96/71/EF er at undgå, at udstationerede arbejdstagere fra et land (herunder en ikke-medlemsstat) kan betragtes som selvstændige og dermed ikke omfattet af direktivet. Det vil f.eks. være tilstrækkeligt, at en lønnet arbejdstager, der udfører en aktivitet i byggesektoren i land A, klassificeres som selvstændig erhvervsdrivende af sin arbejdsgiver i land A, for at sidstnævnte fritages for direktivets forpligtelser i medlemsstat B, på hvis område arbejdstageren er udstationeret. For at undgå denne form for svig er det i henhold til direktivet fra 1996 op til det land, på hvis område tjenesteydelsen finder sted (i dette tilfælde medlemsstat B), at definere begrebet arbejdstager og dermed ansættelsesforholdet i henhold til landets interne lovgivning. Det eneste svage punkt i forbindelse med dette retlige arrangement er vanskeligheden ved at anvende dette princip i praksis. Listen over elementer, der nævnes i artikel 4, vil utvivlsomt fungere som en række retningslinjer, der vil lette den konkrete anvendelse af artikel 2, stk. 2, i direktiv 96/71/EF.

Ændringsforslag 7

Artikel 3a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>Artikel 3a</u></p> <p><u>Sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne</u></p> <p><u>I tilfælde af manglende overholdelse af artikel 3 i direktiv 96/71/EF eller relevante artikler i dette direktiv er virksomheden omfattet af den relevante lovgivning i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, og alle, som er udstationeret af den pågældende virksomhed, skal betragtes som arbejdstagere, der benytter deres ret til fri bevægelighed i EU i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF. Værtsmedlemsstaten kan i så fald anmode om øjeblikkelig dokumentation for, at de pågældende arbejdere får samme behandling som statsborgere i værtsmedlemsstaten for alle ansættelsesvilkår og -betingelser og tilknyttede sociale rettigheder i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF.</u></p>

Ændringsforslag 8

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om de i artikel 3 i direktiv 96/71/EF omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal anvendes og overholdes af tjenesteyderne, gøres almindeligt tilgængelige på en klar, fuldstændig og lettilgængelig måde, på afstand og ad elektronisk vej, i formater og efter webstandarder, der sikrer adgang for handicappede, og at forbindelseskontorerne eller de øvrige kompetente nationale myndigheder, jf. artikel 4 i direktiv 96/71/EF, er i stand til at udføre deres opgaver effektivt..</p>	<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om de i artikel 3 i direktiv 96/71/EF omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal anvendes og overholdes af tjenesteyderne, gøres almindeligt tilgængelige gratis og på en klar, gennemsigtig, fuldstændig og lettilgængelig måde, på afstand og ad elektronisk vej, i formater og efter webstandarder, der sikrer adgang for handicappede, og at forbindelseskontorerne eller de øvrige kompetente nationale myndigheder, jf. artikel 4 i direktiv 96/71/EF, er i stand til at udføre deres opgaver effektivt.</p>

Begrundelse

For at oplysningerne kan være effektivt tilgængelige, bør de især være gratis.

Ændringsforslag 9

Artikel 7, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kravet i stk. 1 og 2 indebærer ikke, at etableringsmedlemsstaten er forpligtet til at kontrollere faktiske forhold på den værtsmedlemsstats område, hvor tjenesteydelsen udføres. En sådan kontrol foretages om nødvendigt af myndighederne i værtsmedlemsstaten på anmodning af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, jf. artikel 10, og i overensstemmelse med de tilsynsbeføjelser, der i overensstemmelse med EU-retten er fastsat i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, praksis og administrative procedurer.	Kravet i stk. 1 og 2 indebærer ikke, at etableringsmedlemsstaten er forpligtet til at kontrollere faktiske forhold på den værtsmedlemsstats område, hvor tjenesteydelsen udføres. En sådan kontrol foretages om nødvendigt af myndighederne i værtsmedlemsstaten på anmodning af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, jf. artikel 10, og i overensstemmelse med de tilsynsbeføjelser, der i overensstemmelse med EU-retten er fastsat i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, praksis og administrative procedurer.

Begrundelse

Det handler om at fjerne de proceduremæssige hindringer for kontrol af de faktiske forhold både i etableringsmedlemsstaten og værtsmedlemsstaten.

Ændringsforslag 10

Artikel 9, stk. 1 – indledningen

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne må kun indføre følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:	Medlemsstaterne må kun indføre <u>For at forbedre anvendelsen af artikel 3 og 5 i direktiv 96/71/EF indfører værtsmedlemsstaterne som minimum</u> følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:

Begrundelse

I stedet for som Kommissionen at foreslå maksimumkrav, foreslås det at fastsætte minimumkrav. Denne omvendte logik harmonerer med artikel 12, stk. 3, i Kommissionens forslag.

Ændringsforslag 11

Artikel 9, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
en forpligtelse for en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, til at afgive en simpel erklæring til de ansvarlige nationale myndigheder senest ved starten af tjenesteydelsen, idet erklæringen kun må vedrøre tjenesteyderens identitet, tilstedeværelse af en eller flere tydeligt identificerbare udstationerede arbejdstagere, deres forventede antal, forventet varighed af deres udstationering og deres placering samt de tjenesteydelser, udstationeringen vedrører	en forpligtelse for en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, til at afgive en simpel erklæring til de ansvarlige nationale myndigheder senest ved starten af tjenesteydelsen., idet <u>Erklæringen angiver, at kun må vedrøre</u> tjenesteyderens identitet, tilstedeværelse af en eller flere tydeligt identificerbare udstationerede <u>er bekendt med de mindstekrav, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 96/71/EF, hvad angår arbejdstagere, og ansættelsesvilkår i den medlemsstat, hvor tjenesterne leveres, og at han/hun vil overholde dem, deres forventede antal, forventet</u> <u>Erklæringen angiver som minimum varigheden af deres udstationering og deres placering samt de tjenesteydelser, udstationeringen vedrører, udstationeringens første dag, antallet af arbejdstagere og deres identitet, og arbejdsstedet i værtsmedlemsstaten.</u>

Begrundelse

Tydeliggørelse af de krav, som tjenesteyderens erklæring skal opfylde.

Ændringsforslag 12

Artikel 9, stk. 1, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>en forpligtelse til at have eller tilgængeliggøre og/eller opbevare kopier i papirform eller elektronisk form af ansættelseskontrakten (eller et tilsvarende dokument som omhandlet i direktiv 91/533, herunder, hvor det er passende eller relevant, de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 i nævnte direktiv), lønsedler, arbejdsedler og bevis for betaling af lønninger eller kopier af tilsvarende dokumenter under udstationeringen på et tilgængeligt og klart defineret sted på dens område, såsom arbejdspladsen eller byggepladsen eller for mobile arbejdstagere i transportsektoren udgangsbasen eller det køretøj, med hvilket tjenesteydelsen leveres</p>	<p>en forpligtelse til at have eller tilgængeliggøre og/eller opbevare kopier i papirform eller elektronisk form af ansættelseskontrakten (eller et tilsvarende dokument som omhandlet i direktiv 91/533, herunder, hvor det er passende eller relevant, de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 i nævnte direktiv), lønsedler, arbejdsedler og bevis for betaling af lønninger, <u>A1-attesten som bevis for socialsikring i hjemlandet, den krævede vurdering af sundheds- og sikkerhedsrisikoen på arbejdspladsen i henhold til direktiv 89/391/EF, og hvis den udstationerede arbejdstager er tredjelandsstatsborger kopier af arbejdstilladelsen og opholdstilladelsen og eventuelle andre dokumenter, som er nødvendige for at dokumentere overholdelse af 96/71/EF og dette direktiv</u>, eller kopier af tilsvarende dokumenter under udstationeringen på et tilgængeligt og klart defineret sted på dens område, såsom arbejdspladsen eller byggepladsen eller for mobile arbejdstagere i transportsektoren udgangsbasen eller det køretøj, med hvilket tjenesteydelsen leveres</p>

Begrundelse

Bemærkning: skal ses sammen med ændringsforslag til artikel 3, stk. 2.

Ændringsforslag 13

Artikel 11, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 11</p> <p>Forsvar af rettigheder – lettere klageadgang – efterbetalinger</p> <p>[...]</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at fagforeninger og andre tredjeparter, f.eks. foreninger, organisationer og andre juridiske enheder, der i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning har en legitim interesse i at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, er berettigede til – på vegne af eller til støtte for den udstationerede arbejdstager eller dennes arbejdsgiver og med dennes godkendelse – at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på gennemførelse af dette direktiv og/eller håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.</p>	<p>Artikel 11</p> <p>Forsvar af rettigheder – lettere klageadgang – efterbetalinger</p> <p>[...]</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at fagforeninger og andre tredjeparter, f.eks. foreninger, organisationer og andre juridiske enheder, der i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning har en legitim interesse i at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, er berettigede til – på vegne af eller til støtte for den udstationerede arbejdstager eller dennes arbejdsgiver og med dennes godkendelse – at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på gennemførelse af dette direktiv og/eller håndhævelse af <u>forpligtelserne krævene</u> i dette direktiv. <u>Fagforeningerne har ret til at lægge sag an på vegne af de udstationerede arbejdstagere med deres samtykke.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>4. Arbejdstagerrepræsentanter, især medlemmer af de europæiske samarbejdsudvalg i virksomheder inden for bygge- og anlægssektoren, har til enhver tid ret til at advare fagforeningerne og de myndigheder, der har ansvaret for at kontrollere lovgivningens gennemførelse, om situationer, der rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt udstationerede arbejdstageres arbejds- og ansættelsesvilkår er blevet respekteret.</u></p> <p>5.4. Stk. 1 og 3 berører ikke nationale bestemmelser vedrørende forældelses- eller tidsfrister for lignende sagsanlæg og ej heller anvendelsen af nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.</p>

Begrundelse

Lønmodtagerrepræsentanterne i virksomhederne, især medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg, er i direkte berøring med vilkårene for de forskellige virksomheder og institutioner i medlemsstaterne. I deres egenskab af reelle observatører af arbejdsvilkårene på arbejdspladsen eller på tværnationalt niveau bør de have varslingsret i tilfælde af svig i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne vedrørende udstationering af arbejdstagere.

Ændringsforslag 14

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 12</p> <p>Underentreprise - solidarisk hæftelse</p> <p>Med hensyn til de bygge- og anlægsaktiviteter, der er omhandlet i bilaget til direktiv 96/71/EF, sikrer medlemsstaterne for alle de udstationeringssituationer, der er omfattet af artikel 1, stk. 3, i direktiv 96/71/EF, på en ikkediskriminerende måde i forhold til beskyttelsen af de tilsvarende rettigheder for ansatte hos direkte underkontra- henter, som er etableret på deres område, at den kontra- hent, som arbejdsgiveren (tjenesteyder, vikarbureau eller arbejdsformidlingskontor) er direkte underkontrahent til, sammen med eller i stedet for arbejdsgiveren, kan holdes ansvarlig af den udstationerede arbejdstager og/eller fælles fonde eller arbejdsmarkedsinstitutioner for manglende beta- ling af følgende:</p>	<p>Artikel 12</p> <p>Underentreprise - solidarisk hæftelse</p> <p>Med hensyn til de bygge- og anlægsaktiviteter, der er omhandlet i bilaget til direktiv 96/71/EF, sikrer medlems- staterne for alle de udstationeringssituationer, der er omfattet af artikel 1, stk. 3, i direktiv 96/71/EF, <u>Hver medlemsstat træffer på en ikkediskriminerende måde de nødvendige foranstaltninger for at ansatte hos direkte underkontra- henter, som er etableret på deres område, at den kontra- hent, som arbejdsgiveren til at sikre, at en virk- somhed, som udpeger en anden virksomhed til at udføre en tjenesteydelse, hæfter sideløbende med og/eller i stedet for arbejdsgiveren, for virksomhedens eller underkontra- hentens eller den af virksomheden udpegede arbejdskraft- slejers forpligtelser (tjenesteyder, vikarbureau eller arbejds- formidlingskontor) er direkte underkontrahent til, sammen med eller i stedet for arbejdsgiveren, kan holdes ansvarlig af den udstationerede arbejdstager og/eller fælles fonde eller arbejdsmarkedsinstitutioner for manglende betaling af følgende:</u></p>

Begrundelse

Der er ingen grund til at begrænse bestemmelserne for underkontrahentkæder til bygge- og anlægssektoren. Tydeliggørelse af forpligtelserne.

Ændringsforslag 15

Artikel 12, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu, ikke holdes ansvarlig efter stk. 1. Sådanne ordninger skal anvendes på en gennemsigtig, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde. De kan indebære forebyggende foranstaltninger truffet af kontrahenten vedrørende forelæggelse af beviser fra underkontrahenten for de udstationerede arbejdstageres overordnede arbejdsvilkår, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF, herunder lønsedler og udbetaling af løn, overholdelse af forpligtelserne vedrørende social sikring og/eller skat i etableringsmedlemsstaten samt overholdelse af de regler, der gælder for udstationering af arbejdstagere.	Medlemsstaterne fastsætter, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu, ikke holdes ansvarlig efter stk. 1. Sådanne ordninger skal anvendes på en gennemsigtig, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde. De kan indebære forebyggende foranstaltninger truffet af kontrahenten vedrørende forelæggelse af beviser fra underkontrahenten for de udstationerede arbejdstageres overordnede arbejdsvilkår, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF, herunder lønsedler og udbetaling af løn, overholdelse af forpligtelserne vedrørende social sikring og/eller skat i etableringsmedlemsstaten samt overholdelse af de regler, der gælder for udstationering af arbejdstagere.

Begrundelse

Begrebet "nødvendig omhu" er ikke defineret på EU-niveau. Det drejer sig desuden om at undgå, at kontrahenten fritages for ansvar for at kontrollere, at underkontrahenten overholder arbejdsbetingelserne.

Ændringsforslag 16

Artikel 12, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med EU-retten indføre strengere ansvarsregler i deres nationale ret, hvilket skal ske på en ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde med hensyn til anvendelsesområdet for og omfanget af underkontrahenters ansvar. Medlemsstaterne kan også i overensstemmelse med EU-retten indføre et sådant ansvar i andre sektorer end dem, der er omfattet af bilaget til direktiv 96/71/EF. Medlemsstaterne kan i disse tilfælde fastsætte, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu i henhold til national ret, ikke holdes ansvarlig.	Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med EU-retten indføre strengere ansvarsregler i deres nationale ret, hvilket skal ske på en ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde med hensyn til anvendelsesområdet for og omfanget af underkontrahenters ansvar. Medlemsstaterne kan også i overensstemmelse med EU-retten indføre et sådant ansvar i andre sektorer end dem, der er omfattet af bilaget til direktiv 96/71/EF. Medlemsstaterne kan i disse tilfælde fastsætte, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu i henhold til national ret, ikke holdes ansvarlig.

Begrundelse

Begrebet "nødvendig omhu" er ikke defineret på EU-niveau. Det drejer sig desuden om at undgå, at kontrahenten fritages for ansvar for at kontrollere, at underkontrahenten overholder arbejdsbetingelserne.

Ændringsforslag 17

Artikel 12, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>4a. Hvis der ikke foreligger en aftale mellem arbejdsmarkedets parter inden for den berørte sektor, der sætter en grænse for antallet af underentrepriseniveauer, fastsættes dette antal til tre.</u>

Begrundelse

Dette ændringsforslag følger af punkt 27 under politiske anbefalinger i udtalelsen.

Ændringsforslag 18

Artikel 18, ny artikel indsættes efter artikel 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>Ny artikel</p> <p><u>Garanti mod forringelser</u></p> <p><u>Gennemførelsen af dette direktiv kan under ingen omstændigheder udgøre en tilstrækkelig begrundelse for en forringelse af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på de områder, der er omfattet af dette direktiv. Dette tilsidesætter dog ikke medlemsstaternes og/eller arbejdsmarkedsparternes ret til som følge af ændrede omstændigheder at fastsætte andre retlige, administrative eller aftalemæssige bestemmelser end dem, der gælder på direktivets vedtagelsestidspunkt, forudsat at de minimumsforskrifter, der er fastsat i direktivet, overholdes.</u></p>

Begrundelse

Denne såkaldte "garanti mod forringelser" er nu indført i adskillige EU-direktiver og sigter mod en bedre anvendelse af dem i medlemsstaterne. Et direktivs gennemførelse i en medlemsstat må ikke føre til en formindskelse af de eksisterende beskyttelsesniveauer på de områder, direktivet dækker, navnlig hvad angår den solidariske hæftelse, der fremgår af artikel 12 i dette direktiv.

Ændringsforslag 19

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 21</p> <p>Rapport</p> <p>Senest 5 år efter udløbet af gennemførelsesfristen aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende forslag.</p>	<p>Artikel 21</p> <p>Rapport</p> <p>Senest 5 år efter udløbet af gennemførelsesfristen aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <u>og Regionsudvalget</u> om gennemførelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende forslag.</p>

Begrundelse

Krav i forlængelse af kravet om at vælge EUF-traktatens artikel 153 som retsgrundlag for direktivet.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
 Formand for
 Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Statut for Den Europæiske Almennyttige Fond«

(2013/C 17/13)

REGIONSUDVALGET

- støtter Kommissionens forslag til forordning om statut for den europæiske almennyttige fond (FE) og finder, at det ligger fint i forlængelse af vedtagelsen af forordningen om det europæiske borgerinitiativ;
- støtter derfor Kommissionens forslag til forordning om statut for den europæiske almennyttige fond og anser det for at ligge fint i forlængelse af vedtagelsen af forordningen om det europæiske borgerinitiativ og forordningen om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), som sigter mod at fremme og promovere samarbejde på tværs af nationale og regionale grænser på EU-niveau;
- gør gældende, at statuten skal opfylde målsætninger om såvel forenkling som effektivitet og retssikkerhed for at gøre det lettere for fondene at arbejde med grænseoverskridende og tværnationale projekter - alene eller i samarbejde med lokale, regionale og nationale aktører, og at der er tale om et tiltag, der skal gøre fondenes drift og finansiering klarere for borgerne;
- forstår, at man gerne vil finde en balance mellem krav i medlemsstaternes nationale lovgivning med hensyn til den minimumsværdi af aktiverne, som kræves af en fond, og ønsket om at lette oprettelsen af almennyttige fonde i EU. Udvalget ønsker ikke desto mindre at garantere donatorer og borgere, at de almennyttige fonde råder over en tilstrækkelig stor formue, og slår derfor til lyd for, dels at den minimumsværdi af aktiverne, som kræves for at registrere en almennyttig fond, hæves fra 25 000 til 50 000 euro, fordi 25 000 synes at være for lidt, dels at denne værdi skal fastholdes i hele fondens levetid. Manglende overholdelse af dette krav skal straffes med fondens opløsning;

Ordfører	Claudette BRUNET-LECHENAULT (FR/PSE), næstformand for departementet Saône-et-Loire
Basisdokument	Forslag til Rådets forordning om statut for den europæiske almennyttige fond (FE) COM(2012) 35 final

I. INDLEDNING

REGIONSUDVALGET

1. anerkender, at fonde i hele Europa har stor økonomisk vægt og spiller en vigtig rolle for alle almennyttige aktiviteter, ikke mindst dem, der falder ind under de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder, såsom sociale og sundhedsmæssige tjenesteydelser, social sikring, kunst og kultur, uddannelse, videnskab, forskning, innovation og miljø;

2. forstår og beklager de vanskeligheder, som fondene støder på, når de bevæger sig ud over de nationale grænser for at deltage i grænseoverskridende, tværnationale projekter, hvilket tvinger dem til at anvende store summer på rådgivning og organisation – summer, som hellere burde anvendes til deres sociale formål;

3. støtter Kommissionens forslag til forordning om statut for den europæiske almennyttige fond (FE) og finder, at det ligger fint i forlængelse af vedtagelsen af forordningen om det europæiske borgerinitiativ;

4. glæder sig desuden over, at Kommissionens forslag indgår i et bredere perspektiv vedrørende sikringen af den sociale og solidariske økonomi inden for det indre marked og håber i denne henseende på, at vedtagelsen af en statut for europæiske fonde baner vej for en statut for europæiske sparekasser;

5. gør gældende, at denne statut skal opfylde målsætninger om såvel forenkling som effektivitet og retssikkerhed for at gøre det lettere for fondene at arbejde med grænseoverskridende og tværnationale projekter - alene eller i samarbejde med lokale, regionale og nationale aktører;

6. understreger endvidere, at statuten skal ses som et tiltag til at gøre fondenes drift og finansiering klarere for borgerne;

7. ønsker, at den europæiske dimension af FE styrkes, ikke kun ved oprettelsen, men i hele deres levetid, og at de juridiske bestemmelser, som vil gælde for dem, i størst mulig udstrækning kommer fra forslaget til forordning og de enkelte almennyttige fondes statut, og opfordrer til, at henvisninger til nationale lovgivninger begrænses;

8. minder om, at i den udstrækning almennyttige fonde er i stand til at samle private midler eller modtage offentlig støtte med henblik på opfyldelsen af deres formål, skal de såvel af hensyn til deres finansieringskilder som af hensyn til EU-borgerne generelt underlægges krav om regnskabsaflæggelse;

II. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Fondssektorens økonomiske vægt

9. konstaterer, at fondssektoren repræsenterer en ikke uvæsentlig økonomisk vægt med et samlet udgiftsniveau i størrelsesordenen 150 mia. euro og en direkte beskæftigelseseffekt på tæt ved 1 mio. fuldtidsstillinger i EU;

10. bemærker, at fondene har interesse i at arbejde uden for de nationale grænser med henblik på globale løsninger på tværgående problemer med relation til f.eks. migration, socioøkonomisk udvikling, videnskabelig ekspertise, menneskerettigheder, miljø osv.;

11. fremhæver især den rolle, som fondene kan spille, for så vidt angår udnyttelse af deres ressourcer og kreativitet, i en tid præget af stærk politisk, finansiel og social krise i Europa, som gør det nødvendigt at undersøge alle muligheder for at styrke Den Europæiske Union og sikre borgerne en fremtid og udsigter til vækst;

Tunge og dyre administrative begrænsninger

12. bemærker, at fonde kan støde på vanskeligheder i forbindelse med grænseoverskridende og tværnational virksomhed som følge af national lovgivning, som tvinger dem til at bruge penge på rådgivning og diverse administrative udgifter – sammenlagt skønnes disse udgifter at løbe op i 90-102 mio. euro om året – snarere end at anvende disse midler til gennemførelsen af almennyttige projekter alene eller i samarbejde med andre fonde eller lokale og regionale myndigheder;

For en statut, der styrker det europæiske borgerinitiativ via fondenes virksomhed

13. understreger, at fondsaktiviteter, der som regel igangsættes på initiativ af personer, der er underlagt privatretten (privatpersoner eller virksomheder), vedrører almennyttige projekter, som er meget betydningsfulde for de europæiske borgere, og ofte falder ind under de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder, såsom sociale og sundhedsmæssige tjenesteydelser, social sikring, kunst og kultur, uddannelse, videnskab, forskning og innovation;

14. finder, at en ny juridisk form i overensstemmelse med den europæiske fondsstatut som alternativ til de nationale statutter vil være et vigtigt element i forbedringen af fondenes rolle i EU;

15. støtter derfor Kommissionens forslag til forordning om statut for den europæiske almennyttige fond og anser det for at ligge fint i forlængelse af vedtagelsen af forordningen om det europæiske borgerinitiativ og forordningen om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), som sigter mod at fremme og promovere samarbejde på tværs af nationale og regionale grænser på EU-niveau;

16. mener, at EUF-traktatens artikel 352, der foreskriver, at passende bestemmelser for at nå et af målene i traktaterne, skal vedtages af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og med Europa-Parlamentets godkendelse, er det eneste relevante retsgrundlag for dette forslag til forordning, eftersom der ikke findes nogen bestemmelser i traktaterne, der specifikt og udtrykkeligt giver EU-institutionerne kompetence på dette område. Dette retsgrundlag har tidligere været brugt i forbindelse med vedtagelsen af bestemmelser for andre statutter, som f.eks. statuten for det europæiske selskab og statuten for den europæiske økonomiske firmagrube, og kommer på ingen måde i karambolage med de nationale lovgivninger for fonde. Udvalget gør i øvrigt opmærksom på, at forslaget til forordning i forbindelse med den tidlige varslingsmekanisme vedrørende gennemførelsen af nærhedsprincippet kun er blevet genstand for én begrundet udtalelse fra de 19 nationale parlamenter, der har foretaget en analyse af sagen;

17. gør gældende, at statuten skal opfylde målsætninger om såvel forenkling som effektivitet og retssikkerhed for at gøre det lettere for fondene at arbejde med grænseoverskridende og tværnationale projekter - alene eller i samarbejde med lokale, regionale og nationale aktører, og at der er tale om et tiltag, der skal gøre fondenes drift og finansiering klarere for borgerne;

Fremhævelse af den europæiske dimension

18. slår til lyd for at fremhæve den europæiske dimension mere markant ved at kræve, at den europæiske fond ikke bare

skal gennemføre eller have til formål at gennemføre tværnationale eller grænseoverskridende aktiviteter ved sin oprettelse, men i hele dens levetid;

19. beklager i den forbindelse, at forslaget til forordning ofte henviser til medlemsstaternes nationale retssystemer, hvilket forekommer udvalget at være en kilde til juridisk usikkerhed for de almennyttige fonde, så længe der ikke findes nogen harmoniseringsbestemmelser;

Krav om læselighed, troværdighed og åbenhed

20. erindrer om, at de almennyttige fondes mulighed for at samle private midler eller modtage offentlig støtte med henblik på at opfylde deres formål forudsætter, at de stiller de bedst mulige garantier for soliditet og sikrer fuldstændig gennemsigtighed i forvaltningen og anvendelsen af de midler, de får stillet til rådighed, af hensyn til deres donatorer, finansieringskilder og generelt alle borgere i EU;

Præcisering af de almennyttige fondes mål

21. gør opmærksom på, at "almennyttig" og "almennvellet" dækker over forskellige begreber i nogle medlemsstater og nogle gange kan henvise til en særlig procedure eller juridisk status i den nationale lovgivning, andre gange til en særlig skattemæssig tilgang, og foreslår derfor at harmonisere den anvendte terminologi og vælge udtrykket "almennyttig", som medlemsstaterne bør benytte på en ensartet måde rensset for enhver skattemæssig tilgang under fastsættelsen af den europæiske fondes formål;

22. ønsker desuden en definition af "amateursport" i forslaget artikel 5 for at undgå, at de almennyttige fonde ender med at støtte aktiviteter, der snarere kan karakteriseres som professionel sport;

Mod større troværdighed

23. forstår, at man gerne vil finde en balance mellem krav i medlemsstaternes nationale lovgivning med hensyn til den minimumsværdi af aktiverne, som kræves af en fond, og ønsket om at lette oprettelsen af almennyttige fonde i EU. Udvalget ønsker ikke desto mindre at garantere donatorer og borgere, at de almennyttige fonde råder over en tilstrækkelig stor formue, og slår derfor til lyd for, dels at den minimumsværdi af aktiverne, som kræves for at registrere en almennyttig fond, hæves fra 25 000 til 50 000 euro, fordi 25 000 synes at være for lidt, dels at denne værdi skal fastholdes i hele fondens levetid. Manglende overholdelse af dette krav skal straffes med fondens opløsning;

24. finder det indlysende, at almennyttige fonde ikke må have et lukrativt formål, men erkender samtidig, at disse kan blive nødt til at udøve økonomiske aktiviteter for at gennemføre deres almennyttige opgaver, og foreslår derfor at ændre artikel 11 med henblik på en bedre definition af, under hvilke vilkår en almennyttig fond kan gennemføre økonomiske aktiviteter;

25. finder, at spørgsmålet om aflønning af medlemmer af en almennyttig fonds bestyrelse og tilsynsråd er logisk betinget af fondenes ikke-lukrative karakter, og at forslaget til forordning bør fastsætte principielle regler herom;

26. ønsker principperne om forebyggelse af interessekonflikter tydeliggjort. Den aktuelle formulering synes at være kilde til skiftende fortolkninger, hvilket kan give den modsatte effekt af den ønskede;

27. godkender reglerne for regnskabsaflæggelse og åbenhed, men foreslår, at bestemmelserne vedrørende kontrol og offentliggørelse af de almennyttige fondes aktiviteter bliver præciseret;

Behov for harmonisering

28. anerkender behovet for en stram budgetdisciplin, som ligger bag indførelsen af en tilsynsmyndighed for de almennyttige fonde på nationalt niveau i stedet for en procedure og et kontrolorgan på europæisk niveau;

29. erkender relevansen af at indføje skattemæssige bestemmelser i udkastet til statut, samtidig med at det er forbeholden over for en automatisk udstrækning af skatteordningen for nationale almennyttige enheder til almennyttige fonde på grund af de store forskelle, der er i de nationale ordningers vilkår for tildeling af disse skattefordele.

III. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I denne forordning forstås ved: (...)	I denne forordning forstås ved: (...)
5) "almennyttig enhed": en fond med et almennyttigt formål og/eller en lignende almennyttig juridisk person uden medlemskab oprettet i henhold til en af medlemsstaternes love	5) " almennyttig enhed " <u>enhed af almen interesse</u> ": en fond med et almennyttigt formål <u>af almen interesse</u> og/eller en lignende almennyttig juridisk person <u>af almen interesse</u> uden medlemskab oprettet i henhold til en af medlemsstaternes love

Begrundelse

Ordføreren erstatter med sit ændringsforslag 1 "almennyttig" med "af almen interesse".

Ændringsforslag 2

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 5	Artikel 5
Almennyttigt formål	Almennyttigt formål
1. FE er en uafhængigt etableret almennyttig enhed.	1. FE er en uafhængigt etableret almennyttig enhed.

Begrundelse

"Almennyttigt" bruges som overordnet begreb for at begrænse risikoen for sammenblanding af begreber i henholdsvis skatteret og offentlig ret i visse medlemsstater med henblik på at give en særlig statut eller en særlig skatteordning til fonde under national lovgivning.

Ændringsforslag 3

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 5</p> <p>Almennyttigt formål</p> <p>2. FE tjener almenvellet i bred forstand.</p> <p>Den må kun oprettes med følgende formål, som fondens aktiver skal være uløseligt bundet til:</p> <p>a) [...]</p> <p>r) amatøridræt;</p> <p>[...].</p> <p>[...].</p>	<p>Artikel 5</p> <p>Almennyttigt formål</p> <p>2. FE tjener almenvellet <u>almennyttige formål</u> i bred forstand.</p> <p>Den må kun oprettes med følgende formål, som fondens aktiver skal være uløseligt bundet til:</p> <p>a) [...]</p> <p>r) amatøridræt, <u>defineret som sportsaktiviteter udført af personer, som ikke opnår regelmæssige og betydelige indtægter herfra;</u></p> <p>[...].</p> <p>t) <u>forsvar af ofre for terrorisme og enhver form for vold;</u></p> <p>[...].</p>

Begrundelse

Det synes hensigtsmæssigt at give en præcis definition af begrebet amatørsport, al den stund praksis varierer fra den ene medlemsstat til den anden alt efter hvilken sport, der er tale om, og visse sportsgrene, selv om de regnes for amatørsport, ikke desto mindre dyrkes på et niveau og under vilkår, som nærmer dem til udøvelsen af professionelle aktiviteter, som er udelukket fra det alment nyttige område. Det synes endvidere hensigtsmæssigt at tilføje forsvar af ofre for enhver form for vold. Understregning af betydningen af at samarbejde med de tredjelande, der er nævnt i det efterfølgende afsnit.

Ændringsforslag 4

Artikel 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 6</p> <p>Grænseoverskridende element</p> <p>På registreringstidspunktet skal FE have aktiviteter eller have et lovbestemt formål om at gennemføre aktiviteter i mindst to medlemsstater.</p>	<p>Artikel 6</p> <p>Grænseoverskridende <u>Europæisk</u> element</p> <p>På registreringstidspunktet skal FE have aktiviteter eller have et lovbestemt formål om at gennemføre aktiviteter i mindst to medlemsstater.</p> <p><u>Efter registreringen skal FE have aktiviteter i mindst to medlemsstater.</u></p> <p><u>FE skal fortsætte med at gennemføre disse aktiviteter i mindst to medlemsstater i hele sin levetid.</u></p>

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at styrke den alment nyttige fonds europæiske dimension ved reelt at sikre udøvelsen af aktiviteter i flere medlemsstater i hele den alment nyttige fonds levetid og ikke kun under oprettelsen. I tilfælde af en nystartet FE, som på registreringstidspunktet endnu ikke kan have de nødvendige aktiviteter, bør den europæiske dimension fremgå af dens lovbestemte formål, og formuleringen bør derfor ændres.

Ændringsforslag 5

Artikel 7, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 7	Artikel 7
Aktiver	Aktiver
[...].	[...]:
2. FE har aktiver svarende til mindst 25 000 EUR.	2. FE har <u>ved sin oprettelse og i hele sin levetid</u> aktiver svarende til mindst 25 50 000 EUR.

Begrundelse

Udvalget foreslår, at minimumsværdien af de aktiver, som kræves ved oprettelsen, øges til 50 000 euro og at denne værdi opretholdes i hele den almennyttige fonds levetid, for bedre at sikre den soliditet og troværdighed, en almennyttig fond skal have.

Ændringsforslag 6

Artikel 10, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 10	Artikel 10
Retsevne	Retsevne
1. FE har fuld retsevne i alle medlemsstater.	1. FE har fuld retsevne i alle medlemsstater, <u>medmindre denne forordning indeholder begrænsninger.</u>
Medmindre vedtægterne indeholder begrænsninger, har FE alle de rettigheder, der er nødvendige for at udføre sine opgaver, herunder retten til at eje løsøre og fast ejendom, yde tilskud, rejse midler, modtage og opbevare donationer af enhver slags, bl.a. aktier og andre omsætningspapirer, arv og gaver "i naturalier" fra enhver lovlig kilde, herunder tredjelande.	Medmindre vedtægterne indeholder begrænsninger, har FE alle de rettigheder, der er nødvendige for at udføre sine opgaver, herunder retten til at eje løsøre og fast ejendom, yde tilskud, rejse midler, modtage og opbevare donationer af enhver slags, bl.a. aktier og andre omsætningspapirer, arv og gaver "i naturalier" fra enhver lovlig kilde, herunder tredjelande.
FE har ret til at etablere sig i alle medlemsstater, hvor det er nødvendigt for gennemførelsen af dens aktiviteter.	FE har ret til at etablere sig i alle medlemsstater, hvor det er nødvendigt for gennemførelsen af dens aktiviteter.

Begrundelse

Bestemmelsen om, at FE skal have fuld retsevne i alle medlemsstater skal uddybes i lyset af begrænsningerne af økonomiske aktiviteter iht. art. 11 (forfølgelse af formål af almen interesse, økonomiske aktiviteter, der er uafhængige af FE's formål af almen interesse, er tilladt med op til 10 % af FE's årlige nettoomsætning på betingelse af, at resultaterne af de uafhængige aktiviteter præsenteres separat i regnskaberne og udelukkende bruges til opgaver af almen interesse).

Ændringsforslag 7

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 11</i></p> <p>Økonomiske aktiviteter</p> <p>1. Medmindre der er anført begrænsninger i vedtægterne, må FE frit indlede handel eller andre økonomiske aktiviteter, forudsat at en eventuel fortjeneste udelukkende bruges til forfølgelse af dens almennyttige formål.</p> <p>2. Økonomiske aktiviteter, der er uafhængige af FE's almennyttige formål, er tilladt med op til 10 % af FE's årlige nettoomsætning, forudsat at resultaterne af de uafhængige aktiviteter præsenteres separat i regnskaberne.</p>	<p><i>Artikel 11</i></p> <p>Økonomiske aktiviteter</p> <p>1. Medmindre der er anført begrænsninger i vedtægterne, må FE frit <u>udføre indlede handel eller andre økonomiske aktiviteter, når disse ikke kan adskilles fra dens almennyttige opgaver og</u> forudsat at en eventuel fortjeneste udelukkende bruges til forfølgelse af dens almennyttige formål.</p> <p>2. Økonomiske aktiviteter, der er uafhængige af FE's almennyttige formål, er <u>kun</u> tilladt med op til 10 % af FE's årlige nettoressourcer<u>omsætning</u>, forudsat at resultaterne af de uafhængige aktiviteter præsenteres separat i regnskaberne, <u>og at de er helt og aldeles knyttet til gennemførelsen af de almennyttige opgaver.</u></p>

Begrundelse

Det foreslåede ændringsforslag har til formål bedre at fastsætte rammerne for en almennyttig fonds mulighed for at bedrive økonomiske aktiviteter, så man undgår, at den mister sin grundlæggende karakter af institution med almennyttige formål og kan misbruge sine særlige vilkår til at forfølge rent kommercielle interesser, som ikke hænger sammen med dens formål.

Ændringsforslag 8

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Registrering</p> <p>1. FE registreres i én medlemsstat.</p> <p>2. FE, som dannes gennem en fusion mellem to almennyttige enheder, der er lovligt etableret i den samme medlemsstat, registreres i den pågældende medlemsstat.</p> <p>3. FE, der stiftes gennem en grænseoverskridende fusion, registreres i en af de medlemsstater, hvor de fusionerende enheder var lovligt etableret.</p> <p>4. FE, der stiftes gennem omdannelse, registreres i den medlemsstat, hvor den omdannede enhed oprindeligt var lovligt etableret.</p>	<p>Registrering</p> <p>1. FE registreres i én <u>den</u> medlemsstat, <u>hvor den har sit registrerede hjemsted.</u></p> <p>2. FE, som dannes gennem en fusion mellem to almennyttige enheder, der er lovligt etableret i den samme medlemsstat, registreres i den pågældende medlemsstat.</p> <p>3. FE, der stiftes gennem en grænseoverskridende fusion, registreres i <u>den en af de</u> medlemsstater, hvor de fusionerende enheder var lovligt etableret <u>den absorberende fond har sit registrerede hjemsted.</u></p> <p>4. FE, der stiftes gennem omdannelse, registreres i den medlemsstat, hvor den omdannede enhed oprindeligt var lovligt etableret.</p>

Begrundelse

Af hensyn til retssikkerheden foreslås det, at den personlige forbindelse til FE's registrerede hjemsted medtages om det andet kriterium til at bestemme, hvor FE skal registreres.

Ændringsforslag 9

Tilføjelse af ny artikel efter artikel 31

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>Forvaltningsprincipper</p> <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="818 427 1356 483">1. <u>Ingen kan samtidig være medlem af både bestyrelsen og tilsynsrådet.</u> <li data-bbox="818 512 1356 618">2. <u>Bestyrelsesmedlemmerne og medlemmerne af tilsynsrådet udfører deres funktioner uden vederlag. Udgifter i forbindelse med deres opgaver kan godtgøres i henhold til vilkårene i statuten.</u> <li data-bbox="818 647 1356 804">3. <u>Stiftere, bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af tilsynsrådet, administrerende direktører, revisorer eller personer med forretningsmæssig eller familiemæssig relation til disse må kun opnå en direkte eller indirekte fordel, hvis den er direkte forbundet med gennemførelsen af deres funktion i den almennyttige fond.</u>

Begrundelse

Det foreslåede ændringsforslag afspejler udvalgets ønske om at præcisere forvaltningsreglerne og de etiske regler, så de stemmer overens med de almennyttige fondes overvejende ikke-lukrative karakter og opfylder kravene om læselighed og gennemsigtighed.

Ændringsforslag 10

Artikel 32

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 32</p> <p>Interessekonflikter</p> <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="256 1263 807 1420">1. Stifteren og eventuelt andre bestyrelsesmedlemmer, der kan have forretningsmæssige, familiemæssige eller andre forbindelser til stifteren eller til hinanden, som kunne skabe en faktisk eller potentiel interessekonflikt af en sådan art, at den kan påvirke hans/hendes dømmekraft, må ikke udgøre flertallet i bestyrelsen. <li data-bbox="256 1632 807 1688">2. Ingen kan samtidig være medlem af både bestyrelsen og tilsynsrådet. <li data-bbox="256 1823 807 1980">3. Ingen, hverken direkte eller indirekte, fortjeneste må udloddes til en stifter, et medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet, en administrerende direktør eller en revisor eller udvides til en person, der har et virksomhedsmæssigt eller tæt familiemæssigt forhold til dem, medmindre det er for udførelsen af deres opgaver i FE. 	<p>Artikel 32</p> <p>Interessekonflikter</p> <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="818 1263 1356 1621">1. <u>Stifteren og eventuelt andre bestyrelsesmedlemmer, der kan have forretningsmæssige, familiemæssige eller andre forbindelser til stifteren eller til hinanden, som kunne skabe en faktisk eller potentiel interessekonflikt af en sådan art, at den kan påvirke hans/hendes dømmekraft, må ikke udgøre flertallet i bestyrelsen. Medlemmerne af bestyrelsen og tilsynsrådet skal skriftligt orientere den almennyttige fond om enhver direkte eller indirekte interesse i en tredjeparts enhed, som kan tænkes at bringe vedkommende i en konflikt mellem på den ene side en personlig interesse eller interessen for en person med en forretningsmæssig eller familiemæssig relation til det pågældende medlem og på den anden side den almennyttige fonds interesse.</u> <li data-bbox="818 1632 1356 1812">2. <u>Ingen kan samtidig være medlem af både bestyrelsen og tilsynsrådet. Medlemmer af bestyrelsen og tilsynsrådet skal afholde sig fra at deltage i enhver overvejelse eller beslutning, hvor et spørgsmål vedrørende en enhed eller en person, som de har forretningsmæssige eller familiemæssige forbindelser til, eller som de har direkte eller indirekte interesser i, bliver debatteret.</u> <li data-bbox="818 1823 1356 1980">3. <u>Ingen, hverken direkte eller indirekte, fortjeneste må udloddes til en stifter, et medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet, en administrerende direktør eller en revisor eller udvides til en person, der har et virksomhedsmæssigt eller tæt familiemæssigt forhold til dem, medmindre det er for udførelsen af deres opgaver i FE.</u>

Begrundelse

Det foreslåede ændringsforslag afspejler udvalgets ønske om at styrke forvaltningsreglerne og de etiske regler, der skal være i overensstemmelse med de krav om læselighed og gennemsigtighed, som donatorerne og borgerne forventer, at de almennyttige fonde opfylder.

Ændringsforslag 11

Artikel 33

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 33</p> <p>Repræsentation af FE over for tredjemand</p> <p>Bestyrelsen og enhver anden person, som bestyrelsen har bemyndiget, og som arbejder efter bestyrelsens instruktioner, kan repræsentere FE i forbindelser med tredjemand og i retssager.</p>	<p>Artikel 33</p> <p>Repræsentation af FE over for tredjemand</p> <p>Bestyrelsen og enhver anden person, som bestyrelsen har bemyndiget, og som arbejder efter bestyrelsens instruktioner <u>og som er registreret</u>, kan repræsentere FE i forbindelser med tredjemand og i retssager.</p>

Begrundelse

Præcisering af, at kun registrerede personer kan repræsentere FE over for tredjemand, som fastsat i art. 23, stk. 1, litra e), ii) i forslaget til forordning.

Ændringsforslag 12

Artikel 34, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 34</p> <p>Gennemsigtighed og ansvarlighed</p> <p>5. Det af bestyrelsen behørigt godkendte årsregnskab samt udtalelsen fra den person, der er ansvarlig for at revidere regnskabet, offentliggøres sammen med aktivitetsrapporten.</p>	<p>Artikel 34</p> <p>Gennemsigtighed og ansvarlighed</p> <p>5. Det af bestyrelsen behørigt godkendte årsregnskab samt udtalelsen fra den person, der er ansvarlig for at revidere regnskabet, offentliggøres sammen med aktivitetsrapporten. <u>De skal som et minimum gøres tilgængelige for EU-borgerne via den almennyttige fonds internethjemmeside.</u></p>

Begrundelse

Det foreslåede ændringsforslag afspejler udvalgets ønske om at styrke forvaltningsreglerne og de etiske regler, der skal være i overensstemmelse med de krav om læselighed og gennemsigtighed, som donatorerne og borgerne forventer, at de almennyttige fonde opfylder

Ændringsforslag 13

Artikel 43, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Beslutning om afvikling</p> <p>[...]</p>	<p>Beslutning om afvikling</p> <p>[...]</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Tilsynsmyndigheden kan efter at have hørt FE's bestyrelse beslutte at afvikle FE eller, hvor der er mulighed herfor i gældende national ret, indbringe afviklingen for en kompetent domstol i følgende situationer:</p> <p>a) Hvis bestyrelsen ikke har handlet i de i stk. 1 omhandlede tilfælde.</p> <p>b) Hvis FE til stadighed overtræder sine vedtægter, denne forordning eller gældende national ret.</p>	<p>2. Tilsynsmyndigheden kan efter at have hørt FE's bestyrelse beslutte at afvikle FE <u>og udpege en kurator</u> eller, hvor der er mulighed herfor i gældende national ret, indbringe afviklingen for en kompetent domstol <u>og foreslå en kurator</u> i følgende situationer:</p> <p>a) Hvis bestyrelsen ikke har handlet i de i stk. 1 omhandlede tilfælde.</p> <p>b) Hvis FE til stadighed overtræder sine vedtægter, denne forordning eller gældende national ret.</p>

Ændringsforslag 14

Artikel 44, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Afvikling</p> <p>1. Hvis tilsynsmyndigheden har godkendt bestyrelsens beslutning i medfør af artikel 43, stk. 1, andet afsnit, eller hvis tilsynsmyndigheden eller eventuelt en domstol har besluttet at afvikle FE, anvendes FE's aktiver i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.</p> <p>[...].</p>	<p>Afvikling</p> <p>1. Hvis tilsynsmyndigheden har godkendt bestyrelsens beslutning i medfør af artikel 43, stk. 1, andet afsnit, eller hvis tilsynsmyndigheden eller eventuelt en domstol har besluttet at afvikle FE, anvendes FE's aktiver i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. <u>FE skal dække udgifterne for afviklingen.</u></p> <p>[...].</p>

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken«

(2013/C 17/14)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens forslag om at udvide listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitikken og mener, at det, med henblik på opfyldelsen af målene i de fremsatte forslag, er nødvendigt at opføre lægemidler i oversigten over prioriterede stoffer og prioriterede farlige stoffer eller i det mindste at tage dem i betragtning;
- opfordrer Kommissionens ansvarlige tjenestegrene til omgående at efterprøve godkendelsen af lægemidler og afgive en henstilling om den fortsatte anvendelse af disse lægemidler på markedet i EU. Udvalget finder det afgørende at mindske miljøbelastningen, allerede når lægemidlerne produceres og godkendes, og bemærker, at der bør træffes forholdsregler til at sikre, at de lokale og regionale myndigheders overvågningsforanstaltninger er omkostningseffektive;
- anmoder om en forlængelse af fristen for medlemsstaternes omsætning af direktivet til 24 måneder efter dets vedtagelse for at gøre det muligt at foretage en korrekt vurdering af følgevirkningerne af de nationale bestemmelser og fordele de heraf følgende omkostninger for de lokale og regionale myndigheder over et længere tidsrum;
- anmoder om, at medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene ved stofferne 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 og 34 til 48 begyndende med revisionen af vandområdeplanerne i 2021 med det formål at opnå en god kemisk tilstand for disse stoffer i 2027;
- anerkender nødvendigheden af, at medlemsstaterne overvåger stofferne på observationslisten, og finder det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne allerede går i gang hermed inden for 12 måneder efter stoffets optagelse på observationslisten, hvorved de får tilstrækkelig tid til at forberede sig. I forbindelse med overvågningen af stofferne på observationslisten kan medlemsstaterne også samarbejde på tværs af grænserne;
- fremhæver, at det er vigtigt at give adgang til informationer om farlige stoffer og sikre gennemsigtighed på dette område. Udvalget har den holdning, at borgerne bør have kendskab til vandmiljøets tilstand og de planlagte foranstaltninger til forbedring af denne.

Ordfører	Urve ERIKSON (EE/AE), medlem af kommunalrådet i Tudulinna
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken
	COM(2011) 876 final – 2011/0429 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. bifalder Kommissionens forslag, der omhandler listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitikken, dvs. de kemiske stoffer, der er opført i bilag X i vandrammedirektivet 2000/60/EF, og som udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet på EU-niveau;

2. mener, at de foreslåede ændringer er i tråd med EU's biodiversitetsstrategi for 2020. Forslagene til ændring af direktiverne vedrørende prioriterede stoffer inden for vandpolitikken afspejler målene i biodiversitetsstrategien og supplerer disse;

3. hilser præciseringen af definitionen af farlige prioriterede stoffer velkommen og støtter tilgangen med at udvide listen over opførte prioriterede stoffer samt oprette en liste over "prioriterede stoffer, der skal behandles". Udvalget understreger, at alle tilføjelser til listen skal være baseret på et solidt videnskabeligt grundlag med hensyn til de pågældende stoffers indvirkning på mennesker, dyr og planter og gennemførligheden af overvågning og fjernelse af disse stoffer fra vandkredsløbet samt de dermed forbundne omkostninger;

4. har den holdning, at vandkvaliteten skal forbedres yderligere, da bevarelsen af et afbalanceret vandmiljø er afgørende for det samlede økosystem og menneskers sundhed. Hertil kommer, at en korrekt forvaltning af strømmende eller stillestående vandområder har en positiv indflydelse på akvakulturens økonomi;

5. støtter opstillingen af den observationsliste, som en foranstaltning til bedre beskyttelse af vandressourcer i EU, der blev oprettet med henblik på at fremme EU's målrettede overvågning af mulige farlige stoffer under prioriteringsprocessen til støtte for den fremtidige revision af listen over prioriterede stoffer;

6. fremhæver, at det lokale og regionale bidrag til miljøbeskyttelse er særligt vigtigt. Dette skyldes muligheden for at tage udgangspunkt i lokal viden og den kendsgerning, at de lokale og regionale myndigheder i uforholdsmæssig høj grad berøres af de prioriterede og farlige prioriterede stoffer, der skader vandmiljøet.

B. Politiske anbefalinger

7. støtter Kommissionens ændringsforslag, ifølge hvilket realiseringen af en god økologisk tilstand for vandmiljøet i EU kræver, at der opstilles regler for kemikalier på ikke bare nationalt, men også på lokalt niveau og for de enkelte afvandsområder og gør samtidig opmærksom på, at medlemsstaterne skal have tilstrækkeligt med tid og yderligere midler til at gennemføre de nødvendige retsakter og administrative bestemmelser samt til at gennemføre bestemmelser til sikring af en god økologisk og kemisk tilstand i vandmiljøet;

8. støtter principperne for overvågningen af farlige stoffer, der fastslår, at årsagerne til forureningen, så hurtigt og præcist som muligt, bør kortlægges, dér hvor forureningen er opstået, og samtidig også med udgangspunkt i den økonomiske bæredygtighed og miljøbeskyttelse. Hvis der ikke iværksættes supplerende foranstaltninger kan der opstå vidtgående og vedvarende skader på miljøet. Derfor er det yderst vigtigt at undersøge og overvåge mulige forureningskilder med henblik på at få et overblik over forureningens omfang, og de dermed forbundne farer for vandmiljøet, så tidligt som muligt. Derudover skal farlige stoffers mulige vej til miljøet inødegås med velegnede metoder. Udvalget går derfor ind for, at der fastlægges effektive udledningsbegrænsninger på EU-plan;

9. er enig i, at persistente, bioakkumulerende og toksiske stoffer samt andre stoffer, der opfører sig som sådanne, kan belaste vandmiljøet i årtier, selv når der allerede er iværksat omfattende foranstaltninger til at nedbringe eller standse udledninger. Samtidig gør udvalget opmærksom på, at farebegrebet og ikke risikobegrebet ligger til grund for de farlige stoffer i det aktuelle direktiv. I direktivforslaget arbejdes der derfor med bestemte koncentrationslofter for stoffer, mens der ikke tages hensyn til de risici, som er forbundet med samspillet med andre stoffer i vandmiljøet. Set fra såvel et analytisk som et finansielt synspunkt ville det være mere formålstjenligt at overvåge følgerne af de kemiske forbindelser mellem stofferne i de indre farvande, idet disse forbindelser, selv i ekstremt små koncentrationer, kan påvirke vandmiljøet;

10. fremhæver, at det er vigtigt at give adgang til informationer om farlige stoffer og sikre gennemsigtighed på dette område. Udvalget har den holdning, at borgerne bør have kendskab til vandmiljøets tilstand og de planlagte foranstaltninger til forbedring af denne;

11. erkender, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne overvåger stofferne på observationslisten. Udvalget har imidlertid den opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt at påbegynde denne overvågning inden for et år efter stoffets optagelse på observationslisten, idet der på den måde ville være en passende forberedelsestid til rådighed;

12. Det er fortaler for, at de hidtil i direktivforslaget artikel 8b formulerede krav til overvågningen ikke skærpes, navnlig set i lyset af muligheden for at anvende delegerede retsakter;

13. mener, at det, med henblik på opfyldelsen af målene i de fremsatte forslag, er nødvendigt at opføre lægemidler i oversigten over prioriterede stoffer og prioriterede farlige stoffer eller i det mindste at tage dem i betragtning, idet der findes videnskabelig dokumentation for, at lægemiddelrester i vandmiljøet ikke kun er miljøskaadelige, men også kan udgøre en fare for menneskers sundhed og føre til en "genetisk forurening" af fisk. Kommissionens bedømmelse viser, at de nævnte lægemidler udgør en fare for vandmiljøet og muligvis også for borgerne. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionens ansvarlige tjenestegrene til omgående at efterprøve godkendelsen af disse stoffer og afgive en henstilling om den fortsatte anvendelse af disse stoffer på markedet i EU. Udvalget finder det derfor afgørende at udvikle forskning om rensningsmetoder og deres omkostningseffektivitet. Det finder det desuden vigtigt at stræbe efter at mindske miljøbelastningen, når lægemidlerne produceres og godkendes. I forbindelse med omformuleringen og koordineringen af de gældende retsakter bemærker udvalget endelig, at de lokale og regionale myndigheder skal høres vedrørende de analytiske og mest optimale muligheder for overvågning, og at der bør træffes forholdsregler til at sikre, at foranstaltningerne er omkostningseffektive;

14. påpeger, at forurening af vandmiljøet er et grænseoverskridende fænomen. Derfor hilses indførelsen af fælleseuropæiske standarder for vandmiljøkvaliteten velkommen. Medlemsstaterne forpligtes til at overvåge prioriterede stoffer i vandmiljøet og indberette overtrædelser af miljøkvalitetsstandarderne, og i den forbindelse bifaldes samarbejdet mellem regionerne. Det er vigtigt at slå fast, hvordan, hvor og på hvilken måde overvågningen af biota skal ske, så den bliver sammenlignelig i alle medlemsstater. Udvalget understreger, at oprettelsen af en observationsliste på EU-niveau er et væsentligt bidrag til de senere års EU-indsats for at forbedre miljøstandarderne på områderne jordbundsforurening, luftforurening, beskyttelse af biodiversitet og bæredygtig udvikling. Udvalget fremhæver, at det er vigtigt også at høre de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med fremtidige tiltag med det formål at kortlægge optimale løsninger og sikre en vedvarende miljøbeskyttelse;

15. gør opmærksom på, at vandmiljøet også kan forurenes gennem forskellige produkter, der indeholder prioriterede og farlige stoffer, hvis disse produkter slipper ud i miljøet i løbet af eller ved slutningen af deres livscyklus. Derfor er det vigtigt nøje at overvåge importen af problematiske produkter indeholdende farlige stoffer til EU og udbredelsen af disse. Samtidig skal borgerne også informeres om disse produkter, samt den korrekte opbevaring og anvendelse af disse, således at færre farlige stoffer fra disse produkter havner i miljøet. Ofte er der tale om en situation, hvor der ikke produceres produkter med farlige stoffer og ikke anvendes problematiske kemikalier, men hvor der må tages højde for miljøpåvirkningerne fra importerede produkter. Med henblik på et godt økologisk vandmiljø skal de planlagte foranstaltninger ses i en større sammenhæng. Endvidere er det tid til at revidere de aktuelle maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i fødevarer, navnlig hvad angår importerede fødevarer af vegetabilsk oprindelse i EU;

16. kritiserer i den forbindelse, at Kommissionen fortsat ikke planlægger at indføre fælleseuropæiske regler for udledningen, fremstillingen og markedsføringen af disse stoffer eller produkter, som indeholder disse stoffer, der ville gøre det muligt for medlemsstaterne at sikre opfyldelsen af direktivforslagets krav.

REGIONSUDVALGET

Lokal og regional indflydelse

17. er enig i, at forebyggelsen af vedvarende skader på vandmiljøet skal være en central prioritet i EU's miljøpolitik. På dette område har Regionsudvalget, der repræsenterer det lokale og regionale niveau i EU, et klart mandat. Med støtte fra de lokale og regionale myndigheder er Regionsudvalget i stand til at samle den viden, der findes på lokalt og regionalt niveau og bidrage til den overvågning, der skal gennemføres af medlemsstaterne. Kortlægning af lokale og regionale problemer med hjælp fra lokale og regionale myndigheder samt oplysning og uddannelse på dette niveau kan udgøre et bidrag til en effektiv gennemførelse af ændringsforslagene til disse direktiver samt løsningen af de opståede spørgsmål;

18. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle, når det drejer sig om at yde et bidrag til sikring af en god vandmiljøkvalitet, idet en sådan gavner såvel livskvalitet som virksomhedernes udvikling;

19. understreger de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med formidlingen af oplysninger om vandmiljøets kemiske tilstand og de dermed forbundne foranstaltninger på alle samfundsniveauer. Støtte fra og inddragelse af offentligheden er en forudsætning for beskyttelse af vandmiljøet, kortlægning af problemer og de bedst egnede løsninger samt fastlæggelse af de dermed forbundne omkostninger.

REGIONSUDVALGET

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

20. Fælles vandområder, som går på tværs af landegrænser, dækker 60 % af EU's territorium. En effektiv indsats for at beskytte vandressourcer kræver derfor en fælles tilgang på EU-niveau. Det aktuelle dokument begrænser sig til at kortlægge prioriterede stoffer og opstille fælles miljøkvalitetsstandarder. Der stilles ikke forslag om yderligere EU-tiltag, som går videre end de allerede eksisterende. Specifikke og yderligere foranstaltninger til forureningskontrol er en opgave for medlemsstaterne, som under hensyntagen til lokale karakteristika kan vælge den mest effektive metode til opfyldelse af målene;

21. I det målene for de foreslåede foranstaltninger på grund af deres karakter ikke kan opfyldes af medlemsstaterne selv i tilstrækkeligt omfang, og de på grund af deres omfang og følgevirkninger bedre kan realiseres på EU-niveau, er forslaget i overensstemmelse med nærhedsprincippet i EU-traktatens artikel 5. I tråd med proportionalitetsprincippet i den nævnte artikel går forslaget ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

22. Selvom det i begrundelsen til Kommissionens forslag nævnes, at der ikke vil være budgetmæssige konsekvenser, må det alligevel forventes, at der for medlemsstaternes vedkommende også vil være højere omkostninger på regionalt og kommunalt niveau forbundet med den ekstra overvågning, kortlægning af nye stoffer og fjernelse af nye farlige stoffer. Da der imidlertid må gøres en indsats for at bevare et rent miljø, er det hensigtsmæssigt at skabe forudsætningerne for en god økologisk tilstand i vandområderne. I modsat fald vil der fremover være langt større omkostninger forbundet med at sikre rent vand. Set på langt sigt er der en betydelig nytteværdi ved at beskytte vandmiljøet;

23. Kommissionen vurderer, at direktivets nytteværdi først og fremmest skal findes i en mindre omkostningskrævende drikkevandsbehandling. Reduktionen af omfanget af prioriterede stoffer i vandmiljøet har gennem drikkevand og fødevarer betydning for folkesundheden, og således må reducerede sundhedsudgifter også ses som en merværdi.

II. ÆNDRINGSFORSLAG

Ændringsforslag 1

Artikel 2, ændring af direktiv 2008/105/EF: Artikel 3 ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. I overensstemmelse med artikel 1 i dette direktiv og artikel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne anvende miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv på overfladevandområder.</p> <p>Medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene på overfladevandområder i overensstemmelse med kravene i bilag I, del B. [Bemærk: dette stykke er ikke ændret]</p> <p>2. I forbindelse med stof nr. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 og 44 i bilag I, del A, anvender medlemsstaterne de miljøkvalitetskrav for biota, der er fastsat i bilag I, del A. For resten af stofferne anvender medlemsstaterne de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat i bilag I, del A.</p>	<p>1. I overensstemmelse med artikel 1 i dette direktiv og artikel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne anvende miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv på overfladevandområder.</p> <p>Medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene på overfladevandområder i overensstemmelse med kravene i bilag I, del B. [Bemærk: dette stykke er ikke ændret]</p> <p>2. <u>Medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene ved stofferne 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 og 34 til 48 begyndende med revisionen af vandområdeplanerne i 2021 med det formål at opnå en god kemisk tilstand for disse stoffer i 2027.</u></p> <p>2 3. I forbindelse med stof nr. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 og 44 i bilag I, del A, anvender medlemsstaterne de miljøkvalitetskrav for biota, der er fastsat i bilag I, del A. For resten af stofferne anvender medlemsstaterne de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat i bilag I, del A.</p>

Begrundelse

Det foreslås at tilføje et nyt stk. 2. Direktivforslaget indeholder allerede en hensyntagen til disse stoffer i vandområdeplanen for 2015. På grund af den korte tidshorisont vil der ikke findes tilstrækkeligt med overvågningsdata til at danne grundlaget for den nødvendige viden om belastningen af vandmiljøet og dets tilstand. Dermed mangler grundlaget for planlægningen af foranstaltninger. Hertil kommer, at kendskabet til mulige foranstaltninger, der kan reducere belastningen som følge af disse stoffer stadig er yderst beskedent. Dermed er der ikke tilstrækkeligt med tid inden udarbejdelsen af den 2. vandområdeplan, der skal præsenteres for offentligheden ultimo 2014, til at inddrage disse stoffer på hensigtsmæssig vis.

Ændringsforslag 2

Artikel 2, ændring af direktiv 2008/105/EF: tilføjelse af artikel 8b – observationsliste, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. Medlemsstaterne overvåger hvert stof på observationslisten med udvalgte repræsentative overvågningsstationer over en periode på mindst 12 måneder, som påbegyndes inden for 3 måneder efter stoffets optagelse på observationslisten.</p> <p>Hver medlemsstat udvælger mindst én station pr. ca. 15 000 km² geografisk område, og der skal være mindst én station pr. medlemsstat.</p> <p>Medlemsstaterne tager ved udvælgelsen af repræsentative stationer, overvågningsfrekvensen og -tidspunktet for hvert stof hensyn til brugsmønstret for stoffet. Overvågningsfrekvensen skal være mindst én gang om året.</p>	<p>4. Medlemsstaterne overvåger hvert stof på observationslisten med udvalgte repræsentative overvågningsstationer over en periode på mindst 12 måneder, som påbegyndes inden for 3 måneder efter stoffets optagelse på observationslisten.</p> <p><u>Hver medlemsstat udvælger mindst én station pr. ca. 15 000 km² geografisk område, og der skal være mindst én station pr. medlemsstat, der befinder sig i en relevant zone. Hver medlemsstat udvælger mindst én station under hensyntagen til det geografiske areal, der befinder sig i det berørte område, med udgangspunkt i et vejledende areal på 15.000 km². I forbindelse med overvågningen af stofferne på observationslisten kan medlemsstaterne også samarbejde på tværs af grænserne.</u></p> <p>Medlemsstaterne tager ved udvælgelsen af repræsentative stationer, overvågningsfrekvensen og -tidspunktet for hvert stof hensyn til <u>en kontrol af produktionsomfanget, brugsmønstret for stoffet, samt koncentrationen i og indvirkningen på miljøet.</u> Overvågningsfrekvensen skal være mindst én gang om året.</p>

Begrundelse

Overvågningen af stofferne på observationslisten (som der henvises til i artikel 8b, der skal tilføjes i direktivet) skal ifølge det nuværende forslag begynde meget hurtigt efter et stofs optagelse på observationslisten. Da medlemsstaterne ikke har tilstrækkelige oplysninger om de nærmere enkeltheder i den kommende overvågning, virker det som en overordentlig vanskelig opgave at opstille et budget, sikre finansiering, indgå kontrakter, udtage prøver og analysere disse vha. en velegnet metode inden for en periode på kun tre måneder.

Hvad angår overvågningen af stofferne på observationslisten er det hensigtsmæssigt og nødvendigt at samarbejde, og navnlig når der er tale om et grænseoverskridende vandmiljø. I modsat fald ville det være nødvendigt at afsætte uforholdsmæssigt store beløb til udarbejdelsen af nye analyseprocesser. En fælles overvågning og analyse ville være mere hensigtsmæssig set i et økonomisk perspektiv og ville forbedre mulighederne for at sammenligne analyserne. Oprettelsen af samarbejds muligheder er ikke i modstrid med etableringen af uafhængige regionale overvågningsstationer. En fælles overvågning er mere troværdig.

Ændringsforslag 3

Artikel 2, ændring af direktiv 2008/105/EF: tilføjelse af artikel 8b – observationsliste, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>5. Medlemsstaterne indberetter resultaterne af den overvågning, der gennemføres i henhold til stk. 4, til Kommissionen inden 18 måneder efter stoffets optagelse på observationslisten, og hver 12. måned derefter, så længe stoffet er opført på listen. Indberetningen skal omfatte oplysninger om, i hvilket omfang overvågningsstationen og overvågningsstrategien er repræsentative.</p>	<p>5. Medlemsstaterne indberetter resultaterne af den overvågning, der gennemføres i henhold til stk. 4, til Kommissionen inden 18 24 måneder efter stoffets optagelse på observationslisten, og hver 12. måned derefter, så længe stoffet er opført på listen. Indberetningen skal omfatte oplysninger om, i hvilket omfang overvågningsstationen og overvågningsstrategien er repræsentative, <u>samt, hvor dette er relevant, om det grænseoverskridende samarbejde.</u></p>

Begrundelse

Hvis ændringsforslag 1 støttes, må indberetningsperioden ligeledes forlænges.

Ændringsforslag 4

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ⁽²⁶⁾ . De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.	1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ⁽²⁶⁾ . De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.
⁽²⁶⁾ 12 måneder efter dette direktivs vedtagelse.	⁽²⁶⁾ 12 24 måneder efter dette direktivs vedtagelse.

Begrundelse

Den generelle konsekvensanalyse af EU-forslaget gør det ikke muligt at foretage en nærmere vurdering af konsekvenserne af de retsfor skrifter, der skal indføres i de enkelte medlemsstater. Med henblik på at foretage en korrekt vurdering af følgevirkningerne af de nationale bestemmelser skal der foretages en praktisk forskning i marken, som vil tage 24 til 36 måneder og forårsage store omkostninger. Udviklingen af nye analysemetoder kræver tid og betydelige midler. Forslagets krav vil være lettere at opfylde, hvis de dermed forbundne omkostninger kan fordeles over et længere tidsrum.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
 Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Kulturhovedstad 2020-2033«

(2013/C 17/15)

REGIONSUDVALGET

- bakker kraftigt op om videreførelsen af initiativet, som lader Europas kulturelle rigdom komme til udtryk i al sin mangfoldighed og på lang sigt fremmer udviklingen af et fælles europæisk kulturområde ved at inddrage borgerne;
- understreger nødvendigheden af, at de ansøgende byer udarbejder et specifikt kulturprogram, som er baseret på lokale og regionale ressourcer, og at programmet skal have en stærk europæisk dimension. Programmet bør have et bæredygtigt strategisk perspektiv og have en langsigtet, positiv effekt på kultursektoren og værtsbyen, der varer længere end det år, initiativet vedrører;
- opfordrer til, at alle sociale, religiøse og etnisk-kulturelle grupper fra alle generationer deltager aktivt i både forberedelsen og gennemførelsen af kulturprogrammet. Der bør lægges særlig vægt på unge for at forbedre deres chancer for at deltage i kulturlivet;
- bekræfter nødvendigheden af at inddrage kulturhovedstædernes omkringliggende områder eller hele den omgivende region for dermed også at gøre de geografiske områder, som har udviklet sig og ofte overskrider grænserne mellem medlemsstaterne, i stand til at deltage;
- minder om de fordele, der udspringer af den vigtige rolle, som Regionsudvalget spiller i forbindelse med initiativet. Med det for øje forekommer det relevant og nødvendigt at udpege mindst ét valgt medlem af Regionsudvalget til at deltage i den europæiske jury.

Ordfører	Elisabeth VITOUCH (AT/PSE), Medlem af bystyret i Wien
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-initiativ vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2020-2033 COM(2012) 407 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

GENEREL BAGGRUND

Regionsudvalget

1. udtrykker sin støtte til initiativet om "Den Europæiske Kulturhovedstad", der er en af de mest ambitiøse, vidtrækkende og virksomme foranstaltninger i EU på kulturområdet, og som afspejler rigdommen, mangfoldigheden og lighederne i den lokale, regionale, nationale og europæiske kulturudvikling;
2. bakker kraftigt op om videreførelsen af initiativet, som lader Europas kulturelle rigdom komme til udtryk i al sin mangfoldighed og på lang sigt fremmer udviklingen af et fælles europæisk kulturområde ved at inddrage borgerne;
3. minder om de fordele, der udspringer af den vigtige rolle, som Regionsudvalget spiller i forbindelse med initiativet. Med det for øje forekommer det relevant og nødvendigt at udpege mindst ét valgt medlem af Regionsudvalget til at deltage i den europæiske jury;
4. glæder sig over, at Kommissionen har udarbejdet nærværende forslag, og udtrykker tilfredshed med, at der i vid udstrækning tages hensyn til lokale og regionale aspekter, som er blevet fremhævet i Regionsudvalgets initiativudtalelse om "Fremtiden for programmet europæisk kulturhovedstad" ⁽¹⁾, hvilket er med til at lette de lokale og regionale myndigheders aktive deltagelse;
5. understreger, at Den Europæiske Union i henhold til artikel 6 i EUF-traktaten på kulturområdet kun har kompetence til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes tiltag, og at Unionen i henhold til artikel 3, stk. 3, i EUF-traktaten er forpligtet til at respektere medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles;
6. konstaterer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regionsudvalget understreger imidlertid, at dette samt kompetencens art også skal smitte af på den foreslåede procedure (f.eks. sammensætningen af den europæiske jury, udvælgelsen, kriterierne) for at afspejle ånden i traktaterne.

⁽¹⁾ CdR 191/2011 fin.

Generelle bemærkninger

7. understreger nødvendigheden af, at de ansøgende byer udarbejder et specifikt kulturprogram, som er baseret på lokale og regionale ressourcer, og at programmet skal have en stærk europæisk dimension. Programmet bør have et bæredygtigt strategisk perspektiv og have en langsigtet, positiv effekt på kultursektoren og værtsbyen, der varer længere end det år, initiativet vedrører;
8. opfordrer til, at alle sociale, religiøse og etnisk-kulturelle grupper fra alle generationer deltager aktivt i både forberedelsen og gennemførelsen af kulturprogrammet. Der bør lægges særlig vægt på unge for at forbedre deres chancer for at deltage i kulturlivet;
9. understreger, at navnlig begrebet interkulturel dialog kombineret med social og territorial samhørighed kan medvirke til at bibringe privatlivet, det sociale liv og samfundslivet grundlæggende værdier som solidaritet, ansvarlighed, tolerance og respekt ⁽²⁾. Den slags prioriteringer gør det muligt for både enkeltpersoner og forskellige samfundsgrupper – trods deres forskellige kulturelle baggrunde – at kommunikere med hinanden og leve sammen på lige fod med udgangspunkt i de europæiske værdier;
10. mener, at initiativet også er en effektiv støtte til den lokale og regionale kulturelle og kreative sektor effektivt på lang sigt og understreger samtidig, at Europas kunst- og kulturliv samt formidlingen og modtagelsen af dette i sig selv har stor værdi;
11. understreger behovet for en flerårig, grundig forberedelsesfase eller faglig vejledning (udarbejdelse af anbefalinger, evaluering og overvågning) samt bibeholdelsen af initiativets helårige perspektiv. I den forbindelse bifalder Regionsudvalget ændringerne i forbindelse med evalueringen, som foretages af den pågældende by og ledsages på europæisk niveau;
12. støtter den nuværende todelte udvælgelsesproces, hvor første trin bygger på en rotationsordning blandt EU's medlemsstater. Denne ordning giver medlemsstaternes byer og regioner lige muligheder i ansøgningsprocessen og sikrer en geografisk balance i placeringen af kulturhovedsteder inden for EU;

⁽²⁾ CdR 191/2011 fin.

13. fremhæver vigtigheden af, at kulturhovedstæderne følger en langsigtet strategi. Der er flere faktorer, der afgør, om gennemførelsen bliver vellykket, bl.a. om der er politisk støtte på alle niveauer, god forvaltningspraksis på alle relevante områder, om der udnævnes uafhængige kunstneriske ledere, og om der stilles pålidelige, flerårige og tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed;

14. opfordrer til, at der gøres en særlig indsats gennem relevante foranstaltninger for at motivere en bred vifte af byer og regioner til at ansøge om titlen som europæisk kulturhovedstad inden for rammerne af udvælgelsesproceduren;

15. går ind for, at det gøres mere synligt, at indsatsen er et EU-initiativ. Dette bør være en obligatorisk del af den udvalgte kulturhovedstads kommunikationsstrategi;

16. bekræfter nødvendigheden af at inddrage kulturhovedstædernes omkringliggende områder eller hele den omgivende region for dermed også at gøre de geografiske områder, som har udviklet sig og ofte overskrider grænserne mellem medlemsstaterne, i stand til at deltage;

17. ønsker, at Kommissionen tilskynder til, at den erfaring, som de europæiske kulturhovedstæder gør med hensyn til de tværnationale og grænseoverskridende aspekter, opsamles og udnyttes, både fordi disse kulturhovedstæder fungerer som toledede tværnationale størrelser, og da der i flere og flere "kulturhovedstæder" indgår et væsentligt grænseoverskridende element;

18. mener, at initiativet kan bidrage til naboskabspolitikken samt til forbindelserne til andre europæiske stater, fordi det ikke kun er med til at øge det kulturelle samarbejde inden for EU, men også styrker forbindelserne mellem EU og de østlige og sydlige nabolande med det formål at fremme velstanden, stabiliteten og sikkerheden ved EU's ydre grænser. Med det for øje bør initiativet ikke kun være åbent for byer fra kandidatlande og potentielle kandidatlande, men også for lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik samt EFTA-medlemsstater;

19. anbefaler, at man bruger synergierne bedst muligt for at optimere udnyttelsen af alle eksisterende finansieringskilder. I den forbindelse opfordrer udvalget til, at der udvikles en pålidelig mekanisme, som giver initiativet adgang til gensidig støtte inden for rammerne af de forskellige EU-støtteprogrammer;

20. bifalder muligheden for at undlade at tildele titlen, hvis ingen af kandidatbyerne opfylder kriterierne.

Kommentarer til enkelte artikler

Artikel 5 – Kriterier

21. støtter udformningen af klare, gennemsigtige og rimelige udvælgelseskriterier, som giver de potentielle kandidater større

sikkerhed i forbindelse med forberedelserne og tydeliggør målet, så kandidaterne kan følge langsigtede strategier;

22. understreger vigtigheden af at skabe nye, bæredygtige foranstaltninger, der gør forskellige samfundsgrupper i stand til at deltage og medvirke i kulturelle aktiviteter, navnlig unge, marginaliserede og dårligt stillede grupper eller minoriteter. Der skal også tages særligt hensyn til adgangen til disse aktiviteter for handicappede og ældre;

23. påpeger, at kriterierne ikke bør resultere i, at EU påvirker det kulturelle indhold, hverken direkte eller indirekte.

Artikel 6 – Europæisk jury og artikel 11 – Udpegelse

24. understreger, at den europæiske jury spiller en vigtig rolle for dette initiativ og stiller sig skeptisk over for Kommissionens foreslåede ændringer i forbindelse med udpegelsen af jurymedlemmer. Udvalget afviser især idéen om en foreløbig udvælgelse af potentielle jurymedlemmer samt helt at udelukke medlemmer fra den berørte medlemsstat;

25. understreger netop også i forbindelse med forslaget til afgørelse, at den planlagte nye udvælgelsesmåde, som foretages af Kommissionen i stedet for Rådet som hidtil, indebærer en risiko for, at medlemsstaternes symbolske og materielle identifikation med og accept af dette initiativ lider skade;

26. foreslår derfor primært, at den hidtidige udvælgelsesprocedure for medlemmer af den europæiske jury bibeholdes i modificeret form. Desuden skal Rådet også fremover udpege de europæiske kulturhovedstæder.

Artikel 10 – Bestemmelser vedrørende kandidatlande og potentielle kandidatlande

27. mener, at initiativet ikke kun skal være åbent for ansøgninger fra byer fra kandidatlande og potentielle kandidatlande, men også for byer fra andre europæiske lande (EFTA-medlemsstater) samt lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik;

28. mener, at man ud over Melina Mercouri-prisen, som udgør EU's finansielle bidrag til kulturhovedstæderne, bør se nærmere på, om initiativet kan suppleres med andre EU-tiltag, og hvordan man kan tilvejebringe innovativ finansiering, bl.a. ved hjælp af Den Europæiske Investeringsbank (EIB);

29. kræver med henblik på at sikre samme vilkår som for byer fra medlemsstaterne, at hver enkelt by kun kan deltage i én konkurrence for byer i kandidatlande, potentielle kandidatlande, lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og EFTA-medlemsstater i perioden 2020-2033.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande har ligeledes mulighed for at ansøge om titlen som europæisk kulturhovedstad inden for rammerne af en konkurrence, som afholdes hvert tredje år sideløbende med udvælgelsesprocessen i de to medlemsstater, der er anført i bilaget.</p> <p>De særlige bestemmelser for byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande er fastlagt i artikel 10.</p>	<p>Byer i kandidatlande, og potentielle kandidatlande, <u>lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og EFTA-medlemsstater, som har tiltrådt EØS-aftalen, lande i det europæiske naboskabsområde samt Schweiz</u> har ligeledes mulighed for at ansøge om titlen som europæisk kulturhovedstad inden for rammerne af en konkurrence, som afholdes hvert tredje år sideløbende med udvælgelsesprocessen i de to medlemsstater, der er anført i bilaget.</p> <p>De særlige bestemmelser for disse byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande er fastlagt i artikel 10.</p>

Begrundelse

Det giver ingen mening at have forskellige deltagergrupper afhængigt af støtteprogram eller initiativ. Derfor foreslås det at udvide kredsen af deltagerlande.

Ændringsforslag 2

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Konkurrencen om titlen som europæisk kulturhoved er kun åben for byer. Kandidatbyer kan inddrage det omkringliggende område. Ansøgningerne skal indgives under navnet på den ledende by, og hvis den udpeges, er det den pågældende by, som bærer titlen.</p>	<p>Konkurrencen om titlen som europæisk kulturhoved er kun åben for byer. Kandidatbyer kan inddrage det omkringliggende område <u>eller den omgivende region</u>. Ansøgningerne skal indgives under navnet på den ledende by, og hvis den udpeges, er det den pågældende by, som bærer titlen.</p>

Begrundelse

Ved siden af det umiddelbart omkringliggende område bør hele den omgivende "region" også kunne inddrages.

Ændringsforslag 3

Artikel 5, stk. 5, litra b

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>etablering af nye og bæredygtige muligheder for, at et stort antal borgere kan opleve og deltage i kulturelle aktiviteter, navnlig unge, marginaliserede og dårligt stillede, herunder mindretal. Der skal så vidt muligt også tages særligt hensyn til adgangen til disse aktiviteter for handicappede og ældre</p>	<p>etablering af nye og bæredygtige muligheder for, at et stort antal borgere kan opleve og deltage i kulturelle aktiviteter, navnlig unge, marginaliserede og dårligt stillede, herunder mindretal. Der skal så vidt muligt også tages særligt hensyn til adgangen til disse aktiviteter for handicappede og ældre</p>

Begrundelse

Man bør ikke på forhånd begrænse adgangen for handicappede og ældre.

Ændringsforslag 4

Artikel 6, stk. 1 til 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Der oprettes en europæisk jury bestående af uafhængige eksperter (i det følgende benævnt "den europæiske jury") til gennemførelse af udvælgelses- og overvågnings-procedureerne.</p>	<p>1. Der oprettes en europæisk jury bestående af uafhængige eksperter (i det følgende benævnt "den europæiske jury") til gennemførelse af udvælgelses- og overvågnings-procedureerne.</p>
<p>2. Den europæiske jury består af 10 medlemmer. De skal være statsborgere i Unionen. De skal være uafhængige eksperter med en betragtelig erfaring og ekspertviden fra den kulturelle sektor, kulturudvikling af byer eller tilrettelæggelse af "Den Europæiske Kulturhovedstad". De skal ligeledes være i stand til afsætte et passende antal arbejdsdage pr. år til at arbejde for den europæiske jury.</p>	<p>2. Den europæiske jury består af <u>110</u> medlemmer. De skal være statsborgere i Unionen. De skal være uafhængige eksperter med <u>have</u> en betragtelig erfaring og ekspertviden fra den kulturelle sektor, kulturudvikling af byer <u>på lokalt, regionalt eller byniveau</u> eller tilrettelæggelse af "Den Europæiske Kulturhovedstad". De skal ligeledes være i stand til afsætte et passende antal arbejdsdage pr. år <u>tid nok</u> til at arbejde for den europæiske jury.</p>
<p>Kommissionen foretager en foreløbig udvælgelse af en pulje af potentielle jurymedlemmer på baggrund af en indkaldelse af interessetilkendegivelser. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vælger derefter hver tre eksperter fra denne pulje og udnævner dem i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Regionsudvalget vælger én ekspert og udnævner vedkommende i overensstemmelse med sin procedure.</p>	<p>Kommissionen foretager en foreløbig udvælgelse af en pulje af potentielle jurymedlemmer på baggrund af en indkaldelse af interessetilkendegivelser. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vælger derefter hver tre medlemmer eksperter fra denne pulje og udnævner dem i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Regionsudvalget vælger én ekspert ét medlem og udnævner vedkommende i overensstemmelse med sin procedure. <u>Ét medlem udnævnes af den berørte medlemsstat i samråd med Kommissionen. Ved ansøgninger fra stater i henhold til artikel 10 erstattes dette medlem af et andet medlem, som er udnævnt af Kommissionen.</u></p>
<p>Institutionerne og organet drager omsorg for, at kompetencerne hos de eksperter, som de udnævner, er så komplementære som muligt, og at disse eksperter er udvalgt fra et geografisk afbalanceret udsnit.</p>	<p>Institutionerne og organet drager omsorg for, at kompetencerne hos de eksperter <u>medlemmer</u>, som de udnævner, er så komplementære som muligt, og at disse eksperter <u>medlemmer</u> er udvalgt fra et geografisk afbalanceret udsnit.</p>
<p>Den europæiske jury udpeger selv sin formand.</p>	<p>Den europæiske jury udpeger selv sin formand.</p>
<p>3. Medlemmerne af den europæiske jury udnævnes for en periode på tre år. Til den første jury, der etableres efter denne afgørelse, udnævner Europa-Parlamentet dog sine tre eksperter for tre år, Rådet for ét år, Kommissionen for to år, og Regionsudvalget udnævner sin ekspert for ét år, så der sikres en gradvis udskiftning af jurymedlemmerne, og man dermed undgår at miste erfaringer og knowhow, som ville være gået tabt, hvis alle jurymedlemmerne blev udskiftet samtidig.</p>	<p>3. Medlemmerne af den europæiske jury, <u>som udnævnes af Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget</u>, udnævnes for en periode på tre <u>fire</u> år. Til den første jury, der etableres efter denne afgørelse, udnævner Europa-Parlamentet dog sine tre eksperter for tre år, Rådet sine medlemmer for ét to år, og Kommissionen udnævner sine eksperter for to tre år, og Regionsudvalget udnævner sin ekspert for ét år, så der sikres en gradvis udskiftning af jurymedlemmerne, og man dermed undgår at miste erfaringer og knowhow, som ville være gået tabt, hvis alle jurymedlemmerne blev udskiftet samtidig.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er skeptisk over for Kommissionens foreløbige udvælgelse af jurymedlemmer. Det foreslås primært at bibeholde det nuværende system i let ændret form. Det har især fungeret fint at lade en repræsentant for den berørte medlemsstat sidde i juryen.

Ændringsforslag 5

Artikel 10, stk. 1, 2 og 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Bestemmelser vedrørende kandidatlande og potentielle kandidatlande</p> <p>1. Kommissionen er ansvarlig for tilrettelæggelse af konkurrencen mellem byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande.</p> <p>2. Seks år inden arrangementet offentliggør Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger i Den Europæiske Unions Tidende. Denne indkaldelse er åben for alle kandidatlande og potentielle kandidatlande, såfremt disse lande på tidspunktet for dens offentliggørelse deltager i programmet Et Kreativt Europa eller i efterfølgende EU-programmer vedrørende kulturstøtte.</p> <p>For at sikre samme vilkår som for byer i medlemsstaterne kan en by kun deltage i én konkurrence for byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande i perioden 2020-2033, og en by, der har deltaget i en sådan konkurrence, kan inden for den samme periode ikke deltage i en efterfølgende konkurrence i en ny medlemsstat efter reglerne i artikel 3, stk. 2.</p> <p>For at sikre samme vilkår som for medlemsstaterne kan hvert kandidatland eller potentielt kandidatland kun være vært for arrangementet én gang i perioden 2020-2033. Byer i lande, som allerede har været værter for arrangementet, kan derfor ikke deltage i efterfølgende konkurrencer inden for den samme periode.</p> <p>3. Kravene i artikel 4 og kriterierne i artikel 5 finder anvendelse på kandidatlande og potentielle kandidatlande.</p>	<p>Bestemmelser vedrørende kandidatlande og potentielle kandidatlande <u>andre lande</u></p> <p>1. Kommissionen er ansvarlig for tilrettelæggelse af konkurrencen mellem byer i kandidatlande, og potentielle kandidatlande, <u>lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og EFTA-medlemsstater, som har tiltrådt EØS-aftalen, lande i det europæiske naboskabsområde samt Schweiz.</u></p> <p>2. Seks år inden arrangementet offentliggør Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger i Den Europæiske Unions Tidende. Denne indkaldelse er åben for alle kandidatlande og potentielle kandidatlande, såfremt disse lande på tidspunktet for dens offentliggørelse deltager i programmet Et Kreativt Europa eller i efterfølgende EU-programmer vedrørende kulturstøtte.</p> <p>For at sikre samme vilkår som for byer i medlemsstaterne kan en by kun deltage i én konkurrence for byer i kandidatlande, og potentielle kandidatlande, <u>lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og EFTA-medlemsstater, som har tiltrådt EØS-aftalen, lande i det europæiske naboskabsområde samt Schweiz</u> i perioden 2020-2033, og en by, der har deltaget i en sådan konkurrence, kan inden for den samme periode ikke deltage i en efterfølgende konkurrence i en ny medlemsstat efter reglerne i artikel 3, stk. 2.</p> <p>For at sikre samme vilkår som for medlemsstaterne kan hvert kandidatland eller potentielt kandidatland <u>disse lande</u> kun være vært for arrangementet én gang i perioden 2020-2033. Byer i lande, som allerede har været værter for arrangementet, kan derfor ikke deltage i efterfølgende konkurrencer inden for den samme periode.</p> <p>3. Kravene i artikel 4 og kriterierne i artikel 5 finder anvendelse på kandidatlande og potentielle kandidatlande <u>disse lande</u>. Kommissionen kan i samråd med disse lande tilpasse programmets varighed for at undgå overflødige finansielle omkostninger.</p>

Begrundelse

Det giver ingen mening at have forskellige deltagergrupper afhængigt af støtteprogram eller initiativ. Derfor foreslås det at udvide kredsen af deltagerlande. Det bør være muligt at undgå overflødige finansielle omkostninger vha. fleksible løsninger.

Ændringsforslag 6

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Kommissionen udpeger ved hjælp af gennemførelsesretsakter officielt de europæiske kulturhovedstæder under hensyntagen til henstillingerne fra den europæiske jury. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om udpegelsen.</p>	<p>Kommissionen udpeger ved hjælp af gennemførelsesretsakter officielt de europæiske kulturhovedstæder under hensyntagen til henstillingerne fra den europæiske jury. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om udpegelsen.</p> <p>1. <u>Kommissionen indstiller i samråd med de berørte medlemsstater en by som europæisk kulturhovedstad. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om dette senest fire år inden aktionen skal iværksættes.</u></p> <p><u>Underretningen skal ledsages af en begrundelse for indstillingen, som bygger på juryens rapporter.</u></p> <p><u>Ved indstillingen tages der hensyn til de henstillinger, juryen har fremsat.</u></p> <p>2. <u>Europa-Parlamentet kan inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af indstillingerne fremsende en udtalelse til Kommissionen.</u></p> <p>3. <u>Med udgangspunkt i en henstilling, som Kommissionen udarbejder på grundlag af Europa-Parlamentets udtalelse og den europæiske jurys rapporter, udpeger Rådet officielt de pågældende byer som europæiske kulturhovedstæder for det år, indstillingen vedrører.</u></p>

Begrundelse

Det er på sin plads at lade Rådet foretage udpegelsen, fordi titlen "Europæisk Kulturhovedstad" har så stor betydning. I artikel 291, stk. 2, i EUF-traktaten er det udtrykkeligt fastsat, at Rådet i specifikke behørigt begrundede tilfælde kan tildeles gennemførelsesbeføjelser.

Bruxelles, den 30. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA